

உ
தம்
பரப்பிரதீபமனே எம் :

ஆனந்தபோதினி

“ எப்பொரு ளேத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.”—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

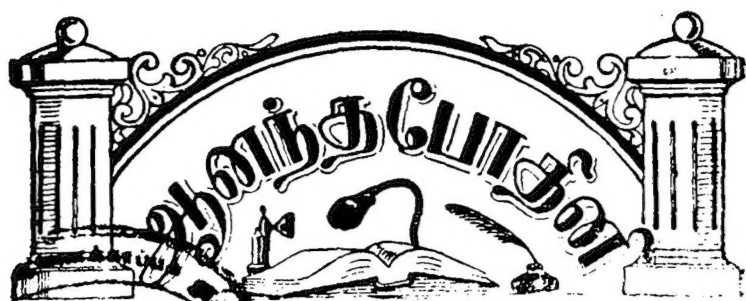
தொகுதி	சித்திரபானுவநு தைமீ கவ	பகுதி
28	1943ஆ ஐனவரிமீ 14உ	7

கடவுள் வணக்கம்.

மூவுலகும் ஈரடியால் முறைநிரம்பா வகைமுடியாத
தாவிய சேவடிசேப்பத் தம்பியொடும் கான்போந்து
சோவாணும் போர்மடியத் தொல் இவங்கை கட்டழித்த
சேவகன் சிர்கோத செவியென்ன செவியோ!
திருமால்சீர் கோத செவியென்ன செவியோ! (1)

பெரியவனை மாயவனைப் பேருகை மெல்லாம்
விரிகமல உந்தியுடை விண்ணவனைக் கண்ணும்
திருவடியும் கையும் கனிவரையும் செய்ய
கரியவனைக் காளுத கண்ணன் கண்ணே!
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தம் கண்ணன் கண்ணே! (2)

மடந்தாழு(ம்) ரெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சம்
கடந்தான துற்றுவர்பால் காற்றிசையும் போற்றத்
தொடர்ந்த ஆணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் துது
கடந்தான போற்றாத என்ன எாவே!
காராயனா என்னு என்ன எாவே! (3)

நெருக்கடியிலும் சங்கீத வாதமா?

“**ஓ**ம் தீப்பற்றி எரியும் போது நீரோ பிடிவாசுத் துக்கொண் டிருந்தான்” என்று சொல்வதுண்டு. இன்று நம் நாட்டில் உள்ள பிரமுகர்கள் சிலர் செய்யுங் காரியங்களைப் பார்த்தால், அவர்கள் கோமாயுரி மன்னன் நீரோவையும் கிட ஒரு படி மேலே போய் கிட்டார்கள் என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது.

இன்று நம் நாடு இருக்கும் நிலை என்ன? மக்கள் படும அலதி என்ன? நம் நாட்டை யுத்த அபாயம் சூழ்ந்திருக்கிறது. கல்கத்தா நகர் மீது எதிரியின் விமானங்கள் வெடிகுண்டு பொழிந்த வண்ணமா பிருக்கின்றன. அடுத்தபடி, ஜப்பான் அரக்கனின் கோர கிருத்தியம் எந்த இடத்தில், எந்த நியமித்திற் றேருமோ! என்று நாட்டு மக்க னெல்லாம் நடுநடுங்கிக் கொண் டிருக்கின்றனர். போதாக் குறைக்கு உன் நாட்டு அரசியல் நெருக்கடி வேறு, யுத்த நெருக்கடியுடன் சேர்ந்து நாட்டை அமர்க்களப் படுத்தி வருகிறது. இவ்வித யுத்த நெருக்கடியும் அரசியல் நெருக்கடியும் சேர்ந்து நாட்டு மக்களின் அன்றாட வாழ்வையே அந்தரத்துக்குக் கொண்டுவந்து விட்டது. இதன் பயனாக, மக்களுக்கு உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் போதிய படி கிடைப்பது அருமைபாகி விட்டது.

இங்ஙனம், நாட்டு மக்கள் உயிருக்கே மன்றாடக்கூடிய நிலை யில், உயிர் வாழ்க்கையை ஓரளவேதும் ஒழுங்காக நடத்த முடியாது திண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், சென்னையா நகரிலுள்ள சில செல்வப் பிரமுகர்கள் சங்கீதம் பற்றி வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடத்தி வருகிறார்கள் என்றால், அதை என்னென்பது! இவ்வுகையில், இவர்கள் நீரோ மன்னனைக் கூடத் தேர்த்கடித்து கிட்டார்கள் என்றால், அது மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாகிறது. நீரோ தனக்கு வாய்த்த மிதமிஞ்சிய ராஜபோகத்தில்

ஆழ்ந்திருந்ததால், தனது தலை நகர் நெருப்புப் பற்றி எரிவதை யறிந்துக்கூட லட்சியஞ் செய்பாது, பிடிவ் வாசித்த இசையில் மயங்கி யிருந்தான். நம் சென்னைப் பிரமுகர்களும் செல்வமும் செல்வாக்கும் வாய்ந்தவர்க ளாதலால், தாங்கள் அனுபவித்து வரும் குறைவற்ற சுகபோகங்களில் நாட்டுக்கு நேர்ந்திருக்கும் அபாயத்தையும் மக்கள் அனுபவித்துவரும் கஷ்ட ஷ்டங்களையும் லட்சியஞ் செய்பாது, சந்தேக வாதத்தில் மும்மரமாக இறங்கி யிருக்கிறார்கள். உலகத்தின் முன் உள்ள முக்கிய பிரச்சினைகளை விட, நாட்டின் முன் நிற்கும் தேசியப் பிரச்சினையைவிட, இச் சந்தேகப் பிரச்சினை அப் பிரமுகர்களுக்கு மிக முக்கியமாய்ப் போய் விட்டது. ஆகவே, அவர்கள் இச் சந்தேகப் பிரச்சினையை விபரஜ் மாக வைத்துக்கொண்டு துவந்த யுத்தஞ் செய்து வருகிறார்கள்.

* * * *

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் தொடங்கி மூன்று வருஷங்கள் முடிந்து நான்காவது வருஷம் நடக்கிறது. இச் சந்தேக யுத்தம் தொடங்கியோ ஏறக்குறைய இரண்டாண்டுகள் ஆகின்றன. மகாயுத்தம் மூன்றாவது வருஷத்திலாயினும் முடிந்தவிடும் என்று எதிர் பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் முடிவுறாது நீடித்துக்கொண்டே போகிறது. சந்தேக யுத்தமோ சென்ற வருஷமே ஒருவாறு முடிந்த விட்டதாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால், இடை விடையே சிறு சிறு சலசலப்பு செய்து, இந்த கிரிஸ்துமஸ் வாரத்தில் இது துவஜத் தூக்கி ஆரம்பித்திருக்கிறது. கர்னாடக சந்தேசத்தின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுவதாகப் புறப்பட்ட டிருப்பவர்களில் முக்கியமாக சந்தேக கித்வத் சபை மியூனிக் அகாடமியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ கே. வி. கிருஷ்ண ஸ்வாமி ஐயர் போன்றவர்களும், சந்தேக உலகெங்குந்த 'ரிடையர்'யாகி யிருக்கும் ஸ்ரீ முசிரி. சுப்பிரமணிய ஐயர் போன்ற சில சந்தேக கித்வான்களும் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர். இவர்களுடைய கிளர்ச்சிக்குச் சந்தேக ரஸிகர்களிடையிலோ சந்தேக கித்வான்களிடையிலோ சிறிதும் ஆதரவு கிடையாது. ஆனால், ஸ்ரீ. கே. வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர் போன்ற தங்கள் பண பலத்தாலும், சென்னை சர்வ கலாசாலை முதலிய வைகளில் வகிக்கும் பதவியின் செல்வாக்காலும் தமிழ் இசை இயக்கத்துக்கு எதிர் பிரசாரஞ் செய்து நகக்க முயன்று வருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டெல்லாம் அவர்கள் தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற செய்பாது சூழ்ச்சியில்லை. கைபாளாத பிரசார முறையில்லை. ஆனால், அவர்களது ஜம்பம் சந்தேக ரஸிகர்களிடையிலும் சந்தேக கித்வான்களிடையிலும் செல்லவில்லை. ஆயினும், அவர்கள் தங்களின் எதிர் பிரசாரத்தை விடாது சமயம் நேர்ந்த போதெல்லாம் யாகாக் கொண்டாயினும் நடத்தி கிஷத்தைக் கக்கச் செய்து, திருப்பிப்படைத்து வந்தனர்.

இந் நிலையில் கிறிஸ்துமஸ் வாரத்தில் சங்கீத வித்வத் சபை மகாநாடு என்று ஒரு சிறு விபரஜம் கிடைக்கவே, தமிழிசை இயக்கத்தை எதிர்ப்பதற்கு அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அவர்கள் முனைந்துவிட்டனர். இவ்வருஷம் இக் கோஷ்டியாருக்குக் கைக் கறவியாக அகப்பட்டவர் மாஜி நீதிபதி ஸர். வெங்கடசுப்பராவ். இவர் சமூக சீர்திருத்த விஷயத்தில் பேரார்வ முடையவர். விதவைகள் துபரை நீக்குவதற்கு அவர் வெருவாகப் பாடுபட்டு வருகிறார். அநாதைப் பெண்களுக்கும் பிற வழுக்கி விழுந்த மக்கையர்களுக்கும் கல்வியும் ஆதரவும் அளிக்க சென்னையில் ஸேவா ஸ்தலத்தை அவரது மனைவிபார் நடத்தி வருகிறார். அப்பேர்ப்பட்ட பார்த மனோபாவ முடையவர் சங்கீத விஷயத்தில், மொழி விஷயத்தில் மட்டும் குறுகிய நோக்கம் கொண்டிருப்பது நமக்கு ஆச்சரியத்தையே தருகிறது. அவருக்குச் சங்கீத ஞானம் எவ்வளவு தூரம் உண்டென்பது நமக்குத் தெரியாது. ஆனால், அவர் மியூஸிக் அகாடமி நிர்வாகனின் துண்டுதலின்மீது சங்கீதச் சக்சரையில் தலையிட்டு, ஒருதலை பட்சமாகத் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார். உபர்தர நீதி மன்றத்தில் நீதி பதியாயிருந்து பல வழக்குகளில் நியாயம் வழங்கி நற்பெயர் எடுத்த இவரது தகுதிக்கு இது ஒரு சிறிதுஞ் சரியல்ல. இது அவரது நற்பெயருக்குப் பெருங் கணக்கத்தையே உண்டுபண்ணும். இப் பிரமுகர் சங்கீத வித்வத் சபை மகாநாட்டைத் திறந்து வைக்கையில் கூறியுள்ள மொழிகளைப் பாருங்கள்:—“சங்கீதத்தில் பாஷை பற்றி இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் உணர்ச்சி வருத்தத் தக்கது. இரண்டுகித காரணங்களுக்காக நான் வருத்துகிறேன். முதலாவது தமிழ் தெலுங்கு ஒற்றமை சம்பந்தப்பட்டது. இரண்டாவது கலை சம்பந்தப்பட்டது. தலைமுறை தத்துவமாக, தியாகராஜர், சியாமா சாஸ்திரி, நீக்ஷிதர் ஆகியோரின் சங்கீதத்தில் தமிழர்கள் பாவச மடைந்திருக்கின்றனர். அப்படி யிருக்க, இதில் திடீர் மாறுதல் ஏற்பட்டது ஏன்? என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கலைத்துறையில் அரசியல் கட்சி உணர்ச்சி புருத்திருப்பது பலமாகக் கண்டிக்கத் தக்கது. தமிழர்களின் சோபை பிரகாசிக்கும் துறைகள் வேறு எத்தனையோ இருக்கின்றன. தேவாரம், பிரபந்தம் ஆகியவற்றில் பாவச மடைந்து ஈடுபடாதவர் எவர்? இப்பேர்ப்பட்ட சங்கீத நிபுணர்களையும் மேதைகளையும் உற்பத்தி செய்த தமிழ்நாட்டில் அந்தத் தமிழர்களை அவர்களைப் புறக்கணிப்பது மிகவும் துக்கப்படக்கூடிய விஷயம்.” தமிழர்கள் மீதும், தேவாரம், பிரபந்தம் ஆகியவற்றின் மீதும் ஸர். வெங்கடசுப்பராவுக்கு எவ்வளவு பரிவு? சொன்னதைச் சொல்லுமாம் கிளிப்பிள்ளை! அதுபோல, சங்கீத வித்வத் சபை நிர்வாகிகள் சொல்லிக் கொடுத்ததை பாவம்! ஸர்.

வெங்கடசுப்பராவ் பாடம் ஒப்பித் திருக்கிறார். இல்லா விட்டால், தமிழர்கள் தலைமுறை தத்துவமாக, தியாகராஜ சுவாமிகள், சிவாமா சாஸ்திரிகள், தீக்ஷிதர் ஆகியோரின் சங்கீதத்தில் பரவச மடைந்து வந்ததையோ, தேவாரம், பிரபந்தம் ஆகியவைகளில் பாரும் பரவச மடையக்கூடிய நிலையையோ அவர் கண்டாரா? 'சங்கீதத் துறையில் திடீர் மாறுதல் ஏற்பட்டிருப்பது ஏன்?' என்று அவர் கேட்கிறாரே! அதுகூட அவர்கள் சொல்லித் தான் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். ஏனென்றால், அவர் பிரசங்கத்தைத் தொடங்கும் போதே 'சங்கீத ஞானத்தில் தாம் நிரட்சர குட்சி' என்று கூறிக் கொண்டதால், சங்கீத உலகில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி அறிவதற்கு அவருக்குச் சிரத்தை யிருக்க நியாயமில்லை. சங்கீத அரங்கத்திலேயே இதுதான் முதல் தடவையாக அவர் அடியெடுத்து வைத்திருக்கிறாரே என்பது கூட நமக்குச் சந்தேகந்தான். அப்பேர்ப்பட்டவருக்கு, அவர் கூறுவதுபோல், 'சங்கீதத்தில் பாஷைபற்றி இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் உணர்ச்சியைப் பற்றியோ, 'கலைத்துறையில் அரசியல் கட்சி உணர்ச்சி புகுந்திருப்பதை'ப் பற்றியோ, ("தமிழ் நாட்டில் தமிழர்கள் நிறைந்த சபையில் தமிழ்ப் பாடல்களுக்கு முதன்மை ஸ்தான மளிக்கவேண்டும்" என்று கூறும் நியாயமான தமிழ் இசை இயக்கத்துக்கு, அரசியல் கட்சி வேற்றுமை, வகுப்புத் துவேஷம் போன்ற வர்ணத்தைப் பூசிக் தங்களுக்குப் பலத் தேடுந் 'திருத்தொண்டி' ஸ்டுபிட்டிருக்கும்) சங்கீத கித்வத் சபை நிர்வாகிகளைப் போன்ற பிரமுகர்கள் சொல்லி யல்லது வேறெப்படி தெரிந்திருக்க முடியும்?

* * * *

எப்படியோ, சங்கீத கித்வத் சபை இடையே ஒப்பந்திருந்த சங்கீதச் சண்டையை, ஸர். வெங்கடசுப்பராவ் மூலமாக மீண்டுத் தொடங்கி விட்டார்கள். இதற்குப் பலமாக எதிர்ப்பு ஏற்பட்டிருப்பதை யறிந்ததும், மற்றொரு பிரமுகரைக் கொண்டு சமாளிக்க முயன்றிருக்கின்றனர். சங்கீத கித்வத் சபை சார்பில் நடந்த சங்கீதப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குப் பட்டமும் பரிசும் வழங்குவதற்காகக் கூட்டப்பட்ட சதஸூக்குத் தலைமை வகித்த ஸ்ரீ டி. ஆர். வெங்கடராம சாஸ்திரியார் தமது வாசா கைவலியத்தால், கர்நாடக சங்கீதத்தின் கௌரவத்தைக் காப்பதற்கே அவதரித் திருப்பதாகத் தங்களைக் கருதியுள்ளதாக ப்ரதானக் கோஷ்டியாருக்கு உதவி புரிந்திருக்கிறார். "சங்கீதத் துறையிலும் இப்போது சச்சரவும் ஊர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சங்கீதத்துக்குப் பாஷை அவசியமா என்பது பற்றி இப்போது பலத்த வாக்குவாதம் ஏற்பட்டுள்ளது.....பாஷை சம்பந்த மிராமலே சங்கீதம் தனியாகவே உணர்ச்சி யளிக்க வல்

கதை. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் குழலோசையைக் கேட்டு மரங்களும் பாகைகளும் உணர்ச்சி பொங்கின என்பதாக நாம் படித்திருக்கிறோமல்லவா! தற்சமயம் எல்லாத் துறைகளிலும் அபிவிருத்தி கோருகிறோம். தமிழிலும் ஏராளமான கீர்த்தனைகள் முதலியவை ஏற்பட வேண்டுமென்பதில் சந்தேகமே இல்லை. இதற்காகச் சண்டையா போடுவது? இசைவென்ன இன்பத்தில் கலப்போர் புன்சொல் பேசி வாதம் கிளப்புவது சரிவா? தமிழில் அதிகப் பாட்டுகள் ஆக்கவும் பாடவும் வேண்டும். ஆனால் நாம் பராசினமாகக் கேட்டு, மெய்மறந்துள்ள கீர்த்தனைகளை, அவை எப் பாகையிலும் இருப்பினும் உதாசினப்படுத்தாமல் பாடுவதால் நமது ஞானத்துக்கு அணிகலன்; ஆத்மாவுக்கும் திருப்தி” என்று அவர் தமது கருத்தைக் கூறி யிருக்கிறார். இவ்விரு பிரமுகர்களும் புதிதாக ஒன்றுங் கூறி விடவில்லை. சென்ற ஆண்டில் ஸ்ரீ எல். வெங்கடராம ஐயர் போன்ற ராகப் பிரதானக் கோஷ்டியார் என்ன சொன்னார்களோ அதையே தான் இவர்களும் ஒப்பித்திருக்கிறார்கள். ‘சங்கீதத்துக்கு ராகந்தான் பிரதானம்; பாகை பிரதானமில்லை’ என்ற இவர்கள் கூற்றக்கெல்லாம் நாம் முன்னமே பல தடவை ஆணித்தரமாகப் பதிலளித்திருக்கிறோம். ஆகவே, ஸர் வெங்கடசுப்பராவ். ஸ்ரீ டி. ஆர். வெங்கடராம சாஸ்திரியார் போன்றவர்கள் முன் சொன்ன அதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வதுபோல், நாமும் பழைய பதிலையே மீண்டும் திருப்பிச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

ஸர். வெங்கடசுப்பராவின் விபரீதப் பேச்சுக்கு ராஜா ஸர். அண்ணாமலை செட்டியார் இத்தியன் லைன் ஆர்ட் சொசைட்டி மகாநாட்டுத் திறப்பு விழாவின்போது, சரியான பதிலளித்திருக்கிறார். ‘தமிழாசிய நாம் தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலும் நாம் அறிந்த மொழியிலேயே பாட வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். இதில் விவாதத்துக்குச் சிறிதும் இடமில்லை. தமிழ் இசை இயக்கம் ஜாதித் துவேஷம் கொண்டதல்ல. இதர பாகையினிடத்தில் வெறுப்பு உடையதல்ல. மற்ற எவ்விதமான சந்தேகமும் விபரீத அர்த்தமும் ஏற்படக் கூடியது மல்ல. தமிழ் இசை இயக்கம் ஏற்பட்ட காலம் முதல் பற்பல இடங்களில் இவ் வுண்மை தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது” என்று கூறிய ராஜா ஸர். அண்ணாமலை, “நாம் கேட்கும் சங்கீதம் உயர்வானதாக இருக்கவேண்டும். இன்பத் தரத் தக்கதாக வருக்கவேண்டும். விளங்கும் மொழியில் அமையவேண்டும்” என்று இசை சம்பந்தமாகத் தமிழாது கோரிக்கையை அழகாகவும் சுருக்கமாகவும் கூறி முடித்திருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், அவர், ‘தமிழ் இசை இயக்கத்தைச் சேர்ந்த தங்கள் பாடகர், பாடகிகளை அவர்களின் விரும்பத்துக்கு மாறாக,

தமிழ்ப்பாடல்சுரையே பாட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதாக, ராகப் பிரதானக் கோஷ்டியார் கூறி வரும் அபவாதத்திற்கும், “தமிழ் நாட்டில் சங்கீத வித்வான்களாக விளங்குபவர்களில் பெரும்பான்மையோர் தமிழைத்தான் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள். அவர்களில் ஒரு சிலரைத் தவிர, பெரும் பான்மையோருக்குப் பொதுமக்கள் கிரும்பும் தமிழ்மொழியில் பாடுவதற்குத் தான் கிரும்பியிருக்கும்” என்று தக்க பதிலளித்து, “ஆனால் சங்கீத சபைகளின் நிகழ்ச்சி முறையை நோக்கினால், தாய்மொழி பல்லாத பிறமொழிப் பாடல்சுரையே பாட வேண்டுமென்ற பாடல் பாடிகள் வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்” என்றும் கூறிச் சில சங்கீத சபைகள் செய்யும் அநியாயங்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

* * * * *

இதைவிட, ஸர். வெங்கடசுப்பராவ், ஸ்ரீ டி. ஆர். வேங்கட ராம சாஸ்திரியார், இவர்கள் போன்ற பிரமுகர்களது ஆதரவில் தங்கள் கட்சியை நிறுத்த முயன்று வரும் ராகப் பிரதான கோஷ்டியாருக்கு, சங்கீத வித்வத் சபை மகாநாட்டில் தலைமை வகித்த மதுவாரப் பேர்தல் ஸ்ரீ சுப்பராம பாகவதரின் தலைமைப் பேருரை பொன்றே சரியான பதிலாக இருக்கிறது. ‘சங்கீதத் துக்கு இயைந்த கீர்த்தனங்கள் தமிழ் மொழியில் அவ்வளவாக இல்லை, என்று தமிழிசை கிரோதிகள் மனமாய்ப் பொய்குறி வந்தார்கள்ல்லவா! “தமிழ் நாட்டின் தாய் மொழியாகிய அமிழ்தினும் இனிப் தமிழ் மொழியில் எம் முன்னோர்கள் பக்தி பாவசத் தோடு ஆயிரக் கணக்கான பண்களும் கீர்த்தனைகளும் பதங்களும் தேனெழுதப் பாடியிருக்கிறார்கள். அவற்றில் தேவனுக்கு முதலான பாணைகளிலுள்ள பெரியவர்களின் கீர்த்தனங்களைப் போலவே அத்தந்தச் சந்தர்ப்பங்களுக்கு உகந்தவாய், ராகம், பாவம், தாளம் ஆகிய சிறந்த அம்சங்கள் விசேஷமாய்ப் பொருந்தியிருப்பதைக் காணலாம். ஆகையால் தமிழ்ப் பெரிபார்களின் கீர்த்தனங்களை யும் சங்கீத வித்வான்கள் கையாள் வேண்டும்” என்று கூறி அவர் உண்மையை எடுத்துக் காட்டியிருப்பதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள்? என்று நாம் கேட்கிறோம். ஸ்ரீ சுப்பராம பாகவதரை, சாதாரண பேர்வழி என்று சொல்லித் தட்டிக் கழித்து விட முடியாது. அவர் பெரிய சங்கீத பாம்பகாரியில் வந்தவர். சங்கீதக் கலைபின் துட்பத்தை மன்கு அறிந்தவர் எனச் சிறந்த சங்கீத வித்வான்களாலேயே பாராட்டப் படுபவர். இவ் விதத் தருகின்றாலேயே, சங்கீத வித்வத் சபைபார் தாங்கள் நடத்தும் மகாநாட்டுக்கு இவரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவரது பேச்சை அவர்கள் அலட்சியஞ் செய்வதற்கில்லை.

தமிழிசை விரோதிகள் தாங்கள் ஏதோ கர்நாடக சங்கீதத்தின் கௌரவத்தைக் காப்பதற்கே தலை குழாக நிற்பதாகக் கூறிவருகிறார்களே! ஸ்ரீ சுப்பராம பாகவதர், இன்று கர்நாடக சங்கீதம், அதன் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுவதாகச் சொல்லும் கோஷ்டியாராலேயே எவ்விதம் பலவிளப்படுத்தப்பட்டு வருகிற தென்பதைப் பின்வருமாறு வெகு அழகாக விளக்குகிறார்:— “இப்போதுதான் கர்நாடக சங்கீதம் என்பது எது? எங்கிருக்கிறது? என்பதை ஜாக்கிரதையோடு கவனிக்க வேண்டிய நிலை விருக்கிறது. சாஸ்திர லக்ஷணம் அமையப்பெறாத பாட்டுகளெல்லாம் சங்கீதம்தானென்று பாடும் பாடகர்களும் அதை ஆதரிக்கும் ஒரு சில சமுதாயங்களும் ஒருவரை பொருவர் அபிமானித்துவருவதே நமது கர்நாடக சங்கீதத்தின் உண்மையாகிய சற்று தளர்வடைவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது.” இவ்விதம் இன்றுள்ள நிலையை எடுத்துக் காட்டிய ஸ்ரீ சுப்பராம பாகவதர் ஜன சமுதாயத்தின் அபிப்பிராயத்தை அதுசரித்தே சங்கீத வித்வான்கள் நடத்துகொள்ள வேண்டுமென்று புத்தி கூறும் முறையில், “தற்காலத்தில் ஜன சமுதாயத்தின் ஆதாரிருந்தாலன்றி வித்வான்களுக்கு வேறு வகையில்லை. ஆகவே, பொதுஜன நோக்கத்தை பனுசரித்து வித்வான்கள் தொழில் செய்வவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை பொட்டி, கர்நாடக சங்கீத முறைமைச் சுகவிடமாலும் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு விபரபகமாயுள்ள வித்வான்களைச் சேர்த்ததாயிருக்கின்றது.” என்று கூறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. கர்நாடக சங்கீதத்தின் அபிவிருத்திக்காகவே ஸ்தாபிக்கப்பெற்றிருப்பதாகச் சொல்லப்படும் சங்கீத வித்வத சபையாரும் மற்றும் ராகப்பிரதான கோஷ்டியாரும் உண்மையிலேயே கர்நாடக சங்கீதத்தின் கௌரவத்தைக் காக்க விரும்பு வார்களானால் ஸ்ரீ சுப்பராம பாகவதர் கூறியுள்ள புத்திமதியையும் யோசனைகளையும் ஏற்று நடத்தால் பலமாயிருக்கும். அதை விட்டு, சுயநல நோக்கோடும் குரோத மனோபாவத்தோடும் வீண் விளர்த்தி செய்வதால் பயனில்லை. அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் நோக்கமும் நிறையேறாது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

பொங்கலோ பொங்கல்

1

பொங்கல் புதாள் புலர்த்தது! புலர்த்தது !!
தங்கிய சிறப்பின் தாயும் சேயும்
மங்கல நன்னூன் மாண்புறக் காண
எங்கணும் வீட்டை இயல்புற மெழுதி
பண்ட பார்த்திற் பரிவுடன் துலக்கி
துன்னிய மாகவே வென்னையு மடித்து
துலங்கும் பொழுதில் விளங்கு நல்லோரை
கிராவி லணுகிட கிராந்துகி பேற்றி
பாற் பொங்கலை பார்த்திருந் தவர்கள்
பொங்கல் பொங்கும் பொலிவினைக் கண்டு,
“பொங்கலோ பொங்கல்! பொங்கலோ பொங்கல்!!
போற்றிய திருநாள் பொங்கலோ பொங்கல்!!!”
என்றே பலர்கள் ஏத்தொலி பெடுக்க
பொங்கலும் வந்தது புன்மை எகல
நாட்டில் நல்வனம் நாளும் பெருக
போரென மரக்கன் புழுத்து மடிய
அஞ்ஞான மெனு மகலிரு எனன்றே
திக்க னெனியாம் திகழறிவு பாலி
வாழ்க என்கணும் வளம்பல கொண்டென
சூண்டவன் தன்னருள் அளித்தே
சூண்ட நல் லாகியும் புதலும் ஒங்கவே.

—நாகூர்-எம். கனகசபை.

2

இன்பமென் நென்னிடம் போதிலிலே—பொங்கல்
இளமை யரும்பி வருகுதடி!
துன்பக் கொடிக எறுகையிலே—எந்தத்
துயரம் பிஞ்சிடும் பாரினிலே? 1.
காலை பெழுந்ததும் வேலைசெய்தோம்—இப்போ!
கண்கள் மிழந்திடு பொங்கலுண்டு!
மாலை படிந்ததும் வீட்டைத்தோம்—இப்போ!
மங்களப் பொங்கலைக் கண்டிடுவோம்! 2.
பனிச்சிடும் வெங்கலைப் பாணியடி—இது
பக்கத்திலே மிக நேர்த்தியடி!
நெளிந்து மிளிக்கிடும் பாங்கினியே—ஒரு
நிர்மல வண்டினச் சோதியடி! 3.

(302-ம் பக்கம் பார்க்க.)

தமிழ்மறை அருளிய தெய்வம்

(“மைவண்ணன்”)

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

அதன்பின் மங்கையர்க்காசி என்னுடன் கடந்தவாரே, “ஆமாம்; சாதா! கோயிலில் யாரையும் காணாமோ! என் ஐயனைத் தரிசிக்க—வழிபட எவரும் வருவதில்லையா!” என்று சொந்த குரலில் வினவினான்.

“வாரம் விருப்பார்களா! மழையா விருப்பதால் ஒரு வேளை யாரும் வராமல் விருக்கக் கூடும்” என்று நான் அவளுக்குச் சமாதானம் கூறினேன்; ஆனாலும், என் மனதிலும் இதே கேள்வி எழுந்ததால், எதிரிவிருத்த பண்டாரத்தைப் பார்த்து, “என் ஐயா, இந்தக் கோயிலுக்கு யாரும் சவாமி மைத் தரிசிக்க வருவதில்லையா?” என்று கேட்டேன்.

மிகக் குழையும் பணிவுக் காட்டிய அப் பண்டாரம், “இல்லைக் காமி, இந்தக் கோயிலுக்கெல்லாம் யார் வராமல்? அக்கம் பக்கத்தி் விருப்பவங்க கூட எட்டப் பார்ப்பது கிடையாதங்க.—இப்படித்தான் உங்களைப்போல புண்ணியவான்கள் எப்போதானும் வந்த, சாயலுரைத் தரிசித்துட்டுப் போவாங்க.....” என்று கூறினான்.

“அப்படியா!” என்று நான் சொல்லி, “ஆமாம், இந்தக் கோயில் பூசை யெல்லாம் எப்படி நடக்கிறது? யார் இதற்குத் தர்மகர்த்தா?” எனக் கேட்டேன்.

பண்டாரம், “இந்தக் கோயிலுக்குத் தர்மகர்த்தா ஒரு முதலியாருங்க. அவர்தான் பூஜை முதலியத்தெல்லாம் செலவு செய்யாருங்க. இந்தக் கோயிலுக்கும் கொஞ்சம் சொத்து இருக்குதங்க. கோயிலு தென்னமரத்தலே இருந்த வர வருஷ வருமானத்தாலும் மற்ற சொத்துலே இருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தாலும் தான், கித்திய கால பூஜை யெல்லாம் நடத்தேறி வருது. போதும் போராதுக்கும் குறையறதக்கும் எங்க தர்மகர்த்தா தன் கையெழுத்துப் போட்டு குறைவில்லாம கோயில் காரியத்தெ நடத்தி வருகிறாருங்க. மிகவுக் கிலமாக் கவனிப்பா ருந்து கிடந்த இந்தக் கோயிலை ‘கடலகத்’திலே கமச்சிவாய முதலியாருன்னு இருந்தாங்கனே; அவரு தம் சொந்த செலவில் சீர்படுத்தித் தகையெல்லாம் கட்டிவைக் கப்போட்டு மண்டபம் கட்டி வைச்சாருங்க.....அதக்குமுன்னே இங்கே ௪ காக்காகூட கடமாடற தில்லைக்கனாம். கோயிலைச் சுற்றிப் புள்ளும் பூண்டும் முள்ளும் புதாருமா இருக்குமாம்.....இப்பிடிப் பாழாக் கிடந்த கோயிலைப் பழுதுபாத்த பிற்பாடுதான் காங்க இங்கே வந்திருத்த விளக் கேத்தி வைச்சி வேனாவேனாக்கி பூஜை செய்து வாரோமுங்க.” என்று கோயிலின் கிலைமையை விவரித்தான்.

“உனக்கு ஏதாவிலும் சம்பளமுண்டா? அல்லது கோயிலிலே கிடைக்கிற காசதானா?”

“கோயிலிலே வரும்படிக்கு வழியேதங்க. இன்னாக்கி சீக்க வந்த மாதிரி எப்போதாவிலும் யாரானும் வந்தா, சீக்கக் கொடுத்தப்போல எதானும் கொடுப்பாங்க. மற்றப்படி ஏதங்க. அதவும் அத்தி பூத்தாப்

போலத்தான். எங்க அதிர்ஷ்டத்தைப் பொறுத்ததங்க. இன்னிக்கு நான் கரி முகத்திலே விழித்தாப்போல, தருமவான் நீங்க வந்து தாராளமா தட் சினை கொடுத்தீங்க. என் பிள்ளை குட்டிக்கெல்லாம் உங்களை வாழ்த்துங்க. - எனக்குச் சம்பள மென்னன்னு கேட்குங்க இல்லை? மாசம் ஆறு ரூபா கொடுக்கருங்க. அதில்லாத நான் குடும்பத்தோடு இங்கேயே இருக்க, அநோ தென்கிழக்கு மூலையிலே இருக்குது பாருங்க; அந்த இடத்தை விட்டிருக்கிறாருங்க. அவ்வளவுதானாவ்க. என்னமோ நாயனாரு அருனாலே யும் உங்களை போல புண்ணியவானாவ்க கிருபையாலேயும் நானும் என் பொண்ணாதி பிள்ளைகளும் ஒருவிதமா காலத்தன்னி வரோங்க."

"நாயனாருக்குத் திருவிழா எடக்கிறதண்டா? அபிஷேகம் யாராநி னும் செய்கிறார்களா?" என்று நான் மீண்டும் கேட்டேன்.

பண்டாரம், "திருவிழாவாவது! கிருவிழாவாவது! அதெல்லாம் இல் லைங்க. மயிலாப்பூர் கபாலி கோவிலிலே அறபத்தமுவரு திருவிழா எடக் குது பாருங்க. அன்னிக்குத்தான் மத்த அடியாருடன் சேத்துக்கிறதக்கு நாயனாரு புறப்பட்டுப் போவாருங்க. வந்துவரு ஜன்ம கஷத்திரத்தக்குத் தருமசுந்தர நாளை அல்லது மற்றவங்களைப் பிடிச்சோ கவாமிக்கு அபி ஷேகஞ் செய்து வைப்பாருங்க" என்று பதிலளித்தான்.

"அவ்வளவுதானா?" என்று நான் பெருமூச்சு விட்டேன். மங்கையர்க் கரசி என்னைக் கூர்ந்து கேட்கினான். அவன் முகத்தில் துயரத்தின் சாம்பை படர்ந்திருந்தது.

"தமிழ்மக்கள் தங்களுக்கு நால் வேதங்களினும் மேலான தமிழ்வேதத் தைத் தந்த செங்காப் போதாருக்குக் கொடுத்திருக்கும் கௌரவத்தைப் பார்த்தீர்களா? எவ்வளவு ஸ்ட்ரணத்தில் இருக்கிறதென்று" என்று மங்கை யர்க்கரசி என்னை நோக்கிக் கூறத்தொடங்கி, "சாதா! தேவதேவனைக் கண்டு களிகூர வேண்டுமென்று நான் எவ்வளவு உற்சாகத்தோடும் ஆர்வத் தோடும் வந்தேனோ, அநெல்லாம் இக் கோயிலினான் அடிபெடுத்து வைத் ததமே பந்தவயிட்டது அதையும் தாணிக்கே தமிழ்மக்களின் கற்பின் திறம் இத்தன்மைபதென, தமது கற்குண கதசெயல்களால் எடுத்துக்காட் டிய வாகையம்மையார் அழக்கேறிய சிற்றாடையுடன் காட்சியளித்ததைக் கண்டதமே என் மனம் கண்டு விட்டது. அதற்கப்புறம், நாயனார் காதி யற்றவார்போல், சீர் சிறப்புக்களித்தி எழுந்தருளி விரும்பத்தைப் பார்த்ததும், என்னால் துக்கத்தைத் தாங்க முடியவில்லை. இப்படி, தங்கள் பெரும்புல வரைப் போற்றி வராத தமிழ்மக்களும் தமிழ்காரும் அன்னியர்க்கு அடிமைப்பட்டு அல்ல வறுவதில் ஆச்சரியமென்ன இருக்கிறது? திருவள்ளுவர் போன்ற பெரியவர்களைப் பேணு திருத்த வரும்வரை, தமிழ்காட்டுக்கு உய்தி யேது? விமோசன மேது?" என்று மனம் கொண்டு கூறினான்.

நான் ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாது வானா விருத்தேன். மங்கையர்க்கரசி மீண்டும் பேசலானாள். "சாதலா! நான் மேனாட்டார் தங்கள் கலை காசரி கங்களைப் போற்றி வளர்த்து வருவதையும், கலைவாணர்களைக் கௌர வித்து வருவதையும் அதனால் அவர்கள் பல துறைகளினும் முன்னேறி வருவதையும் சுட்டிக்காட்டி, அவர்களின் கல்லியல்புகளைப் பாராட்டி, எம் காட்டு மக்களின் பிற்போக்கான நிலையை எடுத்துக் கூறினால், நீங்கள்

“என்ன! சீ சதா மேனாட்டாணைப் புதழ்த்த வண்ணமாக இருக்கிறாயே! அவர்கள் தான் மனிதர்கள்; நம்மவர்கள் மனிதர்களில்லையா?” என்று கேட்டீர்களே! இப்போது, இதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? நம்ம நாட்டினர்கள் தங்கள் புலவர்களையும் பெரியோர்களையும் எவ்வளவு மதிப்பு கொடுத்துப் போற்றுகிறார்கள்; பார்த்தீர்களோ இல்லையோ! இதுபோன்ற ஒரு நிலையை மேனாட்டில் எங்காவிலும் நீங்கள் காட்ட முடியுமா! அங்குள்ளவர்கள் தங்கள் கவிஞர்களையும், அறிஞர்களையும் வீரர்களையும் எவ்விதமாகக் கௌரவித்து வருகிறார்கள் என்பது நீங்கள் அறியாததா! ஷேக்ஸ்பியர் (Shakespeare) போன்ற கவினை ஐரோப்பியர் தெய்வத்தினும் மேலாகப் பாவித்து வழிபட்டு வருகின்றனர். ஷேக்ஸ்பியர் பிறந்த இடமாகிய ஸ்டார்ட் போர்டும் (Stratford on Avon), ஒர்ட்ஸ்வொர்த் (Wordsworth) என்ற இயற்கைக்கவி பிறந்த இடமாகிய கோக்ஸ்ஸ்மவுத் (Cockersmouth) தம் இன்று உலகப் பிரசித்தி பெற்றுவிட்டன. உலக மக்களெல்லாம் அங்கு சென்று திரங்கின்றனர். மாணவர்களாயுள்ளவர்களோ மேற்படி புலவர்களின் பிறப்பிடங்களைத் திருப்பதிக்காகக் கருதி விடுமுறைக் காலங்களில் சென்று கண்டுகளித்து வருகின்றனர். அப் புலவர்கள், அறிஞர்களின் சின்னங்கள் ஏதாயினும் கிடைத்தால், அவர்களை உபயோகித்த எழுத்தகோல் முதலிய பொருள்கள் கிடைத்தாலும், அவைகளை மேனாட்டார் பொங்கலோ போல் போற்றிக் கண்டுகாட்சிகளில் வைத்து காத்து வருகின்றனர். ஆனால் நம்ம நாட்டு மக்களோ.....? இவ்விருத்த மேனாட்டில் கவிஞர்கள், அறிஞர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மரியாதையும் நம் நாட்டில் கவிஞர், அறிஞர்களிடம் காட்டப்படும் அவுட்சியமும் என்கு தெரிமிறதல்லவா! பிற நாட்டினர்களெல்லாம் பல துறைகளிலும் முன்னேறி உயர்கிலை யடைத்தவரும் இக்காலத்திலும் நம் நாட்டினர் எத்தனையிலும் முன்னேற முடியாத தாழ்த்திருப்பதற்கு உரிய பல காரணங்களுள், புலவர் பெருமக்களைப் பேணாத முக்கிய காரண மென்பதை நீங்கள் இப்போதாயினும் ஒப்புக் கொள்ளீர்களா?” என்று உணர்ச்சி ததும்பக் கேட்டான்.

“உண்மை; ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். முற்றிலும் உண்மை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் உனக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். நமது நாட்டு மக்கள் தாய்காட்டுப்பற்று, தாய்மொழிப்பற்று இல்லாமலிருப்பதற்கும், கலை காகரிக வளர்ச்சிகளில் கவலையில்லாம லிருப்பதற்கும் காரணம்; அன்னியர் சேர்க்கையும் ஆதிக்கமுமே யாகும். மேனாட்டு வலகாகரிகத்தில் கொண்ட அளவுகடந்த மோகமே நம் மக்கள் பெரும்பாலாரின் மதியை மழுங்கச் செய்து, உணர்ச்சி யற்றவர்களாக்கி விட்டது என்பேன். அத்துடன், பண்டைக்காலத்தில் இருந்தவர்கள் பிற்கால சந்ததிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய முக்கிய கடமையினின்றும் தவறி விட்டார்கள் என்பதையும் இங்கு கூறவேண்டும். நம் மூதாதையர் தங்கள் காலத்து நாட்டு கடப்பையோ, புலவர், அறிஞர், வீரர்கள் வரலாறுகளையோ எழுதிவைத்துச் செல்வவில்லை. ஆகவே, இன்றைய சந்ததியார் தங்கள் பண்டைப் பேரறிஞர்களைப் பற்றியும், வீரர்கள் முதலியவர்களைப் பற்றியும் அறிவதற்கு வாய்ப்பில்லாத போய்விட்டது. மேனாட்டார் அவ்விதமல்ல. அவர்கள் தங்கள் தேச சரித்திரங்களிடமிட மல்லாமல், ஒவ்வொரு துறையிலும் பிரசித்தி பெற்ற கவிஞர், வீரர் முதலியவர்களுடைய வரலாறுகளையும் ஒழுக்காக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் தங்கள் புலவர் முதலி

யோரின் பெருமைகளை யறிந்து போற்றுவதற்கு வசதியிருக்கிறது. காட்டில் திருவள்ளுவரையோ, கம்பரையோ, மற்ற இன்ன இன்னவர்களை யோ குறித்து அறிந்துகொள்வதற்கு என்ன சான்று இருக்கிறது? என்ன பரம்பரையாக ஆங்காங்கு வழங்குவதும் பலவிதமான கதைகளைக் கொண்டே திருப்பதியடைத்து வந்திருக்கிறோம். இப்போதுதான் சில காலமாக, தென்னிந்திய சிலாசாஸன ஆராய்ச்சியின் பயனாக, கம்பலிஞ்சன், மன்னர்கள், மகான்கள் சிலரைப் பற்றிய செய்திகள் கிறித கிரிதரகக் கிடைத்து வருகின்றன.—எனக்குக்கூட திருவள்ளுவர் பெருமான் திருக்கோயில் இத் திருமயிலையில் இருக்கிறதென்பது எப்படித் தெரியும் என்று நினைக்கிறாய்? இத்தக் கோயில் இருக்கிற வீதி யிருக்கிறதே முண்டக் கண்ணியம்மன் கோயில் தெரு; அதில் 'கம்பர் விலாஸம்' என்ற பெயரோடு ஒரு வீடு இருக்கிறது. அதில் வாழ்த்திருத்தவர் "அகநானூறு" பதிப்பாளியர் ஸ்ரீ உப. வே. இராஜகோபால ஐயங்கார் என்னுள் தமிழ்ப்புலவர். எனக்குத் தமிழ் அறிவூட்டி இலக்கியச் சுவையை துரைச் செய்தவர்களில் அப் பெரியார் ஒருவர். அவர் 'காவடியார்' என்னும் ரீதிநூலுக்குப் புதிதாக ஒரு குறிப்புரையும், 'அகநானூறு' என்னும் சங்க நூலுக்குத் தமது ஆசிரியர் பின்னதூர் காரையாசாசாய ஐயர் எழுதிவைத்துச் சென்ற குறிப்புரையுடன், சேது சமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீ.ரா. இராகவ ஐயங்கார், தமிழ் செல்விகள் கமிட்டி தலைமை யாசிரியர் ஸ்ரீ மு. இராகவ ஐயங்கார் ஆகிய 'இராகவ விக் மல்'களின் உதவியையும் கொண்டு மற்றும் வேண்டும் குறிப்புகளும் எழுதிப் பதிப்பித்த வருகையில், அச்சமயம், கல்வூரியில் வாசித்துக்கொண்டிருந்த என்னுடைய சேவையையும் வேண்டியதால், அவருக்கு அவ்வகையில் என்னுடைய உதவியைச் செய்வதற்காக அடிக்கடி அவரது இல்லத்துக்கு வருவதுண்டு. அச் சமயங்களில் நான் அவர் இங்கு திருவள்ளுவர் திருக்கோயில் இருக்கும் விஷயத்தைத் தெரிவித்து தரிசனமுஞ் செய்து வைத்தார். அதன் பின், சமயம் கோர்ந்தபோதெல்லாம் நான் இங்குவந்து தமிழ்த் செய்வதை வழிபட்டுச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டேன். இதற்குப் பின், கிறிது காலத்துக்கெல்லாம் எனது இயற்றமிழ் ஆசிரியரான 'திருக்குறள் விளக்கம்' ஆசிரியர் ஸ்ரீ கி. குப்புசாமி முதலியார் சில அறிஞர்களின் விருப்பத்துக்கு இணங்க, இக் கோயிலில் இம் மண்டபத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் காலை எட்டு மணியிலிருந்து ஒன்பது மணிவரை திருக்குறள் வருப்பு எடுத்தி வரலானார். ஆகவே, நான் அவருடன் வாரத் தவறாது வாரேண்டியதாயிற்று. இவ் வருப்புக்கு, ஜில்லா ரீதிபதியா யிருந்த ஒவ்வு பெற்றிருந்த திவான் பகதூர் சுப்பையா பிள்ளை முதல் அசேக வகீல்களும், சர்க்கார் காரியாலய உத்தியோகஸ்தர்களும் மற்றும் அறிஞர்களும் எல்லாம் வருவார்கள். கிறிஸ்தவ சகோதரர்கள் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் மாதா கோயில்களுக்குச் சென்று பிரார்த்தனை எடுத்திவிட்டு வருவதை முறையாக வைத்திருப்பதபோல், நான்களும் ஞாயிற்றுதோறும் திருக்குறள் வருப்பை முன்னிட்டு, இக்கோயிலுக்கு வந்து வள்ளுவரை வழிபடுவது வழக்கமாயிற்று. இத் திருக்குறள் வருப்பு எடைபெறுவது காரியமாக, இங்கு திருவள்ளுவர் கோயில் இருப்பது பலருக்குத் தெரிய வதாயிற்று.—இவ்வித சந்தர்ப்பங்கள் எனக்கு வாய்க்காவிட்டால், நானும் உண்ணப்போல வருத்த வேண்டியவனே.—அசிரி! எதற்கும் ஒருகாலம் வரும். அப்போது எல்லாம் சரியாய்ப் போய்விடும்.—இப்போதே, கம்ப தமிழ்காட்டில் ஒரு சிலர்

சம் கலிஞர்கள், அறிஞர்கள், மகான்களின் பெருமையை யறிந்த அருவநா
கத் தெரிகிறது. சம்பன் திருவிழா, திருவள்ளுவர் திருநாள் என்றெல்லாம்.
இப்போது ஒரு செவ்வாயினும் கூடி, சிறிசெவ் இடங்களில் கொண்டாடி வரு
கிறார்கள். ஆகவே, உணர்ச்சியற்றிருக்கும் தமிழ்மக்கள் கூடிய சீக்கிரம்
விழிப்படைவது போகிறார்கள். ஆதலால், நாம் வீணே கவலைப்படுவதை
விட்டு, சம் தமிழ்நாட்டுச் சகோதர சகோதரிகளை உறக்கத்தினின்றும் தட்டி
யெழுப்புவதற்கான திருத்தொண்டை மேற்கொள்வோம்:—அன்பே! நாம்
இங்கு வந்து வெகுநேரம் ஆகிவிட்டது. போவோமா!—மழையும் சிறிது
விட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. வா! சமத தமிழ்த் தெய்வத்தை இன்னொரு
முறை தொழுதுவிட்டுப் போகோம்” என்று அழைத்தேன்.

மங்கையர்க்கரசியின் முகமலம் சிறிது மலர்ந்திருந்தது. அவள் தனக்
குள் ஏதோ ஒருவித முடிவுக்கு வந்தவன்போல் காணப்பட்டாள். “சாதா!
தமிழ்மக்களுக்குத் ‘திருப்பள்ளி பெழுச்சி’ பாடுவதுதான் இனி என் வேலை.
எனது லட்சியத்தை வெற்றிகரமாக சிறைவேற்ற திருவள்ளுவ தேவனின்
திருவருள் துணை சிந்தவேண்டும். அவ் வகையில், அப்பெருமானை எத்
தனைமுறை வேண்டுமாயினும் வழுத்தவும் வணக்கவும் சித்தமா யிருக்
கிறேன்” என்று கூறியவாறு என்னுடன் நடந்தான். அவன் வதனத்தில்,
உறுதி பிரதிபலித்தது.

கடைசியாக, நானும் மங்கையர்க்கரசியும் மாதாது பங்கியின் மலரடி
களை மீண்டுமொரு முறை வணக்கிவிட்டு, வெளியே நடந்தோம். அச்
சமயம் மழை சிறுதுறலாய் இருந்தது. ஆகவே, நான் மங்கையர்க்கரசியின்
காதலைப்பற்றி விரைந்து நடந்து காரில் ஏறச் செய்து நானும் ஏறினேன்.
அடுத்த கணம் கார் எங்கள் மானிக்க கோக்கிக் காற்றாய் பறந்தது. நான்
விரைச்சீலையை முடிவிட்டு என் காதலியின் எழில் வதனத்தை கோக்கி
னேன்.

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு.”

என்ற பாரதி பாடலை அவனது குமுத வாய் இசைத்துக் கொண்டிருந்தது.
“ஆமாம்; அதற்கென்ன சந்தேகம்? தமிழ்நாடு வள்ளுவன் தன்னை உலகி
னுக்கே தந்து வாள் புகழ் கொண்டதுதான்.” என்று ஒத்துப் பாடினேன்.

(207-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

துன்னிக் குதித்தோடும் மாடுகளே—பார்க்க
துல்லிய மாமாயன் சாயலடி!
அன்னி பெடுத்தே கொடுத்திடடி—பாங்கல்
ஆகாயச் செங்கண்ணன் உண்டிடுவான்!
வானம் மலர்ந்திடும் கோத்திலே—மயில்
வண்ணத்தோகை விரித் தாடுதடி!
தான தருமங்கள் செய்திடுவோம்—உயர்
தயி தொடுத்திடுகே பாடிடுவோம்.

5.

—எம். முத்துசிகுஷ்ணன்.

ஜ்யோதிஷ பல ரகஸ்யம்

(சி. பி. ஆனந்தம்.)

16. சனி உலகம்—அதன் இயற்கை அமைப்பு

இதர கோள்கள் எவற்றி னிடமும் காணக் கூடாத சிறப்பியல்பு பலவும் இதனிடத்தே காணக்கூடியானதாக விருக்கின்றதென வான நூலார் தெரிவிக்கின்றனர். அவ் ஜ்யோதியின் பலவும் பல பாகத்திற்கு (Predictive Side of Astrology) முக்கியம் வாய்ந்தன வென்னல் யிணைக்கலாம். அதாவது சம் முந்தையோர் கண்டு வைத்த பல பாக அம்சங்களுக்கு இக்காலத்து கூகோள நூலாய்ச்சிக்காரர்கள் கண்டு வருவன யாவும் தக்க விளக்கங்க ளாகவும்—அவற்றின் உண்மைகள் பலவற்றையும் உறுதி செய்வனவாகவும் பெரும் பகுதிகள் இருக்கின்றன. அம் முறையில், அதன் இயற்கை அமைப்புகளை முந்தகண் சற்ற விவரிப்போம்.

சனி உலகம் சூரிய அண்டத்தி லிருந்து எண்ணுபிரத்த எண்ணுந்து எண்பது லட்சம் (8, 880,00, 000) மைல் தூரத்தே திடம் பெற்றிருக்கின்றது. வியாழனுக்கும்—சூரியனுக்கும் இடையே உள்ள தூரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு தூரம் சந்திரன் குறைய வியாழனுக்கும்—சனிக்கும் இடையே இருக்கின்றது. சாம் வசிக்கும்—பூமிக்கும்—சூரியனுக்கும் இடையே இருக்கும் தூரத்தைப் போல ஒன்பதரை (9.5) மடங்கு அதிகதூரம் பூமிக்கும்—சனிக்கும் இடையே உள்ளது எனக் கணக்கிட் டிருக்கின்றனர்.

பூமியி லிருந்து இவ்வளவு தூரத்தே இருக்கும் சனி அண்டம் சம் சட்டபுலனுக்குத் தெரியக் கூடியானதாகவே இருக்கின்றது. தூர திருஷ்டிச் கண்ணாடி வழியே காணும்போது இதர கோள்களைப் போன்று இது தனித்திருக்க வில்லை என்று தெரிகிறது. ஒரு கீண்ட வளைபத்தினுள்ளே இது வீற்றிருக்கின்றது. இந்த வளைபம் பிரகாசம் மிக்க இரண்டு உறுகளாக வாயது. ஒன்று உட்புறத்தும், மற்றொன்று வெளிப் புறத்துமாக அவை இரண்டும் அமைத் துள்ளன. உட்புறத்தன்னது வெளிப்புறத் தன்னதைச் காட்டிலும் அதிகம் ஒளியுடன் இவங்குகின்றது. இந்த உட்க்கைத்தி னுள்ளே மூன்றாவதாக சக்கர மொன்று காட்சி தருகிறது. அதன் காட்சி அநி விசித்திரமான மோகன வடிவுடன் சோபை மிக்க எழில் பிறைத்ததாகும். அதன் கண்ணம் (Colour) கீச மோக சாமனமென்னும் படி ஒளி வீடுகின்றது.

இந்த வளைபங்களைப் பற்றிய விவரங்களையே 'மதி வளைபங்கள்' என்று சொன்ற இதழில் தந்திருக்கின்றோம். இவ் வளைபங்கள் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் முதன் முதலாகக் கண்டனர். அப்பொழுது இவ் வளைபங்கள் சக்கர வட்டம் போன்று தொடர்ச்சியாகவும்—செட்டியாகவும் இருப்பனவென்ற கருதினர். ஆனால், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் லப்லாஸ் (Laplace) என்னும் சிபுனர் இவ் வளைபங்களின் இயக்கத்தை /செங்கு ஆய்ந்த, இவை செட்டியான தொடர்ச்சி கொண்டன வுன்று என சிறுபித்தார். இதிலித்ததான் சனி உலகைச் சற்றிய வளைபங்கள் தனித்

தனி இயங்கும் சிறு சிறு அங்கங்களின் (உறுப்புக்களின்) தொடர் உட்டம் என்று கம்பப்படுகிறது. ஆனால், இவ் வளையத் தொகுப்பு வெறும் தோற் (Optic Illusion) என்று கருதுவோர்களு மிருக்கின்றனர். சனிக் கிரகம் தன்னைத் தானே வேகமாகச் சுற்றிச் சுழன்று வரும் விசையில் எழுதின ரது. அத் தோற்றம் என்பது அவர்களுடைய கட்சி. தோற்றமே யாயினும்—உண்மையாயினும் காட்சிக் குரிய வளையங்கள் சனி உலகின் சிறப் பியங்களுக்கு அணி செப்கின்றன வென்றே மதிக்கலாம்.

இனி, இவ் வளையங்களின் கடு வீற்றிருக்கும் சனி அண்டத்தின் இயற்கை அமைப்புக்களைக் கவனிப்போம். பரிமாணத்தில் வியாழனுக்கு அடுத்தது சனி அண்டமே யாகும். அதன் பரிமாணம் பூமியினுடையதி னும் எழுதாற்ற என்பத்து நான்கு பங்கு பெரியது. இதன் குறுக்களவு எழுபத்த ஓராயிரத்து ஐதாறு (71,500) மைல்க ளாகும். பூமியின் குறுக் களவினும் ஒன்பதரை (9.5) மடங்கு அதிகமானது. இதன் மேற்பரப்பு என்பத்து ஒரு மடங்கு பூமியினும் விரிந்தது. இதன் தருவ முனைகள் இரண்டிற்கும் இடையிலுள்ள குறுக்களவு வியாழனுடையதினும் ஐயாயிரம் மைல்கள் குறைந்தது.

இதற்கு பூமியைப் போலவே தன்னைத்தான் சுற்றி வரும் ஒரு கதியு முண்டு. அது அவ்விதம் தன்னைத்தான் சுற்றி வரும் மிகு விரைவுதான் அதன் இரு தருவ முனைகளும் மிகவும் தட்டையாக விருப்பதற்குக் காரண மென்கின்றனர். அது தன்னை ஒரு தாம் சுற்றி வருவதற்கு பத்தரை மணி கிராமே தான் சற்றேறக்குறைய ஆகிறதெனக் கணக்கிட்டிருக்கின்றனர்.

சூரியனை எடுவாக்சி அதனைச் சுற்றி ஒடும் கோள்களுள் இதவும் ஒன் றாகும். எனவே, சனிக்கோள் சூரிய குடும்பத்தைச் (Solar System) சார்ந்த நெனவே சேர்க்கப்படுகிறது. தன்னை மிக விரைவாகச் சுற்றிச் சுழன்றுகொண் டிருந்தாலும், அது சூரியனைச் சுற்றி வரும் வேகம் மிகவும் மந்தமானது; எல்லாக் கோள்களிலும் மிகக் குறைந்த வேகத்தில் தான் சூரியனைச் சுற்றி வரும் தன் பிரயாணத்தை அது செய்து வருகின்றது. அதாவது விராடிக்கு ஆறு மைல் வேகத்தில் அது சூரியனைச் சுற்றி ஒடி கிறது. அந்த வேகத்தில் ஒரு முறை அது சூரியனைச் சுற்றி வருவதற்கு முப்பது வருடங்கள் (கில வாரண்டு) ஆகிறது. இவ்விதம் மந்தமான கதி யைக் கொண்டிருப்பதால், இந்தக் கிரகத்தை 'மீதன்' என கம் காட்டாரும், லீட் (Lead) என மேலை காட்டினரும் இதற்குப் பெயர் தந்திருக்கின்றனர்.

இதன் இயல் ஒளி வியாழனுக்கும்—சுக்கிரானுக்கும் குறைந்தது. உடுக் களில் அன்னி கவுத்திரம் தவிர வ்னைய மீன்கள் யாவினுக்கும் மேலாக அதிக ஒளி கொண்டதாகத் தோற்றம். இதன் ஒளி செங்கிறத்தன்னது. ஆனால், செவ்வாயின் உடையதைப் போன்ற தல்ல; (தொடரும்)

மேது "ஆனந்தபோதினி"க்கு இருபத்தெட்டாவது ஆண்டு பிறந்தி ருப்பதை முன்னிட்டு, பூனா, U. K. பாலக்ருஷ்ணன் அவர்கள் ஒரு ரூபாய் கன்கொடையாக அளித்திருக்கிறார். இவ்விதம் மேது போதினியின் வளர்ச் சியில் ஆர்வங்கொண்டு கன்கொடை வழங்கிய அவருக்கு இறைவன் எல்லா கலன்களும் கொடுத்து மகிழ்விக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

“காப்பற்றவள்”

(மு. ச. உசைன் முனவ்வர்பே.)

அலமு ஒரு குருடி. இருண்ட உலகில் அவன் தனியே உலகினான். வாழ்க்கையின் எல்லா இன்ப துஷ்ச்சியும் அவளுக்கு மறுக்கப்பட்டிருந்தது.

பழம் பெருமை மறந்த மதுரைமா ககரில், மலம் நிறைந்த ஒரு சந்தில் அவன் தன் பெற்றோர்களுடன் வாழ்ந்தான். சுறுமைமயால் அடிய அவன் பெற்றோர் அவனை துன்புறுத்தியது வியப்பன்று. கொத்தளித்த அலமு வின் கடலில், பெற்றோர் அன்பெனும் தெப்பமும் விழ்ந்தது.

அலமு கண்ணொளியற்ற அழகி. இன்பம் வழியும் தன் திருமுகத்தைப் பலர் கோக்கி, எனிக்து வருத்தவதை அவன் உணரவில்லை. இழந்து பட்ட தமிழனது யாழ் அவன் மென்மலர்க்கைகளில் விண்ணினை எழுப்பியது. அலைஅலையாக எழுந்த, விசும்பிலே பரந்து, கேட்பாரது உடலையும், உள் சுத்தையும் உயிரையுமே கொன்னை கொண்டது அவ்வினைத் தென்னமுது. மதுரையின் தெருக்கோடிகளில், அலமு இசைபரங்கு பல கடாத்தவான். கொத்தளித்த உன்சும், யாழின் காம்பூடே குமுறி எழுந்தது போலும் எல்லா உலகமும் இருன் வாய்ப்பட்டு, கலையறியாத மாக்களாக, மக்கள் வாழ்ந்த காலத்த விழுமியதோர் காகரிகத்தை தமதெனக் கொண்டு, செம்மை மிக்க ஒரு மொழிக்கு வரம்பு கண்டு கலையில் வாய் கழித்திமிர்ந்து, ஒழிந்த பழந்தமிழ் மக்கள், கடல் வாய்ப்பட்ட குமரியின் கடுவி விருத்து, எம்மவருக்கு உணர்ச்சி பூட்டுமாறு அனுப்பிய ஒரு குமரிக்கண்ணி போலும்.

அலமு பாடுவான். எத்தனை நயம் நிறைந்த பாட்டு. அதில் தனை மறந்த அலமு களின்னி வீடு திரும்புவான். பட்டினி. பெற்றோரின் வகை மொழியும், பிறவும். அலமு கண்ணீர் விடாது கலங்குவான்.

2

தம்புச் செவ்வன் அப்பொழுது அமெரிக்கன் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். திருச்சொப்பன்னியில் செவ்வமாக வாழ்ந்த ஒரு கிறித்தவர் குடும்பத்தில் பிறந்தவன். உலகெயல் அறியாத பேதை.

பகலவன் மெதுவாக மறைந்து கொண்டிருந்த மாலைகளை. கைகை வின் புது வெண்ணத்தை, அவன் செத்திரக்கதிரின் பொன்வெள்ள மாக்கின. பாண்டியனை மடக்கிய மாபெரும் வன்மைகைய, மதுரை மக்களுக்கு, அவன் அன்று காண்பிக்க விழைந்தான் போலும். பரந்த வெண்மனையில் கேற்ற படுத்த உறங்கிய கைகை, இன்று கீறிட்டெழுத்து பொய்யாக்குவக் கொடியாக மாறிய சிறப்பை கோக்கி, கோக்கி வியத்து கொண்டிருந்தான் தம்புராஜ். அவ் ஆற்றலீர் எழுப்பியது ஊழியின் இசை.

எங்கிருந்தோ எழுந்தது ஒரு பேரிசை. ஆற்றியையோடு கலந்து உறவாடிந்தது. எங்கனும் இசை மயம், உலகமே இசையான் இயங்கியது

2

போனும். மெதுவாக எழுந்த யாழிசை விண்ணையே பிளந்து அகிர்ந்தா-
தம்பு மெய்மறந்தான். இசை வந்த திக்கு கோக்கி சென்றான். அழகு
வழிந்த ஏழைச் சிறுமி ஒருத்தி அவன் இசை யெழுப்பினான். ஏறிட்டு
கோக்காது, எதையும் விரும்பாது, இசையில் மாழ்கி நின்றான், அக்குமரிக்
கன்னி. ஏழிசையும், இசைப்பயனும் இவந்தானே என்ற தம்பு வந்தி-
னான்.

சட்டென்று பாட்டு நின்றது. உருக் குலைந்திருந்த யாழொடு அவரு-
வீடு திரும்பினான்.

"இசைச் செவ்வி, சில்," என்றான் தம்பு.

"நான் கண்ணற்றவன், தாங்கள் யாரோ?"

"யான் அமெரிக்கன் கல்லூரி மாணவன். உன் பாட்டு என்னை இங்கு
கசித்தது. நீ யார்?"

"நான் ஒரு அனாதை. மதுரையம்பதியிலே கோக்கியின்றி பாடுபவன்.
அதோ! அந்த கொல்லர் தெருவின் ஒரு சந்திலே என் தாய் தந்தைய
குடன் வளிக் கின்று. தாங்கள் அங்கு வரலாம்" என்றான் அவரு.

தம்பு அவனைப் பின் தொடர்ந்தான். இருண்ட ஒரு சந்தின் வழியே
அவரு அவனை அழைத்துச் சென்றான். வறுமையால் வாடிய பல கட-
மாரும் பிணக்கன் போவதும், வருவதமாயும் இருந்தன. தெருவோடு
தாழ்த்திருந்த ஒரு வீட்டில் அவரு தலைத்தான். அவ் வீட்டில் பல குடும்-
பங்கள் வாழ்ந்தன. மலரும், அழுக்கும் நிறைந்திருந்தன. ஒரு மூலையில்
இரண்டு சிறுப்பிணக்கன் கருண்டு கிடந்தன. "என் பெற்றோர்" என்று
அவரு, தம்புவுக்கு அறிமுகப்படுத்தினான். சிறுத்த ஒரு கோரைப்பாய்
தான் அவர்கள் சொந்தம். அதில் தம்பு அமர்ந்தான். அவரு பாடினான்.

"மங்கையர்க்கரசி, வனவர்கோன் பாணை, வரி வளங்களை மடமானி
பங்கயச் செவ்வி, பாண்டிமாதேவி பணிசெய்து, காடொறும் பரவ
பொங்கழ லுருவன், பூதகாயகனார், வேதமும் பொருள்களு மருளி,
அங்கயர் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த ஆவவாய் ஆவதம் இதுவே."

"அவரு, சேக்கிழார் தந்த எழுத்தோவியம், உன் கைகளில் உயிர் ஓவிய
மாகத் திகழ்கின்றது. நீ எவ்வாறு கற்றாய்?"

"பாத்த இயற்கை எனக்கு பாஷாட்டி வளர்த்தது. வின் வழங்கிய
ஒளியையும், மண் வழங்கிய பசுமையையும் காணாத நான் யாரும் கேட்காத
இயற்கையின் காதத்தைக் கேட்டேன். விண்ணும், மண்ணும், உலகம்.
கனகம், கோங்கனும், எனக்கு கற்பித்தன" என்றான் அவரு.

மீண்டும் வருவதாகச் செவ்வி, தம்பு கல்லூரிக்குத் திரும்பினான்.

3

தம்பு காடொறும் அவருவைக் கண்டான். தியுமிழும் பாணை
தின் 'காவியை'க் காணும் அராபியனைப்போல், அன்பற்ற வாழ்வில் அவரு

தம்புலவக் கண்டான். உங்கையால் அவன் சிறிய உன்னம் பொங்கி வழித் தது. காணாத ஒன்றைக் கண்டபோது ‘ஆர்கிமிடீஸ்’ (Archimedes) என்ற விஞ்ஞானி, “யூரீகா” (Eureka) (கண்டேன்) என்று கூவிக்கொண்டு தெருளூடே பித்தனைப்போய் ஓடி வந்தான் என்று சரித்திரம் கூறுகின்றது. கண்ணற்ற அலமுலின் பெருமகிழ்ச்சி யாழின் வழியே எழுந்தது. தெருவில் பாடுவதை அவன் நிறுத்திவிட்டான். தம்புலே அவன் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். அவனை கரையேற்ற வந்த தெப்பம். அவன் மறுக்கப் படுவனவே அவன் இவ்வாறு ஒழிவான். ‘மீறி எழுந்த மனித உணர்ச்சியை அவன் எவ்வாறு தடுப்பான்? புதுமை கணித்த ஒரு உலகில் அவன் உலகிலான்.

4

மரபுபட்ட தம்புலின் வாழ்க்கை மாணவர்க்கிடையே ஆராயப்பட்டது. மதுரைசேர் தெருக்களில் இசை யெழுப்பி வாழும் ஒரு அணைப்பெண்ணை அதற்குக் காரணம் என்பதை உணர்ந்த அவர்கள் கதை பல புணர்த்துரைக்க எழுந்தார்கள். எழுந்த சொல் திருச்சிவனா எட்டியது. தம் ஒரே மகன் மதுரையில் பாழாகி விடுவான் என்று தம்புலின் பெற்றோர் பதைத்தனர். மதுரைக்கு ஓடிச் சென்றார்கள். கண்பர்கள் உதவி கொண்டு அலமுலின் சிறுகுமூல அடைந்தார்கள். அவன் அப்பொழுது பாடிக்கொண்டிருந்தான். சின அரசவையும், மதகரியையும் மடக்கிய யாழ், மக்களை தாக்காது விடுமோ? உளங்குழைத்து, செக்கு, செக்குகிளார்கள்.

“அலமு ரீதானே அம்மா?”

“ஆம். தாய்கள் யார்?”

“திருச்சிவிலிருந்து இப்பொழுதுதான் அத்தோம். தம்பு எங்களுடைய புதல்வன். அவனை நீ அறிவாயோ?”

“ஆம். தம்பு எனது அன்பன்” என்றான் அலமு.

“அலமு. தம்பு, திருச்சிராப்பள்ளியில், தொன்றதொட்டு வந்த பழை குடிமக்கள் வழித்தோன்றல். எங்கள் இருவரின் எதிர்கால வாழ்வு. மனை வாழ்க்கையில் புருத்தப்பட வேண்டிய ஒரு உடன் பிறந்தான் அவனுக்குண்டு. பலரது வாழ்வே அவனோடு பிணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதைப் பாழாக்கும் பொறுப்பை ஏற்பவர் யார்?”

“கொணக்குற்றம் செய்ய அல்லோர், ஐயனே” என்றான் அலமு. சோர்வையோ, ஏமாற்றத்தையோ, அச்சத்தையோ, அஞ்சல் காண்பிக்க வில்லை.

“ஆம் குழந்தாய். அப் பெரியதோர் குற்றத்தின் கவிவிலேயே நீ இப்பொழுது இருக்கின்றாய். தம்புலின் வாழ்வை விட்டும் நீ உன்னை அசைத்திக் கொள்ளுதலை ஏற்புடைத்தது. உனக்கு வேண்டிக் பொருள் என் கழங்குவேன்.”

“அன்பிற்கும், பொருளுக்கும் தொடர்பில்லை. தம்புலின் வாழ்வு, என் வாழ்வு. நீங்கள் கொண்டு வரலாம், என்னை மன்னிக்கவும்.”

“அலமு.....”

“என்னை அவன் வாழ்க்கையினின்றும் பிரித்துக் கொண்டேன். நீங்கள் சென்று வரலாம்.”

தம்புவின் பெற்றோர்கள் அங்கிருந்தும் நீங்கினர். கிழப் பெற்றோரை உடனழைத்துக்கொண்டு அலமு மதுரையினின்றும் நீங்கினான். பார்த்த உலகிலே அவன் எங்கேயோ சென்றான்.

5

பதினாந்த ஆண்டுகள் ஓடி மறைந்தன. தம்பு “எவ்லீன்” (Eveline) என்ற அழகியுடன், திருச்சியில் “டெலிபோன் இன்ஜினியராக” வேலை பார்த்து வந்தான். ஆண்கட்டி வெளியில், அழகியதோர் வீட்டில் அவர்கள் இன்பவாழ்க்கை நடாத்தினர். ஒருகால் மாலை ஆறு மணிக்கு தம்பு, தன் வீட்டின் முன் பொறி வண்டியினின்றும் இறங்கினான். சந்த லாடையில் ஒரு பிச்சைக்காரி அங்கு யாழெழுது பாடினான்.

“மங்கையர்க்குத் தனியாசி எங்கள் தெய்வம் வளவர் திருக்குலக் கொழுந்து வளைக்கை மானி”.....அவன் சென்றுகொண்டே இருந்தான்.

“அலமு” என்று அலறினான் தம்பு. குமுறி எழுந்த அச்சொல், அப்பார்த்த வெளியிலே உலிற்று.

“அவன் யார்?” என்ற பெண் குரல் அவன் பின்னால் கேட்டது.

“துயிலும் தமிழனா, இசையால் எழுப்பும் தியாகச் செல்வி. அவன் குமரிக்கன்னி அடி” பதினாந்த ஆண்டு கால வாழ்விலே, தன் கார்த்தன் குரல் தழுதழுத்ததை “எவ்லீன்”, அப்பொழுதுதான் உணர்ந்தான்.

ஜீவிய சந்தாதாரர்

இவ்வருஷம் மமது “ஆனந்த”னுக்கு சிலொன், கொழும்பு இன்பர்மேஷன் ஆபீஸைச் சேர்ந்த சோம-சரவணபவன் ஜீவிய சந்தாதாரராகச் சேர்ந்தான். நற்செய்தியைப் பெரு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். மம் “ஆனந்தின்” ஆதரவு செய்யும் கோக்கத்துடன் ஆயுட் சந்தாதாரராக முன்வந்த சோம-சரவணபவன் அவர்களுக்கு மமது மனப்பூர்வமான கன்றியறிதலைச் செலுத்துவதோடு, அவர் எல்லா கலங்களும் பெற்று இனிது வாழ அருள்புரிய வேண்டுகென்று இறைவனை இறைஞ்சுகிறோம்.

பத்திரசுத்திபார்.

உலக சுபாவம்

(க. சிதம்பரம் பிள்ளை.)

1

உலகம் பலவிதம். மனிதர்களுடைய உருகும், குணம், செயல் முதலிய ஒவ்வொன்றும் பலவகையான வித்தியாசங்களுடன் விளங்குவது உலகத்தின் இயற்கை. செருக்கு உண்மை பேசுவதென்றும் கேட்பவராக இருக்கும்; பொய்யும் புனைகருட்டும் என்றாலோ, கற்கண்டைப்போல் தித்திக்கும்!

சவுகரியம் குறைந்த ஒருவன் சவுகரியமுள்ள ஒருவரிடத்து ஏதேனும் ஒரு காரியமாகச் சென்று, அதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்படி அவரைக் கேட்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அவர் கல்லெண்ணம் நிறைந்த யோக்கியராக இருந்தால், உடனே அவ் பொத்தானையைச் செய்து அகனுக்கு உதவி புரிவர். அல்லது, அது தம்மால் ஆகாதென்றவது பணிச் சென்று சொல்லி விடுவர்.

அவ்வாறு சொல்லி விடுவதில் தப்பொன்றும் இல்லை. ஏன்? யாரிதழ் சென்றவன் உடனே வேறொருவரிடத்துச் சென்று அதை வகைய முயற்சிக்கலா மல்லவா?

செருகடைய செய்கை அப்படியில்லை. ஆகட்டும், ஆகட்டும் என்றே ஆசை வார்த்தை சொல்லிப் பலரால் கடத்துவர். உதவி கோரிச் சென்றவனும் அவரைப் பூரணமாக கம்பி விருப்பான். ஆனால், ஆகட்டும் என்று தவினை வைத்துக்கொண்டு வந்த அவரோ, கடைசியாகக் கையை விரித்து விடுவர்!

இன்னும் சிலர் அது உடச் செய்யமாட்டார்கள். உதவி கோரிச் சென்றவன் தானாக வின்று கொள்ளும் வரையில் தவினையே சொல்லிக் கொண்டே வருவர்! இத் தகையோர்களைச் செய்க்கன்றி மறக்கும் பாதகர்களை விடக் கொடியவர்களாக எண்ண வேண்டுகோள்.

“இசையா ஒருபொருள் இல்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று, வையத் தியற்றை;—கசைய முய்க்க
கின்றோடிப் பொய்த்தல், நிராதோக! செய்க்கன்றி
கொன்றிரிற் குற்றம் உடைத்து.”

[இசையா ஒருபொருள்=தம்மால் ஆகாத ஒன்றை; வசையன்று=பழிப் பல்ல; கசையமுய்க்க கின்றோடிப் பொய்த்தல்=உதவி கோருபவருடைய ஆசை கெடும்படி தவினை வைத்தல்.]

2

இந்த உலகத்தில் மனிதனுக்குப் பணத்தான் முக்கியம். பணம் மட்டும் இருந்து விட்டால், அவனுக்கு மற்றெல்லாம் தாமதவே வந்து சேரும்.

சேன்வி முறையில்லாமல் முலை முடுக்குகளில் கிடந்தவர்கள் கூட அவ னிடத்த வந்து செருங்கிய உறவின் முறை கொண்டாடுவர். அவனுக்கு அந்த நிலையில் பந்தசனங்கள் வானத்தில் காணப்படும் எட்சத்திரங்களை விட அதிகமாக வந்து குழுவர்.

அதே மனிதன் விதி வசத்தால் அப் பணத்தை இழந்து ஏழையாகி விடுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். அச் சுற்றத்தார் யாவரும் அந்த நிமி டத்திலேயே சொல்லாமற் கொன்னாமல் மாயமாய் மறைந்து விடுவர். அச் சுற்றத்தாரில் ஒருவரைப் பார்த்து: 'இன்னொருப்பற்றி உமக்குத் தெரி யுமா, உம்முடைய சொந்தக்காரர்களே அவர்?' என்று கேட்டால், 'அப் படி யென்று சொல்லிக் கொன்றோர்கள், அவ்வளவுதான்' என்று பதில் கூறுவர்.

“காலாடு போழ்தில் கழிகினைஞர் வானத்து

மேல்சூடும் மீனீர் பலகாவர்;—ஏலா

இடர் ஒருவர் உற்றக்கால், கர்ங்குன்ற காட!

தொடர்புடையேம் என்பார் சிவர்.”

[கால்சூடு போழ்தில்—கிணத்த இடம் போவதற்கு வசதியுள்ள செல்வம் உள்ள காலத்து; கழிகினைஞர்—மிக்க உறவினர்; ஏலா இடர்—தகாத வறுமை.]

3

“பெரிய மனிதன் வார்த்தைக்குத்தான் வினை.”

“அப்படி யென்றால் பெரிய மனிதன் யார்?”

“அவன்தான் பணக்காரன்.”

“ஆனால் வயதிலும் படிப்பிலும் ஒழுக்கத்திலும் உயர்ந்தவன் பெரிய மனிதன் இல்லையா?”

பணக்காரன் ஒருவனே. வயது, படிப்பு, அறிவு என்பதெல்லாம் பணத்தின் முன் கிழ்ச்சமாட்டா. பொருத்த மற்றதும் அநீதியானதுமான சொற்களைப் பணக்காரன் சொன்னபோதிலும், மற்றவர்கள் அவற்றை அப் படியே ஒப்புக்கொள்ளத்தான் செய்வர்.

எல்ல சாதிப் பசுவாக இருந்தால் அதன் இனங்கள் உட அப்படி எல்ல விலை பெறமோ, அதுபோல் பணக்காரன் வயதில் மிகச் சிறியவனாக இருந்தபோதிலும், அவனுடைய வார்த்தைக்கும் எல்ல மதிப்பு இருக்கும்.

வயது, படிப்பு, அறிவு இவற்றால் உயர்ந்தவனாக இருந்தபோதிலும் அவன் ஏழையாக இருப்பானே யானால், அவன் சொல் அம்பல மேருது. போதுமான காலமில்லாத கிலத்தில் உழும்போது கலப்பையானது சரியான படி உன்னை பாயாமல் அப்படி மேலுக்குமேல் எகிரி எகிரிச் செல்லுமோ, அதுபோல் அவன் வார்த்தையும் மற்றவர்களால் மதிக்கப்பட மாட்டாது.”

“சல்லாவின் கண்ணின் காரும் விற்பெறும்;
சல்லாவே யாவிலும் செவ்வர்வாய்ச் சொல்லும்
புன்சாப் போழ்தின் உழவேபோல் மீதாடிச்
செல்லாவாம் உலகத்தார் சொல்.”

[சாரும்—இனங்கண்டும்; புன்சாப் போழ்தின்—அந்த ஈரத்தைபுடைய காலத்
தில்.]

4

“தந்தையம், கேதாந்தம் முதலிய ஞானதூவணம் படிப்பது எந்த
காரணம்?”

“அவைகளைப் படிப்பதால் அறிவு விருத்தியடையும்; உலகப் பொருள்
கணிற் சென்று கொண்டிருக்கும் புலன்கள் அடக்கம் பெறும்; அதாவது
ஆசை அறம். எப்பொழுது மனிதனுக்கு உலகப் பொருள்களில் ஆசை
அறுகிறதோ, அப்பொழுதே அவனுக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள தொடர்பு
என்ன என்பது வெளிச்சமாய் விடும்.”

“அப்படி யென்றால் தந்தையம், கேதாந்தம் முதலிய அறிவு தூவண்
பலவற்றை அப்படியே கரைத்துக் குடிந்த அனேகர் உலகப் பொருள்க
ளுக்கு அடிமைப்பட்டோர் கிடக்கிறார்களே, அது ஏன்?”

அதனால் இயற்கைக் குணம். மனிதனுக்கு இயற்கைக்குணம் என்ன
செய்தாலும் மாறாது. இந்தக் குணம் படித்தவர்களிடத்தும் சொற்பச் சாஸி
யவர்களிலிருந்து பெரிய காரியங்கள் வரை காணத்தான் செய்யும்.”

“சிலர் தங்களுடைய படிப்பின் காரணமாக கெட்ட வழக்கங்களி
லிருந்து சீர்திருந்துவ தில்லையா?”

“உண்டு; அதுவும் அவர்களுடைய இயற்கைக் குணத்தான். சொன்னால்
தெரிந்த கொள்ளக்கூடிய இயற்கைக்குணம் இருந்து, அவர்கள் அறிவு தூவ
ணம் படிக்கவும் செய்வார்களேயானால், உடனே அவர்கள் சீர்திருத்தம்
பெறுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இயற்கைக் குணம் கெட்ட
தாக இருந்து, என்னதான் அறிவு தூவணம் படித்தபோதிலும், அவர்கள்
சீர்திருத்தம் பெற மாட்டார்கள்; அவர்களுடைய இயற்கைக் குணத்தான்
முன்னுக்கு வீதும். உப்பு, கொம்பு, பால், தயிர், பெருங்காயம் முதலிய
சத்துப் பொருள்களைச் சேர்த்து பக்குவமாகச் சமைத்தபோதிலும் பேய்ச்
சுவைக்காயில் இயற்கையாகவுள்ள கசப்பு எப்படி மாறும்? ஒருபோதும்
மாறாது.”

“இடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் கற்பினும் என்றும்
அடங்காதார் என்றும் அடங்கார்;—தடங் கண்ணாய்!
உப்பொடு செய்பால் தயிர்க்காயம் பெய்து அடினும்
வைப்புஅரு பேய்ச்சுவையின் காய்.”

[இடம் பட—மிக்குதியாக.]

பகவான் புத்தரின் பாத மகிமை

(பூனக்கலை-எம். எஸ். ஆதிழைன்.)

பூரணச் சந்திரன் தனது முழு அதிகாரத்தையும், உலகிற்
செலுத்துவதற்கு வசந்த ருது காலமே தருதியுடையதெனக்
கருதினான் போலும். சில காலங்களில் அம்மதியின் அதிகாரத்துக்குச் சில
தடைகள் ஏற்படுவது நியத்கையே. மழைக்கம்மல், மூடுபனி, சிறுமழை,
பெருமழை இவ் வகையினுள்ளவைகள், சந்திரனுடைய பிரகாசத்தை மாற்றி
விட்டகடியதே. இன்னும், இலங்கையின் மேல்பகுதியில் மேற்குறித்த
மூடுபனி வகைகள், அதிகமாய்க் காணும். மதியொளியை மாத்திரமல்ல,
ரவி யொளியையும் மறைத்து விடும். வினக்கண்ணப்புத் திட்டத்துக்கு
இவை உதவி புரியும். ஆனால் காம் குறிப்பிடும் திசுத்தில் எவ்வகைத் திட்
டமோ, பனியோ, தாரலோ, முழுமதியின் எல்லொளியால் வெட்கின
வெனலாம். இவ்வாறு வசந்த ருதுவில், அம்மதி தனது வென்றிய கி
ணங்களை மிக சமணியமாக உலகிற் பரப்பினன். சம தேவத்தை ஜீவ
சாகிசனாக்குத் தந்து குதகலப் படுத்தினன். ஆடவர், பெண்டிர், அரு
மைக்குழந்தைகள் முதலிய யாவர்களின் உளத்திலும், சந்தோஷ ஊற்றை
அன்றிரவில் உண்டாக்கியவை அந்த முழுமதியே யாகும். சிறப்புன செம்
கதிர் இடப சாகியிலும், சேப்பெறு மாமதி விருக்கிக் அரணிலும், சம சோக்
காக உலவுங் காலாகிய, கடந்த வைகாசிமாதம், பெனர்க்கையியும், விசாகமும்,
கடிய தினத்தையே காம் இவ்வணம் குறிப்பிடுகிறோம். கீர்வணம் சிலவணம்
மிக உன்னதமா யமைந்த இலங்காபுரியின் ஓர் பகுதியில் இரு மருங்குகளிலும்
பற்பல விருஷங்கள், செடி கொடிகள் தானாகவே மிக்க வளப்புடன்
செழித்து வளர்ந்து, அச் சாணையை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தன.

அதன் வழியாய்க் கும்பல் கும்பலாகவும், தனித்தனியாகவும், பல
மாந்தர்கள் பலவித சந்தோஷ வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு அதிக
உல்லாசமாகக் கால் டையாக நடந்து வந்தனர். மோட்டார் சைக்கிள்
முதலிய வாகனங்களின் சென்கரியத்தை, சோமு அன்று தினம் வெறுத்த
தும் முழு மதியின் அன்பினாலேயே. சோமுயின் இவ்வாழ்துணைவி ராதா,
தூற்றை வயதுள்ள தனது செவ்வப்புதல்வன் “மணி”வைத் துக்கிக்
கொண்டு கொஞ்சிக் குலாவி வந்தனர். மணிக்கு ஓர் சந்தோஷம் சினம்பி
விட்டது. வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தான். “அம்புவி! அம்புவி !!”
என்றழைத்தான். ராதாவுக்கு ஆனந்தம். “எங்கே குழந்தாய்! இன்ன
மொருதரம் சொல்லப்பா!” பின்பும் மணி:—“அம்புவி! அம்புவி !!” சோமு
வுக்கு பரமானந்தம். மணியை வாங்கி முத்தமிட்டான். “கண்ணே! ஆடிய
பாதா என்று சொல்” மணி, “ஆயப்பாய!” ராதாவுக்கும் சோமுவுக்கும்
மறலைவின் அன்புச்சிரிப்பு!

இவர்களோடு கூட வந்த இவர்கள் அடுத்த வீட்டு சிங்கனச் செவ்வி
லீலா, உடனே மணியை வாங்கி இரண்டு கன்னங்களையும், மாறி மாறி முத்
தத்தால் கிறைத்து விட்டனன். “என் செவ்வமே! இங்கு பாச்! பொண்ணு
செற்றியில் என்று சொல்” என்றான் லீலா. மணி “பொண்ணு செடன்”
என்றான் கொஞ்சிக் குளறின மழலைச் செவ்வால். இதைக் கூர்ந்து கண்
னித்து மகிழ்வுற்ற இவர்களோடு வரும் பெனந்த சோதரன் ஜெயகாதன்

வெகு விரைவொடு தனது மனைவி லீலா கரத்தில் மிளிரும் செவ்வனை, அப் படியே வாரி எடுத்து மார்போ டிணைத்துக் கொண்டான். கொஞ்சம் பாக்கியாக லீலா, வைத்திருந்த முத்தங்களை சுதனின் கன்னம், சபாலம், உச்சி முதலிய ஸ்தானங்களிலெல்லாம் கொடுத்து பூர்த்தி செய்து விட்டான். மதலையை கோக்கி, “அன்பின் பெருக்கே! கான் சொல்வதைச் சொல். அம்புலி, அம்புலி! ஆடியபாதா || பொன்னுன கெற்றியில் ||! பொட்டொடு பொட்டு ||!” என்று வரிசையாய்ச் சொல்லிக் கொடுத்தான் ஜெயவரதன்.

மணி, “அம்புலி அம்புலி! ஆஹீம் || புட்டு புட்டு ||!” என்று மழலை மொழியை தேனாய்ச் சொல்கிறான். சோமு, சாதா, லீலா, ஜெயவரதன், கால்வரும் அத்தனை கணிகோடு பருகினர். எல்லோருக்கும், ஆனந்தச் சிரிப்பு. எவ்வளவு குதூகலம்! என்ன குழந்தையின் அன்பு! மத பேதமற்ற இவர்களின் ஒற்றைமை எத்தகைய உயர்வு?

“குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்

மழலை சொற் கணாதவர்.”

எனும் காயனின் திருவாக்கை பிரதியஷ்டமாய்ச் கண்டு ஆனந்த வாயியில் ஆழ்ந்து களித்தனன் சோமு.

இவர்கள் பின்னால் ஓர் கார் வந்தது. அதில் அதிகார வேட்டைப் புலி இரண்டு சாய்ந்து கிடத்தன. அப் புலிகளுக்கு அக்கார் சொந்தமா? இல்லை. இரவலாகத்தான் இருக்கும். பெட்ரோல் உட்பன் கால மல்லவா? புலிகள் பாவறெனில்! “கடைசி இந்திய நெருவன் இவங்கையை விட்டுப் போன பின் ருன் என் மனம் கிம்மதி யடையும்” என்று சொன்னவர் அந் தொருவர். ஜெயவரதன் கூட்டத்தாரை மேற்படி ஆசாமி கூர்ந்து கவனித்தார். இத்தகைய அன்னியோன்னியமாய் இவர்கள் பாவச மடைகின்றார் களே! இவர்களுள் மதபேதம், சபாலம், வீண் ஜம்பம், ஒன்றையும் காண வில்லையே! நாடு கடத்தும் திட்டம் எம் வார்த்தை யனவிலே நின்று விட்டதே! என அந்தப் புலியார் தன் மணத்தைப் புணைக்கிக் கொண்டார். கண்ணை கால்கள் மூடிக்கொண்டன. ஏன்? வெடிகளும் அகம்பாவமும் தான்.

“கொஞ்சம் கில்லுங்கள். பின்பு நடக்கலாம். தம்பிக்கு அந்தப் பாட்டை இன்னும் சொல்லிக் கொடுங்கள்” என்று சொல்லிக்கொண்டே லீலா, தான் வைத்திருந்த குங்குமச்சிமிஷை, சாதாவிடம், “இதோ பார் தம்பி” என்று காண்பித்த விட்டு, மணி இடம் போய் தம்பி என்றான். ஜெய வரதன் சொல்லிக் கொடுத்த பாட்டை புட்டுபுட்டு, என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான் செவ்வன். அதே கரத்தில் தனது பெணத்திர விரலால் சிமிழிவிருந்த குங்குமத்தைத் தொட்டு மணியினுடைய அழகு பெறப் படர்ந்த நெற்றியில் லீலாகும் கொஞ்சதவாக புட்டுபுட்டு என்று சொல்லிக் கொண்டே திவத மிட்டான். மணிக்கு சிரிப்புக்குமேற் சிரிப்பு. சந்தோஷத்தால் துள்ளிக் குதிக்கிறான். கீழே விழுந்து விடாதபடி தன் அன்பரிடம் மனிலை வாக்கி சாதாவிடம் கொடுத்தான் லீலா.

ஜெய:—சோமு! சந்திரபிரகாப இன்று எவ்வளவு அழகு பார்!

சோமு:—“ஆம் இன்று நீர் புனிதமான நாளல்லவா?”

“உண்மைதான் பெள்ளாமிக்கு நாம் பாஞ்சாலி (பெணத்தமத ஆவயம்) போய் வணங்கி வருகிறான் தானே?”

“ஆம்! வேறு மாதங்களில் நிகழும் பெள்ளாமிக்குமேல், இம்மாதம் இன்று வந்த சந்திரனுக்கு அதிக மகிமை உண்டு. அது உங்களுக்குத் தெரியாதா?”

“தெரியும். இன்று “புத்தர்” ஜெனித்தநாளெனச் சொல்லப்படுகிறது. அதனாற்ருன் இன்று “விசாக”ப் பெருகாளென்று நாம் அந்தப் பகவான் ஆவயத்துக்குப் போய், தரிசித்துவருகிறோம். ஆனால், அவரது ஜனனத்தைச் குறித்த முழு விபரம் தெரியவில்லை.”

சரிதான்! நீங்கள் எப்படித் தெரிந்து கொண்டலாம்? பெணத்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களல்லவா நீங்கள்?”

லீலா குறுக்கிட்டாள். சோமுவைப் பார்த்து, “என் மதமென்று நீங்கள் பிரித்துப் பேசுகிறீர்கள்? எம்மதமும் சம்மதமில்லை யென்று நினைக்கிறீர்கள் அப் பகவானுக்கு? அவர் பிறப்பின் விவரம் நீங்களும் அறிந்திருக்கத்தானே வேண்டும்.”

“நாங்கள் அதை அறிவதற்குத்தான் என்ன உரிமை இருக்கிறது? எம்மனை நாடு கடத்த எண்ணி நீங்கள் புறக்கணிக்கிறீர்களே யல்லாது எவ்வகையில் எங்களுக்கு உரிமை தந்திருக்கிறீர்கள்? அந்தப் புத்தருக்கும் அது சம்மதந்தானா?”

ஜெய:—சகல உரிமையும் உங்களுக்கு உண்டு. வாயாடி வம்பர்கள். அதிகாரவேட்டைப் புலிகள் பேச்சை ஏன் இப்போது கொண்டு வருகிறீர்கள்? அவர்கள் வாயவயிற்று எல்லாது கடத்தையி லென்ன சாதித்து விட்டார்கள்? நாடு கடத்த அவர்களைக் முடித்ததா? பகவான் புத்தர் அவர்கள் குடித்த மனப்பாலை தற்காலம் விஷப்பாலாக்கி இருப்பது நீங்கள் அறிந்தவையே. விவசாயத் தொழிலில் தேர்ச்சிபெற்ற பாரத அன்னியின் புதல்வர்களைத் தேர்த்தெடுத்தாற்ருன், நாம் இனிக் கடைத் தேறலாமென்று அவர்கள் வாயிலிருந்து அவர்களை வறியாமலே இப்போது வருகிற தல்லவா?

சோமு:—ஆம்! ஆம்! சொம்பச்சரி, அத்திய காலத்தில் அவ்வந்தாமாவுக்குப் பட்டம் கட்டிக்வைக்க எண்ணினாற்போல், உணவுப்பஞ்சம் வந்த பின் நான், விவசாயத் தொழிலுக்கு இத்தியமக்களை எதிர் சென்றழைக்க வேண்டும். இத்தியந்தாய்க்கு அன்னக்காவடி சமர்ப்பிக்கவேண்டும். அவற்றையும் உன்னது கிறைந்த பத்தியோடு சமர்ப்பித்தால், அவ்வன்னி ஏந்துகொண்டு ஆதரிப்பதில் தடை என்ன? பல ஆண்டுகளாக, வட்டக்கணக்காக இலங்கையிலுள்ள இத்தியர்கள் மூலமாய் விவசாயத்தொழிலை விருந்தி செய்திருந்தால் உணவுப் பஞ்சத்தின் தலை இப்படி நீருமா? இத்திய மாதாவும் இலங்காதேவியும் பரஸ்பர ஒத்துமையாய் எம்மைக் காப்பாற்றக் கூடுமல்லவா?

ஜெய:—சோதாரே! கீங்கன் கூறியவாறு, கூடிய வினாவில் அவ்வித ஒற்றுமை ஏற்படக் கூடும். பகவான் புத்தர் அவ்வாறு செய்வாரென, எம் கம்பிக்கையோ டிருப்போம். அவர் யாவருக்கும், என்மை செய்யக் கூடியவரே. மேலும், பௌத்தமதத்திற்கும், இந்துமதத்திற்கும், செருங்கிய சமீபத்தொழு முண்டு.

சோமு:—எப்படி?

லீலா குறுக்கிடாவிருக்க மனமில்லை போதும்! “என் கீங்கன் ஒன்று மறியாதவர்கள் போலவே கேட்கிறீர்கள்? சித்திரை மாதப் பிறப்பன்று, கீங்கன் கவையி தெரிசனம் செய்த பிரசாதம், சாதா எங்கள் வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்தான். அதை கம்ம மணிதன் செல்வக் கையால் எனக்குத் தந்தான். எங்கள் காவல் விழுதி குங்குமம், தரித்துக் கொண்டோம். பொங்கல் சாதம் சாப்பிட்டோம் மணிக்கும் ஊட்டினோம், தம்பியைக் கேளுங்கள், இதிலென்ன வேற்றுமை? அன்று தினம் சாறும், சாதா, மணி மூவரும் பகவானை வணங்கி வந்தோம். பாஞ்சாலியில், இது காரணமாகவாது சம்பந்த முண்டா? அவ்வது இல்லை என்மீதீர்களா?”

சாதாவும் சேர்ந்து கொண்டான். “லீலா! லீலா!! கடத்த வகுடம் பாத சாட்டில் எங்களுடில் வைகாசி விசாகத் திருவிழா, வெகு விமரிசையாய் நடத்திருக்கிறது. அதே விசாகம், பௌர்ணமி வைகாசி இவை யாவும் இன்றைக்கு ஒற்றுமையாகத்தானே இருக்கிறது. “விசாக” எனும் கவுத் திரகான “விசாக” என்ற சிறிது வித்தியாசமாய்க் கொண்டிருந்தவாய் பூசிக்கக் கூடுந்தானே!”

லீலா:—ஆம்! அதுவும் பொருத்தமாகத்தானிருக்கிறது சாதா!

இவர்கள் சால்வருமே இவ்வாறு தர்க்கித்துக்கொண்டு நடந்தார்கள் எனால் மணி யாத்திரம் கம்மா மென்னமா கிருக்க முடியுமா? செல்வன் கவினாய் தேனைச் சொரிவின்றன. “அம்புலி அம்புலி! ஆயப்பாய!! புட்டு புட்டு!!!” இதுதானே அவன் கற்ற தூலில் சொல்லியது.

ஜெய:—சோமு! மணிக்குக்கூட இன்று எவ்வளவு குறுகலாம்!! பகவானது ஜெனன வரலாறு கீங்க எறித்தவரை தெரிவியுங்கள். மணியும் கேட்டுக் கொண்டான்.

சாதா! லீலா! இருவரும் ஒரே தொனியாய் கீங்கனைத் சொல்லுங்கள்.

சோமு:—என் சொல்வதென்றால் சரித்திரசாதா க் சரியா யில்லையே.

“கீங்கனறித்த மட்டில் எங்கள் தெரிந்ததொன்ற விரும்புகிறோம்.” என்னார்கள் லீலா, ஜெயவர்தன, சாதா, மணி, இக் சால்வரும். இவர்களோடு வழி ஈடையில் வந்து சேர்ந்த கொண்டவர்களும், கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். சோமு தெரிவிக்கிறான். எாரும் அப் பகவான் வரலாற்றை சிறிது தெரிந்ததொன்றோம்.

காலிலும் புசழவும், ஞானங்கள் திகழவும், பெனத்த மதத்தை ஸ்தாபிதம் செய்யவும், பல ஆண்டுகளுக்கு முன், புத்தர்கள் பலர் உலகிற் றேன்றி யுனர். அவரவர்களும், தம்மாலாய கன்மைகளை அருளி மறைத்தனர். ஆயினும், இற்றைக்கு இரண்டாயிரத் தைந்துறு வருடங்களுக்கு முன் “கௌதம புத்தர்” இப் பூவுலகின் கண் அவதரித்து, முன்னையோர் யாவரி னும், சிறப்புற்றோர்க்கி, பல அரிய தொண்டை யாற்றினர்.

பருவதங்களிலே மிகப் பெரியதாகிய பருவத அரசு செனப்பபுடும் ஹிமயமலைச்சாலைல், பல சிறிய ஊவிகள் அழகாக ஓடிச் கொண்டிருக்கும். அவற்றுள் சப்த கதிகளி லொன்றாகிய கங்கைக்கு வடபாலுள்ள, ரோகிணி கதி தீரத்தில், கபிலவாஸ்து எனுமோர் ககரமுளது. அவ் விடத்தில், புச ழுத்தக்க திட சரீரமுள்ள பலர் வசித்து வந்தனர். இவர்கள் சாக்கிய செனப்பபுவர். இவர்கள் உல்லாசமாக நேரங்கழிக்கு மிடம், ஹம்பினி எனும் பூங்காவனம், இதிலோர் பாகத்தில் அழகிய தடாகம். இத் தடா கத்தைச் சுற்றிலும் விருகங்கள் நிறைந்திருக்கும். அங்குறும் மக்களின் இதயத்தை ஆரோக்கியப் படுத்தும் கோக்காய் அத் தடாகத்தில், செம்மை, வெண்மை, நீலவண்ணம், பெற்ற நாமரைப் புஷ்பங்கள் ஒவ்வொரு சிறமாய், ஒவ்வொரு புஷ்பங்களாய் புஷ்பித்து அழகு செய்து கொள்ளும். இந்த சாக்கிய ராஜதானியின் தலைமைக்காரியாலயம் கபிலவாஸ்து.

இக்ககரை சுத்தோதனன் எனும் நீதி மன்னன் நெறி வழுவாது செங்கோல் சுடாத்தி வந்தான். அவனது வாழ்க்கைத்துணைவி மாயாதேவி யோடு, சந்தோஷமாக இவ்வற தர்மத்தையும் சீர்பெறப் போற்றி வர வாயினன். இப் பூமியின்கண், சதிபதி எனும் இவ்விருவருட் செய்த கற் றவுப்பயன்ருள் யாது? எவ்வகை கோண்பை எவ்வழி கோற்றார்களோ? அறியோம்! இவர்கள் பிறவிக்குப் போதிய கற்பவன் கிடைத்து விட்டன. எவ்வன்ம்? உத்தம குணபத்தி கிறைந்த மாயாதேவிக்குப் பிரசவவேதனை. ககரடங்கலும் சந்தோஷப் பேரொலி; மகவைக் காண மட்டற்ற ஆவல். தனது சோதரி பக்கலில் மாயாதேவி அமர்ந்தனன். மற்றும் சிலர் ஆங்கு குழுமி இருந்தனர். அன்றைய பூரணமதி ிருதகலமாய்ப் பிரகாசித்தது. குவா! குவா! என்ற இன்பத்தொனி, யாவருளத்திலும் கிறைந்து புன காங்கிதம் செய்தது. சூரியப் பிரபை போன்ற ஆண்மகவு பிறந்தது. தேவர்கள் ஆசி மழை பொழிந்தனர். இம் மதிலையின் ரூபலாவண்ணியத் தையும், மகிமைமையையும், காருண்யம் வாய்ந்த முக வகேசத்தையும், யாம் வரையத் தகுதி யன்று. சுதனைப் பயின்ற புண்ணியலோர்களை யாவரும் மனமாற வாழ்த்தினர். மன்னன், மனைவி, மற்றனோர் பலரும் ஆனந்த வாரியில் மூழ்கி சந்தோஷம் கொண்டாடி, குழந்தையைக் கொஞ்சிக் குலாவி னகிழ்ந்தனர்.

தவத்திற் சிறந்த அசுரதர் எனும் மஹாயோகி அரசனது மானிகையை காடி வந்தனர். இவர் வரவை யறிந்த சுத்தோதன மன்னன், அன்னவரை, எதிர்சென்று பணிந்து அழைத்து வந்து தக்க ஆசனத்தமர்த்தி வணங்கி னன். மன்னவனின் திருக்குமாரனை அன்னவனே ஏந்தி வந்து, அசுரதரின் பாதத்திற் கிடத்தி, மகவை ஆசீர்வதிக்குமாறு பிரார்த்தித்தனன். சுதனை அகமகிழ்நோடு மஹாமுனி வாங்கி அக் குழந்தையின் பாதங்களினைடை

யும் தனது சபனங்களிலும் அன்போடு அணைத்தக் கொண்டார். என்ன ஆச்சரியமீது? எவ்வளவு மகிமை? எவ்வளவு அன்பு? ஓர் சிறிய குழந்தை வின் கால்களை மஹாயோகியான ஒருவர் தம் சேத்திரங்களில் ஒற்றிக் கொண்டதெனில் காரணம் யாது? மதலைக் கால்களின் வடிவத்தைக் கண்டு பூரித்தனரா? அவ்வாறாகில் மெய்ஞ்ஞானிகட்கு உடல் வனப்பைக் கண்டு களிப்புற இதயம் தடை செய்யக்கூடுமே! வேறென்ன? பாதங்களிற் குழித் தையைக் கிடத்தி ஆசீர்வதிக்கும்படி வேண்டும் மன்னனின் புறச் செய்யும் ஆசீர்வாதமா? ஆசீர்வதிக்கும் முறை இஃதெனத் தெரியவில்லையே! யாதோ வென யாம் சந்தேகிக்க வேண்டியதாகிறது. இவ்விதோர் சகலிய மிருக்கலாம். பாதம் பட்ட கண்கள் பகவான்போற் பிரகாசிக்கக் கூடு மென்று கருதினரா? ஆம்! அவ்வித எண்ணமே! அவ்விதம் பிரகாசிக் கவே கூடும். ஜீவராசிகளை இரகசிக்க வந்த திருப்பாதம், ஏழை மக்க ளின் இன்னல் களைய வந்த இன்பத் திருவடி. அதன் கண்கமற்ற ஒளி வெளிப்பார்வைக்கா யலைமத்த ஊனக்கண்ணை மாந்திரமன்று! அகத்து ஊலைமத்த ஞானக்கண்ணையே என்று பிரகாசிக்கச் செய்யும், இப் பதமலரை ஆம் மஹாயோகி கண்களில் அணைத்ததில் ஆச்சரியமென்ன இருக்கிறது! இப் பகவான் பூவிற ஜனித்த முழு சகலியமும், "பகவான் புத்தரின் பாத மகிமை"யும் தவயோகி, சங்குணர்ந்துளா ராதலின், அத் திருமலரடியை தன் சபனங்களில் அணைத்தனர். இவ்வரிய மகத்துவம் வாய்ந்த மதலைக்கு "சித்தார்த்தர்" என நாமமிடப் பெற்றது. அசுரர் சித்தார்த்தரை பல லாறு போற்றிப் புகழ்ந்து அரசனிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டேகினர்.

சித்தார்த்தர் கௌதம சேத்திரத்திற் ஜெனித்ததால் கௌதம ரென்றும், சாக்ஸிய குடியிற் றோன்றினமையால், சாக்ஸியரென்ற நாமமும் பெற்றனர். புத்தர் என்ற பெயர் பிற்காலத்தில் இவருக்குக் கிடைத்த ஆசிரமப் பெயராகும். இவர் வைகாசி மாதம், பெளர்ணமியும், விசாக மும், கூடிய சபவேளைபிற் ஜனித்தாய் சொல்லப்படுகிறது. இவருக் குப் பெற்றோர் செய்யவேண்டிய கடமைப்படி கல்வி கற்பிக்கவேண்டிய தவசிய மல்லவா? ஆசிரியரும் இவருக்கு வேண்டுமா? எங்கிருந்து வரு வார் ஆசிரியர்? ஆனால் குருவுக்கு மிகுதின சிக்ஷயொன இவரை நாம் கொண்டு குற்றமீராது. ஏன்? கல்வி கற்பிக்க ஓர் ஆசிரியர் வந்தார். அவர் சொல்லிக்கொடுக்க ஆரம்பிக்கும் பாடங்கள் அவ்வாசிரியர் வாக்கி னின்ற வெளிவரும் முன், பகவான் புத்தரின் அருள் வகாசினின்று விரை வில் உதயமாகி விடும். போதகர் சிறிது தவறாதுவாய், ஏதேனும் சொல்லி விடுவாராகில் அதை கௌதமபுத்தர் திருத்திக் கொண்டார். இக்கிளை யில் போதாருக்கு பகவானிடத்தில் வேலை என்ன? அவர் சென்றனர். சகல சிலைகளையும் பூர்வஜன்ம வாக்ஷையால் தாமாகவே பகவான் என்று கத்துணர்ந் தனர்.

இவர் மணப் பருவமடைந்த தறித்து பெற்றோரும், மற்றோரும், யசோதரா எனும் அழகிய அணங்கை திருமணஞ் செய்து வைத்தனர். பகவானுக்கு ஆம் மக்கையின் கருப்பத்திலிருந்து செல்வன் பிறந்தான். இரா குவன் என்ற நாமம் குட்டினார்கள். ஆயினும், பகவான் இதயம் இவ்வறத்தை காடவில்லை. நெருக்கினிலும் சிறு குடிசைகளிலும், இவர் திருவுடிக்கு

அகப்பட்ட கோரச்செயல், பசிப்பிணி, துன்பம் இவை யாவும் இவர்களைத் தாருக்கின். பூமியின்கண் மாந்தர்களிடையே பரிசோதிப்பெருக்கெட்டம், அதிகச் சஞ்சலம், ஒருங்கமைந்தி துன்புறம்போது நாம் அது கவையோடு உண்பதா? பஞ்சுணையிற் துயில்வதா? சர்வகாலமும் நாம் மாந்திரம் அனுபவிப்பதா? வேண்டாம்! வேண்டாம்! ஏழைமக்கள் சர்வசக்திதான் இன்புறவதே மெது சகல வைபவமுமாகும். இதற்கான வகையை நாம் தேட வேண்டுமென்ற அண்ணம் இவர்க்கு மனத்தில் வேருன்றி விட்டது.

ஓர் காளிரவு பூரணச்சந்திரன் பிரகாசித்தக் கொண்டிருந்தான். சிந்தார்த்தர் அந்தப்புரத்துக்குச் சென்றார். சிந்திரையி வாழ்ந்திருக்கும் தன் அன்புப் பிரியை யசோதரையையும் இன்பச் செல்வன் இராகுலனையும், ஒரு முறை பார்த்தார். உடனே வெளிப் புறப்பட்டார். தவயோகியின் கவனங்களிலுணர்ந்த சாத்வீகத் திருவடி, மலைநில வனந்திரம் கடுகிச் சென்றன, ஏழை மக்களின் துன்ப நிவாரணத்துக்கு வகையாதென மனம் கைத்துருகினார். அங்கொரு சர்வாசிரியை அணுகினார். அச் சர்வாசிரியின் உபதேசத்தில் அகிருப்தி யடைந்தார். பின்பும் கோந்தார். என்னே கருணை உன்மே. காஜ்யாதிசாஸுமம், மணிமுடியும் சர்வபோக பாக்ஷியங்களையும் திராணமாய் மதித்த ஜீவகாருண்யத் திருவடிகள் அப்பால் நடந்தன.

பன்னிரு திக்களில் இரண்டாம் மதி! அன்று முழுமதி! கைஞ்சாரா அல்லது பால் குளிகதி! அத்திக் கரையிலோர், அழகிய தரு, தருவினடியிலோர் சாத்வீக யோனி! ஒளியெனில் மிக்க உத்தமஜோதி! ஜோதியின் இனிது! சொல்வதற்ககதி! அரிதென காற்பத்தைத்தாண்டின மெனி! மெனிலொன்மவினத்த மெய்ஞ்ஞானி!

ஆம்! உண்மைஞானி! உயரிய ஜோதி! ஆ! கைக்கமற்ற ஞான ஜோதி! ஞானஜோதி || ஆமாம்!

(சோமு மெனனம்) அப்பால் காவெழில்லி, எவற்றையோ உற்று அண்ணாந்து கோக்குபவனுய்க் காண்கிருன். அவ்வுண்மே ஸ்தம்பித்து விட்டான். அகையவற்று சிந்திருன். உடவந்த யாவரும், சிந்தனர். விசுப்தம் சோமுனை யாவரும் கோக்கினர். செல்வன் மணி, கீலாவிட மிருத்தவன், தந்தை இடம் போகத் தானின். சோமுவின்க் காக்கன் மதலைய அணைக்கவில்லை. அவன் இருதயம் எங்கோ வயிற்று விட்டது. அவை அந்த ஜோதியை காடியே!

ஜெயவரதன்:—(சோமுவின்க் தோளில் ஓர் கையை வைத்துக்கொண்டு) எண்பதே! சோமு! சோமு! ஏன் மெனனமாய் சிந்தித்தீர்கள்? சர்வாசிரியின் உபதேசத்தில் அகிருப்தி யடைந்த சிந்தார்த்தர் அப்பால் நடந்ததாகச் சொன்னீர்கள். அதன் பின் தன்னை மறந்த விதமாய் ஏதேதோ பேசினீர்கள்!

பின் சிந்திரேகம் சோமு மெனனம் இவயத்தெழுந்த பக்தியின் கைதையும் கவனத்தெழுந்த ஆனந்த பாக்ஷபந்தையும் ஓர் கையைக் தன் வயம் பிடித்திக் கொண்டான் ஜோதி கடியில் சொக்கிய சோமு.

சோமம்:—காஞ்சாரா எனும் பாக்குனி கதிக் கையிலுள்ள போதி விருகத்தடியில் காற்பத்தைந்து வயதுள்ள, ஓர் உத்தம மானிட தேச மமைந்த, புருஷோத்தமர் விளங்குகின்றனர். அவர் யார்? அவரே கருணைக்குப் பாதநிரம்! அன்புக்கு அணிகலம்! செயலுக்கு அரண்! காங்கிக்கு ஆசனம்! கஷ்ட நிவாரணத்துக்குத் தக்க ஓய்வுதம். அவரே மாயாதேவிக்கு மதஸையாய் வந்தவர். சுத்தோதன மன்னனுக்கு சுதனாய் ஜனித்தவர். சித்தார்த்தரே ஆங்கமர்ந்த ஜோதி. உடனே ஆன்ம வினக்கத்தைக் கண்டார். அக்கணம் "புத்தர்" என்ற ஆசிராமப்பெயர் பெற்றார். இங்மனம் அவர் கண்ட ஆன்மஞானமே ஜோதிச்வருபமே புத்த சமயமாகும். இவற்றை உலகுக்கு கன்கு விளக்கிக் காண்பித்தார். ஏழை மக்களின் வறுமைப்பினியை நீத்தார். உலகின்கண் அநேக கன்மைகளை சுந்து உணர்வளித்தார்.

இவருடைய உயரிய நியாகத்துக்கு எதை காம் ஒப்பிடலாம்? இங்மனம் அன்னவர் புசுழ் திருமேனி அன்பு வெள்ளம், கம் மனக்கண் முன்பிரதி பிம்பிக்கின்றன. ஞானவொளியை வீசிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வகாசுகளில் அநேக பாஞ்சாலுகளில் (பெளத்தமத ஆலயங்களில்) இப்பகவானது ஞாபகார்த்தமான உருவச்சிலைகள், பார்ப்பவர் மனத்தை பத்திலில் காட்டி பரவச மடையச் செய்கின்றன.

பகவான் புத்தர் கோரிய கன்மார்க்கத்தையே, தற்காலம் உலகம் போற்றும் உத்தமன் மகாத்மா காங்கியடிகள் கடைப்பிடித்தொழுதி பூலிற் பெரும்புகழை சுட்டியுள்ள ரௌவாம். புத்தபகவானே புனர்ஜன்மமாக, காங்கியடிகள் என்ற காமம் பெற்ற விளங்குகின்றன ரௌவும், பூசிக்கக் கூடியதா யிருக்கிறதல்லவா?

சோம முதலிய பாவரும், தமநிலம் கத்தனர். பொதுமையோடு சேட்டுக்கொண்டு வந்த செல்வன் கொஞ்சிய சிரிப்போடு லீலாயிட மிருத்த தந்தையை அணுகினன். சோமவும் அன்போடு மணியை வாய்க்கி முத்தமிட்டான். உடனே மணியின் கனிவாயினின்று அம்புலிப்பாட்டு கசிந்து வடிந்தது. இக் கனிவின் சுகம் எவ்வளவு அருத்திடினும் தெவிட்டாததே.

புத்தபகவானின் பொருளைப் பெற்ற பத்தர்களில், மணிமேகலை என்ற பெண்மணியின் பத்தியின் சிறப்பும், மிகப் பெருமை வாய்ந்தன வாகும். ஜீவகாருண்யமும், பரோபகாரமுமே உருவென வந்த இவ்வொளியை எம்மதத்தினரும் உண்மையான, உன்னப்போடு வணங்கி அன்னவர் கிருபையைப் பெறுவதில் மனம் மாறலாகாதென்பதே சமது முழு கம்பிக்கை.

ஸ்ரீ பகவான் புத்தர் பதமலர் காங்க.

ஒளவையின் ஆசை

[எம். முத்துகிருஷ்ணன்]

‘கூகை’ ரென்ற சிரிப்பொலி, சுற்று முற்றும் பார்த்தால் ஒன்றுமே காணோம். அமானுஷ்யமான ஒரு வணைச் சிரிப்பு; அவ்வளவு தான்.....

உணர்ச்சித் திரைகள் மோதி ஒலிக்கும் ஞானக் கடலில் அருள் வேட்டையுடன் பாய்ந்த முத்துக் குளிக்கும் அறிஞ் சூருவனுக்கு மட்டும் வெகு சுவ்வில் அது படும்.

ஆம்! இலக்கிய ஆழத்தி் விருத்து தான் வருகிறது அக் கணச் சிரிப்பு. அட்டா! அதன் அடிவான எழில் கடையில் எவ்வளவு முத்தம்; வைரம்; வைரோயம்; யாவும் அஞ்ஞான மகத்தம் கடரொளிகள்!

ஒரே ஒரு மூலை. மங்கனகரமான புனித புறகாணுற்று அகல் வினக் கின் மங்கிய தெய்வீக ஒளியின் சிறு அசைப்பு. அதோ! அதோ! உலகிருள் மெதுவாய் கருகிறது. அநிலே கலந்துள்ள ‘பொதுவியல்’—நினைபென்னும் குளத்தின் ‘பொருண் மொழிக்காஞ்சி’த் துறையின் கட்ட கடுவேயின்று கொண்டு தன் வீரிய காக்னைக் கொட்டிக் கொட்டி பரிகசித்து, அக் கானச் சிரிப்பை அள்ளி வீசுகிருள் கம் பாட்டி, ஓளவை.

.....எதைப் பற்றி இருக்கும் இக் கிழவியின் வணை கைக?.....

“ஹ! ஹ! ஹா!.....பேரா! கொஞ்சம் இமையையத் திற! உன்னைப் பிடித்திருக்கும் அறியாமைத் தார்களை யுதிர்த்து விட்டு, ஞான வொளியை வந்து பாசப்பா, சற்று!”

ஒளவையின் இந்த பரிகசிப்பிற்கு ஆளாக வேண்டியதுதான் காம். அஞ்ஞானக் கோட்டையின் வெளிரிய பிதற்றலில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் கம்மை, கலை வாயிலில் நின்று உலி அழைக்கிருள் மலர் வதனத்தோடு. அவளின் அழைப்பு ஆலிங்கனத்தில் ஒன்றாகக் கலக்க, கம் மெனட்டியக் கோட்டையைத் தகர்த் தெறித்த அம்மை பிடர்தான் சற்று போவோமே!

அதோ! அவன் சொல்லுகிருள்:

“மனிதனே! உன் ஞானம் தருப்பிடித்த விட்டது.”

காணம் என்ன இருக்கும்?

சாதாரணமாக காம் பிரயாணம் செய்கிறோம். கிருத்து வந்த அசுதி. அண்மைவி லொரு ககர். அதற்குள் துழைத்து ஒரு சந்திரத்தில் போய், அப்பா! என்று பகித்து விடுகிறோம். கம்மனை யற்ற கல்ல அதுப்பு. விடித்த எழுந்ததம் மடியையத் தடவினால்.....பணப் பை யோ! உடனே காக்கை மடித்து ஆந்திரமாய்க் கத்த ஆரம்பித்த விடுகிறோம், “நீருட்டுப் பயல் ஊர்.”

காட்டு வழி சென்றுகொண் டிருக்கிறோம். உச்சி யேனை, அபார பரி. எதிரே கிண யேடுவர்கள் மா னிகைச்சியை காட்டுகிறார்கள். கம்மைக்

கண்டதும் ஒடோடியும் வந்து, உபசரித்து, உண்ணச் செய்கிறார்கள். கம்மையு மரியாமல் கமது குமுத வாய் புகழ்த் தொடங்குகிறது, "கருணைக் காடு ஓது," என.

வாணிபஞ் செய்யச் செல்லுகிறோம். கடுவழி. கொள்ளைக் கூட்டத் தாபால் பிடிக்கப்பட்டு ஒரு பன்னத் தாக்கிற்குள் அடைக்கப் படுகிறோம். அங்கு கம்மைப் போலவே வேறொருவர். கவ்வர் தலைவன் கத்திகொண்டு அவரை அணுகுகிறான். அவர் மடியி் விருந்த பணத்தைப் பறித்ததும் 'சதத்' சென்று வெட்டிப் போட்டு விடுகிறான், தலை வேறு மூண்டம் வேராக. பயங்கரமான இத்தத் காட்சியால் கம துன்னம் கடு கடுக்கி, "பழிகாடிப் பள்ளத் தரகீது" என நலதுகிறது.

ஒரு மலை. வாளை முத்தயிடும் உயரம். காட்டிலாக்காவில் கமக்கு வேலை. மலை யுச்சிலுள்ள காட்டில் வேவு பார்த்துக்கொண்டு வரும் போது, ஒரு புவி கம்மைப் புசிக்கபதி போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் கண்ணுற்ற ஒரு மலைவாசி ஒரே அம்பினால் அதைக் கொன்று கம்மையும் காப்பாற்றி விடுகிறான். அத் தருணத்தில் கன்றி யறிதலாக கம் மனம் "மாண்பு மிக்க மலை நாடு" எனப் பாராட்டுகிறது.

ஒவ்வொரு காலங்களிலும், கிழச்சிகளிலும் மணிதன், தான் அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பங்களுக் கேற்ப விதவிதமாய் அரற்றி விடுகிறான். உண்மை புலப்படுவதில்லை. இதைத்தான் ஒளவையும் ஊர்ஜிதம் செய்கிறான்.

"நாடு சூக, ஒக்றே; காடு சூக, ஒக்றே

அவ்வது

அவல் சூக ஒக்றே; யிகை சூக, ஒக்றே"

அவ்வித மிருந்தாலும்,

காம் இன்ப முதும் போது, ஒரிடத்தை 'எல்ல நில' மென்றும், துன்பமுதும் போது 'செட்ட நில' மென்றும் அதைச் சொல்லுகிறோம். இது தவறு.

எனினில்,

"எவ்வழி நல்லவர் சூடவர் அவ்வழி நல்லீ."'

அவ்விடத்தில் எல்லோர் உறைகிறார்களோ, அக்விடம் 'எல்லார்' ஆகி விடுகிறது. அங்கு தியோர் அழிகிறார்களோ அங்கு திய நிலம்.

ஒருவேளை எல்ல நிலமாய் இருந்தால் கூட அங்கு தியோர் அழிந்தால், அது சொடிய பூயியாக மாறுகிறது.

இதிலிருந்த 'ஒரு தேசம் தன்னிடம் காழ்வேரின் பண்ணைக் கொண்டதே யல்லாமல் தனக்கென ஒரியல்பு உடைய தன்று' எனும் நீதி வெள்ளிடை மலையாய் விட்டது.

ஆதலின், ஒளவை கூறுகிறான், "மக்களே எல்லவர்களாய் இருக்கச், அப்பொழுது தான் உங்கள் காடு எல்லதாக ஆகும்." அவ்வாறு காட்டின்

மதிப்பைக் காக்கும் ஒவ்வொரு வீரனுக்கும் தனது முதிர்ந்த “ஆசியை” கொடுக்க, தானே முன் வந்து விடுகிறான். இதோ! நிலத்தை வாழ்த்துவது போல, நிலத்தில் வசிக்கும் வீரமக்களை ஆசீர்வதிக்கிறான்:

“வாழிய! நீவனே!”

முதியவனின் இந்த வரப்பிரசாத ஆசி ஒவ்வொரு இந்தியக் குரிசினுக்கும் அத்தியாவசிய மன்றோ? இன்று முதல் ஆசியின் உபதேசத்தைக் கடைப் பிடிப்போம்! அவன் கூறிய பொன் மொழிகளைப் பாடிப் பாடி எல்லோராலோம்! அப்படியே எமது தேசத்தையும் முன்னணியில் கொண்டு வந்து நிறுத்துவோமே!!!

“காடா கொன்றோ காடா கொன்றோ

அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ

எவ்வழி எவ்வவர் ஆடவர்

அவ்வழி எல்லா வாழிய நிலனே.”

[ஒன்றோ=எண்ணிடைச் சொல்; அவல்=பன்னம்; மிசை=மேடு. எவ்வழி=எவ்விடத்தில்; ஆடவர்=பொருள் ஆண்டுகளைக் குறித்தாலும், ஆன் பெண் இருவருக்கும் பொது. பெண்களைவிட ஆண்கள் சிறப் புடைமை பற்றி, சிறப்பையே முதலில் கூறிவிட்டார்.]

கட்டுரையாளர் கவனிக்க.

கட்டுரையாளர் தாங்கள் எழுதும் கதை கட்டுரைகளைப் புக் போஸ்டில் அனுப்பும்போது, ஸ்டாம்பைக் கவனின்மீது சரியாக ஒட்டி அனுப்பவேண்டும். தபால் அதிகாரிகள் கட்டுரைகளைப் பரிசோதிப்பதற்குச் சென்கரியமாக இருக்கும்படி கவரை ஒட்டவேண்டும். ‘ஆனந்த’னுக்கு வியாசம் அனுப்பும் கையர்களில் பலர் கவரில் பாடியும் கட்டுரை யெழுதியுள்ள காகிதத்தின்மீது பாடியுமாக ஸ்டாம்பை பொட்டி அனுப்புகிறார்கள். மற்றொரு சிலர் கவரை மூடியும், அதன்மீது கவிற்றைக் கட்டியும் அனுப்புகிறார்கள். இது தற்போதைய தபாற் சட்டத்திற்கே விரோதமான தாகையால், மேற்குறித்த விதமாகவுள்ள கவர்களுக்கு இரட்டிப்பாகத் தபாற் கட்டணம் வாங்கிவிடுகிறார்கள். இதனால் எமக்கு கஷ்டமும் கஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. இதைபெல்லாம் கவனித்துக் கட்டுரையாளர் கட்டத்தக்கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

பத்திராதிபர்.

குழந்தைக் கல்வி

(கார்த்திகேயன்.)

என தன்புமிக்க கோமகனா!

சென்ற முறை இருக்கனது உடற்பயிற்சியின் முக்கியத்தை விவரித்
தேன் அல்லவா! இனி அவர்களது மனோ பயிற்சி முறைகளிற் சிலவற்
றைக் கூறுகிறேன்.

உடற்பயிற்சிக்குப் பிறகு இளைஞர்களுடைய உன்னத்தைப் பண்படுத்த
வேண்டும். குழந்தைகள் மனம் கண்ணாடி போன்றன. மிகத் தெளிவான
சபடமற்ற உன்னம். அந்தப் பரிசுத்தமான உன்னத்திலே காம் முதன்
முதல் கற்பிக்க வேண்டியது மரியாதையும், இரக்கமுமாம்.

மரியாதையுடன் நடத்துகொள்ளுதல், எவரையர்க்கு இரக்கம் என்ற
இவ்விரு பண்புகளும் குழந்தைகளுக்குப் புத்தம் புதியன என்று கூறுவது
பொருத்தாகு. மனித உன்னத்திலே இயல்பாகவே இவை விதைக்கப்பட்ட
வினன. விதைகளிலுள்ள முளைகளைப்போல உறங்கிக் கிடக்கின்றன.
சாற்றம் நீரும் கொண்டு அம்முளைகள் எவ்வாறு விதைகளினின்றும்
தோன்றுகின்றனவோ அவ்வாறே இச்சீரிய குணங்களும் அறிவுச் சடர்
கொண்டு செழுமையுற்று வெளிவரல் வேண்டும்.

பெரியோர்களைக் கண்டால் எழுத்து நிற்கவேண்டும். அவர்களுக்கு
செதிரில் பணிவுடன் நடத்து கொள்ளவேண்டும், ஸ்தல்கள், புத்தகங்கள்
இவற்றில் கால்படலாகாது. ஆசிரியன்மார்கள், சர்வியாசிகள் இவர்கன்பால்
பயபக்தியுடன் நடத்து கொள்ளவேண்டும்—இப்பழக்கங்கொல்லாம் பெரும்
பாடும் குழந்தைகளுக்கு இயல்பாகவே வந்து விடவில்லையா? குழந்தைத்தன்
மைகளில் ஒன்று நானும் மற்றவர்களைப்போல நடக்க முயல்வது. இந்தப்
பெற்றியால் அது வெகு விதையில் தன் பெற்றோர்களும், மற்றோர்களும்
நடக்கும் முறைகளை யுணர்ந்து அவ்வாறு நானும் நடக்க விரும்புகின்றது.
ஆவயகு சென்றால் இதைவினை வணங்கவேண்டும் என்று காம் சொல்லு
முன்பே, கம்மைப்போல அதுவும் நடவுள் சந்திதில் தண்டனரிட்டு கரம்
குவித்து வணங்குகின்ற தன்ருே!

ஆசிரியர்கள் பால் இளைஞர்கள் நடத்து கொள்ளும் முறையில் மரியா
தைத் தன்மையை அதிகம் காணலாம். ஆசிரியர்களிடத்தில் நிறைவுகளுக்கு
குத்தான் என்ன அன்பு! அதே சமயத்தில் விவரிக்க முடியாத ஏதோ ஒரு
அச்சம்! இதெல்லாம் அவர்களுக்கு எப்படியோ வந்து விடுகின்றனவன்றோ!
ஆசிரியர் தங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் படித்தவர், அதிகத் தெரிந்தவர் என்ற
மதிப்பும் அவரது உயரிய ஒழுக்கமும் ஓரளவு காணலாம். நிறு குழந்தை
களுக்குத் தங்கள் ஆசிரியர் சொல்லில் மட்டற்ற கம்பிக்கை. "எங்கள் சார்

இப்படித்தான் சொன்னார்" என்று அவர்கள் உறும்போது அதில் அவர்கள் னது ஆணித்தரமான கம்பிக்கையைக் காணலாம்.

சில பிடிவாதமான குழந்தைகள் தங்கள் பெற்றோர்கள் எவ்வளவு தடுத்தும் கேளாது தங்கள் மனம்போன போக்கில் திரிவர்; துடுக்கான செயல்கள் பல புரிவர். இத் தகையோரை இனிமை கூறி அழைத்து வைத்துக்கொண்டு கதைகள் மூலமாகவோ, அல்லது துஷ்டத்தனத்தால் சிலர் படுத் துன்பங்களைக் காட்டியோ திருத்தவேண்டும். அப்போது அவர்கள் தங்கள் எளிமையையும், அனுபவமின்மையையும் உணர்ந்து 'மூத்தோர் சொல் அமிர்தம்' எனக் கடைப்பிடிப்பர். இவ் வண்ணம் பெரியோரிடத்து மரியாதையுடன் பழகுத் தன்மையை இளமையிலேயே வளர்க்கவேண்டும்.

அடுத்தாற்போல் இளஞ்சிறுக்குப் பயிற்றப்படுவது இரக்கமாகும். முன்னே சொல்லியதைப்போல இரக்கம் என்ற கீர்மை குழந்தையுள்ளத்து இயற்கையாக விதைக்கப்பட்டுள்ளது. எந்த மனித வுள்ளத்தும் இரக்க மற்ற தன்மை இருக்க முடியாது. அப்படி ஒரு செஞ்சும் உண்டு என்றால் அது மிருக வினத்தைச் சேர்த்ததாகத்தான் கருதக்கவேண்டும்.

கோழைத்தனம் காணாமாக மனிதன் இரக்கம் கொள்ளுவானானால் அது மிக ஈனமானதே! எதிரி தன்னிலும் மிக்கான் என்றாணர்ந்து அவன்பால் கருணை பாராட்டுவதாக ஒருவன் உணரப்பாணானால், உலகம் அவனைப் 'பயத்தாவகொள்ளியாக'வே மதிக்கும். அவன் அனைத்துத்தைக் கண்டு என்னி கையாடும். ஆதலால் காருண்யம், இரக்கம் என்ற மனோபாவமெல்லாம் தன்னினும் எளியர்பால் கொள்ளலே உபரியது.

தோழி! சிறு பிராணிகளான ந, எதும்பு, சிலந்திப்பூச்சி முதலிய வற்றை எடுத்துக்கொள். இவற்றைத் துன்புறுத்தவோ, அழித்து நாசம் செய்வவோ சிறுவர்களால் கூடும். பல்லி, ஒணன், வண்டு, கோழி முதலானவெல்லாம் சிறுவர்களது துன்பத்துக்கு மிக எளிதில் உட்படலாம். ஆதலால், அப் பிராணிகளது எளிமையை கண்ணுற்றி அவற்றின் மீது அன்புகாட்டும்படி சிறுவர்களுக்கு கற்புத்தி புகட்டவேண்டும். அவ்வாறே எளித மக்கள், வயோதிகள், கோயாளிகள் இவர்கள் மாட்டும் சிறுவர்கள் கருணை காட்டவேண்டும் என்று எடுத்துரைப்பது ஏற்றதாகும். இப்படிச் செய்வதால் பிச்சைக்காரர்களையும், பிணியாளர்களையும் காணின் ஏனென்து செய்யும் சில சிறுவர்களது துர்ப்பழக்கம் கீங்கும். அல்லாமலும் அவதிப் படும் மக்களுக்குத் தங்கனாலான உதவி செய்யவேண்டும் என்ற ஆசையும் அவர்களுக்கு உண்டாகும்.

கல்லது. கோமளா! வினிக்கேற்றம் கோமாய் விட்டது. வேலையோ மெத்த கிடக்கின்றது. இன்னொருமுறை தொடர்ந்து வராகிறேன்.

உனது அன்புள்ள
செவகாமி.

வார்தா நினைவுகள்

("சமூகத்தொண்டன்.")

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.)

ஆசிரம வாசிகள் உணவுத் திட்டம்

ஆசிரம உணவு விடுதியில் உள்ள உணவு முறையைச் சுற்றி வினாக்கூடுறேன். வாசகர்கள்! அச்சத்தால் படிக்காமல் விட்டுவிடாதிர்கள். உங்களை யான் சாப்பிடச் சொல்லிக் கட்டாயப்படுத்தி தொல்லை செய்ய மாட்டேன். அங்கு யத்திரத்தால் அரைத்த அரிசினான் சமைக்கப்படுகிறது. கோதுமை ரொட்டியும் உண்டு. பாசிப் பயிற்றைப் உப்பில்லாமல் வேகவைத்து வைக்கப்படுகிறது. ஏதாவது தொரு காயும் வேக வைத்து அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் எதிலும் உப்பு, காரம், புளி ஆகிய பொருள்கள் கனவிலும் காண முடியாது. செய்கலத்துவொன்ன ஆசிரமத்தில் விதி தூடச் சராசரி. செய்யின் தூட்டை வசித்து ஆட்சிபுரிவது ஆளினிதை யெண்ணெய் ஆகும். சில சமயங்கள் வெங்காயத்தான், சிமைத் தக்காளி, முன்சங்கி, வெள்ளரிக்காய் ஆகியவை பச்சையாகவே பரிமாறப் படுகின்றன. பாலும் உண்டு; ஆனால், வேண்டுமென்ற அத்தக்காத தனிக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். இவையே ஆசிரம உணவு வகைகளில் அடங்கியவை. இவைபெல்லாம் தூய்மையோடு இசைந்த வாழ்வுக்கு ஒத்தததான் என்பதை அறிஞசெல்லாம் ஒப்புவின்றனர். ஆனால் உப்பு, புளி, காரத்தின் ஊறி ஊதுபட்ட தமிழன் எங்கனம் ஒப்புவான்? எனவே, என்ன ஆசிரம உணவு விடுதியி் லிருத்த பித்தத்தக்கோண்டு ஓடவேண்டிய நாயிற்று.

இது, என்னை ஆசிரம வாழ்வுக்குத் தகுதியற்றவன் என்று காட்டிக் கொண்டதாகும்.

தக்ளிப் பயிற்சி

வினோபாஜி எப்போதும் தக்ளிப் பித்த கொண்டவர். இராட்டையை விடத் தக்ளியே தான், இராம மக்கள் சொற்பச் செலவில், எளிதில் பெறக் கூடியது என்று அவர் கருதுகிறார். யான் தக்ளிப் பயிற்சி தொடங்கி விட்டேன். முதலில், எனக்கு வேண்டிய பஞ்சை, கொட்டிப் பட்டை போட்டதாகவே வாங்க வேண்டி கேர்ந்தது. யாதுக் கெளனின், எனக்குத் தேவையான பஞ்சை, கொட்டிப் பட்டை போடும் பயிற்சி கருகனவும் கிடை யாது. பன்னிரண்டு காட்டன் தக்ளிப் பயின்றேன். அதற்குள், சாதாரணமாக ஹர்போரின் வேகத்தில் 50-வீத வேகத்தை யடைத்தேன். அதாவது மணிக்ஞ்சுச் சமார் 150-கெஜம் ஹர்கலானேன். ஹலின் கம்பரும் 8-லிருந்து 10-வரை யிருத்தது. ஆனால் தக்ளியில் என் மனம் சென்ற பாகுபட்டி. இராட்டைப் பழக்கத்திற்குத் தான் தடியாய்த் தடித்தேன். ஆயினும் என்ன பயன்? ஆசிரமத்தில் இராட்டை பயில் விரும்புவார், அதைப் பயிற்று முன், குறைத்த பட்சம் ஒரு மாத மாவிலும் தக்ளி பழக வேண்டுமென்று விதியுள்ளது. எனவே, யானும் விரும்பின்தியே தக்ளியைச் சுற்றிக் கொண்டிருத்தேன்.

இராட்டைப் பயிற்சி

பிறகு இராட்டைப் பயிற்சி தொடங்கினேன். அதற்காக வென்று இருந்த ஆசிரியர், அருகிருந்த முச்சிய துணுச்சக்கோயெல்லாம் நெரிவித்தார். இராட்டை தொடங்கிய மூன்றாம் வாரத்திலேயே இரண்டு சிட்டங்கள் தூக்கலானேன். சிட்ட மென்பது 853-செஜம் கொண்ட ஒரு குச்சுமாகும். யான் ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியேறியபோது கானொன்றுக்கு 95-சிட்டம் தூற்றேன்.

பஞ்சி கோட்டலும் பட்டை போடலும்

யான் ராட்டை பழகத் தொடங்கிய போதே பஞ்சு கொட்டவும், பட்டை போடவும் பழக வேண்டுமென்று அவாவினேன். பயிற்சி தொழிலுக்கு உழவும் எருவும் எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவு அவசியம் பஞ்சு கொட்டலும், பட்டை போடலும், இராட்டைப் பயிற்சிகோருக்கு. ஒருவர், எவ்வளவு திறம்பட தூற்பவராயினும், சேர்த்தியாய்க் கொட்டிய பஞ்சை அழுத்தாமல் பட்டை போட வில்லையாயின் அவர் தூற்கும் திறன் அவ்வளவு பயன்படாது பாழ்படும். இவ்வண்மையை யான் அங்கு அதபவத்தில் அறிந்தே னாதலால், அதைப் பழகுவது இராட்டை பழகுவோரின் முன்னணிப் பயிற்சியென்று தீர்மானித்தப் பழகி வரலானேன்.

பஞ்சு கொட்டி வென்பது துணுச்சமான வோர் கலை யென்று கூறுவது பொருத்தம். அது உடம்புக்குச் சோர்வையும், களைப்பையும் உண்டு பண்ணும் தீர் பாடுமாகும். இதிலுள்ள துணுச்சக்கோ விளக்கி தீர் புத்தக மெழுதினல் தான், அதைப் பற்றி முழுதும் கூறியதாகும். இவ்வளவு பாடுடைய வொன்றை, என்னுடைய இராட்டைப் பயிற்சியுடன் இரண்டே மாதத்தில் சேர்த்தப் பவிலத் தீர்மானித்தது, என்னுடைய பேராசையைத்தான் காட்டுகிறது. என்னாலும் என்னைப் பயனளித்தது. பஞ்சு கொட்டலை கான் பூரணமாகப் பயின்று கொண்டேன். என்னைப் போன்று பஞ்சு கொட்டிப் பட்டை போடும் வேலையை கன்றாய் அறிந்திருந்தவர், ஆசிரமத்தில் பயிற்சி பெற்றோரில் மிகச் சிலரென்றே கருதுகிறேன். இது, என் முயற்சியால் பெற்ற பலன் என்று பெருமை படைபவரால் இருக்க முடியுமா?

ஆசிரமமும் அதன் குறிக்கோளும்

ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்த குடிக்கனெல்லாம் வரிசை வரிசையாய் அமைந்திருப்பதாய் முன்பே கூறி யுள்ளேன். அவைகளில் பவவற்றில் ஆசிரம வாசிகளே வசிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு கொட்டகையையும் பல அறைகளாய் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு அறைவிலும் ஒருவர் அவ்வது இருவர் வதிகின்றனர். ஆசிரமத்திற்கு வருமுன் அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஆடம்பர வாழ்வில் திளைந்திருந்தவர்கள். ஆனால், ஆசிரமத்தை யடைந்தவுடன் அவர்கள் தேவை மிகக் குறைந்த விடுகிறது. அவர்கள், ராட்டை அடிமைத் தனத்தில் இருந்து விடுவிக்க, தணிவு மிக்க வீரர்களாகின்றனர். அதற்கான மனோநிலையைத்தான் ஆசிரமம் வளர்க்கிறது.

ஆசிரமவாசிகளின் தேவை மிகக் குறைவு. ஒரு அறைவிற்குச் சென்று பார்த்தால் ஒரு இராட்டை, ஒரு பஞ்சு கொட்டும் வில், இரண்டு தக்கி

கள், சில புத்தகங்கள், ஒரு காளி, ஒரு விளக்கு, ஒரு கயிற்றுக் கட்டில் ஆகிய இவையே காணும். ஆசிரமத்தில் சிறப்பான கொள்கை அலிம்சை, சத்தியம், பிரமச்சரியம், சுவை யடக்கல், தீண்டாமை விலக்கு, தூற்றல், ஆகியவை. இவற்றிற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தது போன்றிருப்பது, எல்லோரும் உடம்பைச் சோம்ப விடாது எதும்பு, தேனீக்களைப் போன்று எப்போதும் தொழில் புரியுது."

ஆ! எவ்வளவு உன்னதமான இலட்சியம். இந்தையை அரிய குறிக்கோள்களில் ஊறிப் பழுத்த உன்னங்கள் கொடுமையான தொல்லைகளைப் பொருட்படுத்தி, மகத்தான இலட்சியத்தை யடைவதில் தோல்வியுறுமோ! எனவே, எதிர்காலத்தில், இந்திய காடு வீரர்களும், தியாகிகளும், விளையும் புனிதப்பண்ணையாக மிளிரப்போவது உண்மை. அதோடு, உலகத்தின் இன்ப வாழ்விற்கான கல்வியையும் சமது பாரதவாடுதான் கற்பிக்கப் போகிறது.

இப்பெரிய அண்டமுக்கட்டை முட்டும் இலட்சியத்திற்குத் தேவந்தவராக, சிலைக்களவை அமைக்கப்பட்டிருப்பதுதான் ஆசிரமம். ஆச்சார்யர் வினோபாவின் குறிக்கோளும் அதுவே.

இனி, ஆசிரமவாசிகளின் தினசரிப் பணியை விளக்குவது அவசியம்.

ஆசிரமவாசிகள் தினசரிப் பணி

வைசறை 4-மணி. இயற்கை யணத்தும் இறைவர் தொட்டிலில் கண் வளர்கின்றது. ஆசிரமத்த மணி மெல்ல அசைந்த ஆசிரமவாசிகளுக்குத் திருப்பன்னி பெழுச்சி பாடுகின்றது. ஆடவரும், மகளிரும் உறக்கம் நீத்து ஆசிரமத்த கடுவிலுள்ள வெளியில் கூடுகின்றனர். கடவுள் வணக்கத்திற்கான தோத்திரப் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. பிறகு,

"அலிம்சா சத்தியஸ்த்தையோ
பிரம்மச்சரிய ஆசம்க்ரஹ
சரீரஸ்ரம ஸ்வாத
சர்வத்ர பயவரஜ்ஜன்
சர்வதர்மி சமானத்வ
சதேசி ஸ்பரிசபாவன....."

என்று ஒரு ஸ்லோகத்தை எல்லோரும் உச்சரிக்கின்றனர்.

பிரார்த்தனைக்குப் பின் உடற்பயிற்சிக்கான கோம். இதில் ஆசிரமம் துப்புரவு செய்கின்றனர். கக்கை சுத்தம் செய்கின்றனர். செடிசுக்கு நீர் வார்த்துகின்றனர். முதியோர் உலவச் செல்கின்றனர். சிலர் ஆசனம் போடுகின்றனர். பிராணயாமம் ஆகியவும் பழகுகின்றனர். இவ்வாறு காலை 9-மணி வரையும் கழிகின்றது.

உடற்பயிற்சி யானதும் கீரடல், காலை யுணவு தயாரித்தல், உண்ணல் ஆகிய வெல்லாம் முடிய 7-மணி யாகும். ஆகவே, எல்லோரும் அவரவர் கள் தொழில் மேற் செல்லுவர். ஆசிரமத்தில் உள்ள வேலைகளில் பஞ்சு கொட்டல், தூற்றல், செசை, சரயம் தேய்த்தல், செய்த துணிவட்டு

அச்சப்பூ அடித்தல் ஆகிய இவைகளையே முக்கியமானவை. தச்சு, கொல்லன் பட்டரைகளும் உள்.

சாண்பகல் உணவிற்காக 12-மணிக்கு மறுபடியும் மணி யடிக்கிறது. உண்ணலும், ஒய்வுமாக துன்றரை மணி கோம் கழித்ததும், எல்லோரும் பிற்பகல் வேலைக்குச் செல்லு முன் தூக்கும் உடத்தில் குழுமி நள்ளியில் தூங்கவேண்டும். இந்த கோத்தில் தூப்பதானது ஒரு வேண்டி யென்றே கருதப்படுவதால், இதில் கலந்துகொள்ளத் தவறும் ஆசிரமவாசிகள், தக்க காரணம் காட்டிக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். இல்லையெல் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை யெடுத்துக்கொள்ள ஆசிரமவிதி இடம் தருகிறது.

மறுபடியும் பிற்பகல் 2-மணியிலிருந்து மாலை 5-மணிவரை அவாவர்க் குரிய வேலை. பிறகு விடுதிக்குத் திரும்புகின்றனர். வார்தா வட்டாரம் களில் எல்லா விடங்களிலும் மாலை 5½-மணிக்ே இரவு உண்டி முடித்து விடுகிறது. பிறகு, எல்லோரும் உல்லாசமாகப் பொழுது போக்குகின்றனர். விஷயங்களை விவாதித்தல், செய்தித்தாள் படித்தல், கலை நூல்கள் பயிலல் ஆகியவும் இங்கோத்தில்தான். இரவு 8½-மணி யானதும் இரவு உணர்ச்சம் செய்யக் குழுமுகின்றனர். பிரார்த்தனை யானதும் ஆசிரமத்துக் கான திட்டங்கள், மற்றப் பொது விஷயங்கள் ஆக ஏதேனா மிருந்தால் கலந்து யோசித்த முடிவு செய்கின்றனர். பிறகு எல்லோரும் தங்கள் காய்களுக்கு மெனன முத்திரை வைத்துக்கொண்டு பிரிகின்றனர். பிறகு ஆசிரமத்தில் மெனனம் ஆட்சி செய்கிறது. இரவு கோத்தில் என்ன கோரி னும் சமிக் கையின மூலம் தான் ஒருவர் கொருவர் அறிவித்துக் கொள்ள வேண்டும். மெனன முத்திரையை மாற்றக் கூடாது. வைகறைப் பிரார்த்தனை யில் தான் அந்த மெனனம் கலையும்.

இராட்டை தயாரிப்பு

கால்வாடி ஆசிரமத்தில் ஆறுவிதமான இராட்டைகள் தயாராகின்றன. அங்கு தயாராகும் இராட்டைகள் பாரத நாட்டிலே மிக உயர்ந்த வகைகளாகும். மாதந்தோறும் தூற்றுக்கணக்கான இராட்டைகள் செய்து நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன.

பால் பண்ணை

ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்த பால் பண்ணை யொன்று இருக்கிறது. அதி லிருந்து வார்தா வட்டாரங்களிலுள்ள எல்லாக் கழகங்களுக்கும் கலப்பற்ற பாலும், வெண்ணெயும் கொடுக்கப்படுகிறது. பால், உணவுப் பொருள் களில் முக்கிய இடம் பெற்றிருப்பதை அங்கு அடிக்கடி கூறப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஏழைக் குடியானவனும் ஒரு பசுவைத்த, பாதுகாக்க வேண்டு மென்று கருதப்படுகிறது.

ஒரு தாய் மக்கள்

கான் அங்கிருந்த இரண்டு திங்களில் எல்லோரிடத்தும் கன்கு பழகி னேன். அவர்கள் எல்லோரும் எந்த மாகாணத்தானா யிருப்பினும்; எம் மதத்த னாயினும் "காமெல்லாம் ஒரு தாய் மக்கள்; காமெல்லாம் பாரதத் தாய் மக்கள்" என்று சொல்லுகின்றார்கள்.

(தொடரும்.)

பைசாசம் கட்டிய கட்டடம்

(மதியழகன்.)

ஒரு கிராமம். இயற்கையன்னை ஆட்சி புரியும் கல்கிராமம், அங்கு வசிக்கும் மக்களிடம் சிலர் கல்வித்திறம் படைத்தோர். வேறு சிலர் சாஸ்திர முணர்ந்தோர். மற்றும் பலர் உயர்ந்த கலைகளை ஆய்ந்தோர். இவர்கள் மிகுந்த சுதந்திரத்துடன் வாழுகின்றவராயினும், பாதிரியாசின் வாக்கைத் தேவவாக்காகக் கருதி ஒழுகுபவர்.

கல்வி கற்று, கலைகளை ஆய்ந்து, சிற்றின்பம் விடுத்து, மக்கள் கவன் கருதும் பாதிரியாருக்குப் பெரிய கோவில் கட்ட வேண்டுமென்ற கல்வெண்ணம் உதித்தது. கட்டினார் மக்களை. வெளிப்படுத்தினார் தன் எண்ணத்தை. ஏற்றனர் கிராம மக்கள். கொடுத்தனர் பல வெண்ணக்காசுகள் (ரூபாய்). வருவித்த சிதிகொண்டு கட்டடமும் துவக்கப்பட்டது. ஆனால் முற்றப் பெறவில்லை. காரணம் என்ன? அன்புள்ளம் நிறைந்த சமது பாதிரியார் தமது சிற்றின்பக் கேளிக்கைக்கு நிதியை உதவியாகக் கொண்டிருப்பாரோ? சே! கன்னோக்க முடையாருக்குத் தியெண்ணமும் வந்துமோ, ஏன் வீண் அபவாதம்?

மறுமுறையும் சிதி திரட்டப்பட்டது. ஆனால் கட்டடம் முடிந்த பாடியில்லை. உடனே கிராமமக்கள் கொண்டனர் சந்தேகம். வெறுத்தனர் பாதிரியாரை. மறுத்தனர் சிதி கொடுக்க. இவர் அரை மொழிகள் கார்த்திப் பறந்து வந்து விழுந்தன பாதிரியார் காதலினால்.

பாதிரியார் கொண்டார் ஏக்கம். தட்டுகிறத முகத்தில் அசடு. மாறி மாறி வருகின்றன பலவித யோசனைகள். அதுகாலை தோன்றினான் அவர் சிஷ்யன் ஒருவன். ஒருவர் வருகையைச் செப்பினான். உன்னே வரட்டும் என்று ஒலித்தது பாதிரியார் உதடு. துழைந்தார் ஒரு பெரியார். நீண்டு கருண்டு கருத்த ருஞ்சி. கோர மீசையும் நாடியும், அசன்ற பெருததல், விழித்த கருவிழிகள். பயல்காப் பார்வை. காதலில் மந்திரக்கோல் இப்பெரியாரைக் கண்டார் எம் பெரிய பாதிரியார். கிராம மக்களை வசப்படுத்திய உன்னம் கல்கிற்று. பனர் தன் காலில் விழுந்து கமஸ்கரிக்கும் படி ஓயக்கிய சக்தி மறைத்து, அவர் காலில் விழும்படியான கோழைத் தன்ம தாண்டவ மாடியது. வந்தவர் ஒரு பைசாசம் என்பதை அவர் மூலம் அறிந்தார். வந்த விவரம் வினவினார். “பாழடைந்த கோயிலைக் கட்டித் தருகிறேன். அதற்குப் பிரதிபலனாக எந்த உயிர் முதலில் உன் துழைகிறதோ அதனை எனக்குப் பலியாக அளிக்கவேண்டும்” என்று பைசாசம் மொழிந்தது. பாதிரியாரும் ஏற்றார். இதனை கிராம மக்களுக்கும் உரைத்தார்.....

கட்டடம் முடி வடைந்தது. பாதிரியாரும் வளை மக்களும் வந்து பார்த்தனர். மகிழ்ச்சி கொண்டனர். ஆனால் உன் துழைவார் யார்? பல வற்றிற்கும் பாதிரியார் வாக்கைச் சிரமேற் கொண்டு கட்டிய மக்கள், இன்று உயிர் விடுவதற்குத் துணிந்த அவர் வாக்கின்படி உயிர் முன் வருவாரோ? ஐக்காரணியம் நிறைந்த பாதிரியார் யோசிக்கலானார். “ஒருயிர்

வேண்டும் என்றது. ஆனால் மனிதன் உயிர் என்று குறிப்பிடவில்லை. ஆதலால், ஒரு காலைய உன்னை மூதல் அனுப்புவது கலம்" என்று கருதினார். இந்த எண்ணத்தையும் வெளிப்படுத்தினார்.

ஆ! என்னை கபட உலகம்! சியாயம் என்பது ஒன்றில்லையா? பருத்தரிஷ்டைய மனிதர் நீதிவின் எல்லையைப் பருத்தரிய முடியாதோ? எபாதிரியாரோ! யோக மகிமையை சன்ருணர்ந்த யோக்கியரே! ஜீவகாருண்யம் பெருமையுணர்ந்திய சேசகாதரின் அடிக்கே! உலகத்திற்குத் தொண்டு புரிய வந்த உரவோய்! மக்களுக்கு எவ்வறிவு புசட்டவந்த மாண்புடையோய்! மனிதர்க்கெனத் தனி சியாயமுண்டோ? எல்லா உயிருள்ளும் இறைவன் கிறைந்துள்ளான். அவன் யாவற்றையும் உணராமல் போகான். தருத்த தண்டனையை அறிக்காமல் கிவான். சியாயமென்பது பொதுச் சட்டம். அதற்குச் சாதிரி சமயவேற்றுமை வில்லை. சிற வேறுபாடிவ்லை. உருவ வித்திவாச வில்லை. மனிதருவியும், விலங்காவியும், புல்லாவியும் மந்தெறுவாவியும் பாசபட்சமின்றி சியாயம் செலுத்த வேண்டும். அறிவுத் திறனும், ஒழுக்க விழுப்பமும் கொண்ட பாதிரியார் ஏன் இதனை யோசிக்கவில்லை? கிராம மக்களின் சன்மைக்காகக் கட்டப்பட்ட கோவிலுக்குத் கிராம மக்களின் கவத்தைக் கருதும் பாதிரியார் ஏன் மூதல் பவிக்கு முன்வாக் கட்டாது? இத்தொண்டு புரிவதேல் அவர் சன்னிவெய்யதுவர். அகீதநியமாவிய உடல்மேல் அவர் ஆசை வைத்தமைவான் அவர் பாதிரியார் என்னும் பெயருக்குத் தகுதியுடையவரல்லர். இவர் போன்ற தாடிவைத்த போலிச் சாமியார் களும், அவர் வழிச் செய்யர்களும் கிவ்வரேல், காடு எவ்வனம் சன்னிவெய்யுடைய முடியும்? எல்லோர் வாழ்க. தியோர் அழிக.

இவ்வித எண்ணங்க கெல்லாம் இறக்கப்போகும் காயின் மனதில் தோன்றலாயின. தோன்றி என் பயன்? ஒரு கண்டி கடைக்கப்பட்டு தோவிலுன் கிடப்பபட்டது. காவைக் கண்டது; கைசாசம், கொண்டது கெற்றம், கருக்கியது கெற்றி, ஏறியது புருவம், கண்களினின்றும் பறந்தது நீ, காகியினின்றும் கீசியது புனை, கடித்தது காவை, தடித்தன உதடுகள், சினத்தால் எட்டி உலகத்தது காவை, உடலிலிட்டு விண்ணுல கடைத்தது கைழ காயின் உயிர், கிமகென இடிந்த விழுந்தது கட்டடம், கித்யானத்த யோக மகிமையை சன்ருணர்ந்த பாதிரியார் சென்னிமேல் ஒரு பெருக்கல் பட்டது. இறக்கப் பயந்த பாதிரியாரும் கையோடு ஒன்றுக் கலத்தார்.

எனது அமுத சண்ணிச் கவிய காவை ஒக்கு மன்றோ! எல்லாம் இன் புற்றிருக்க கினைப்போமாக.

(Victor Hugo எழுதிய ஒரு சிறு பிரஞ்சுக் கதைையைத் தழுவிவது.)

“பிராணிகளின் சூழ்ச்சி”

(K. ரங்கநாதன், B. Sc.,)

இப் பூவுலகின் கண்ணே வாழும் எல்லா பிராணிகளும் தாவரங்களும் தந்தமக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களைத் தாம் களை தேடி, உண்டு களித்து உயிர் வாழும் தன்மை யுடையனவாய் இருக்கின்றன. ஆனால், ஆறு அறிவுகளுடைய மனிதர்களாகிய எம்மூன் லொருக்குத் தாம் களை தம் உணவுப் பொருள்களைத் தேடி, உண்ண வேண்டுமென்ற காலம் ஒர் நினை அனவும் கிடையாது. ஆகையால் இம்மானிடர்களைத் தாவரங்களுக்கும் சீழ்ப்பட்டவர்கள் என்று கூறின் அது மிகை யாகுமோ?

ஆனால் ஒவ்வொரு பிராணியும் தாவரமும் தனக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை எல்ல வழியிலோ அவ்வது வஞ்சகமான வழியிலோ அதிக சிரமத்துடன் தேடி, உண்டு உயிர் வாழ்கின்றது.

இப்பொழுது பிராணிகள் தங்கள் உணவை வஞ்சகமான வழியில் எவ்வாறு தேடுகின்றன என்பதை மட்டும் எண்டு ஒர் சிறிதளவு ஆராய் வோம்.

எம் வீடுகளில் லெந்திகள் வலை கட்டி வாழ்கின்றதை எம்மில் ஒருவரும் காணாமலிருக்க முடியவே முடியாது. இச் லெந்தி எச்சில் போன்ற ஒர் திரவ பதார்த்தத்தை உற்பத்தி செய்யும் தன்மையுடையது. இத்திரவ பதார்த்தம் காற்றில் பட்டவுடன் இறுதி ஒர் மெல்லிய தூள் போன்ற பொருளாக மாறுகிறது. இத்தூள் போன்ற பொருளைக் கொண்டு பெரிய விஞ்ஞானியும் செய்ய வேண்டுகிற ஒர் அழகிய வலையைக் கட்டி முடிக்கிறது. வலையைக் கட்டியவுடன் அது அந்த வலையின் கடுவில் மறைந்திருக்கும். தன் வலைக்குள் ஏதாவது பூச்சிகள் அகப்பட்டது தெரிந்தவுடன் மறைத்த கிடக்கும் இச் லெந்தி அவற்றின்மீது பாய்ந்து அந்த தூவால் கன்றாக பிணைத்துப் பிறகு அப் பூச்சிகளைக் கொண்டு அவற்றின் சாற்றினை உறிஞ்சுகிறும்.

இன்னும் ஒர்வித லெந்தி வலையைப் பாழடைந்த மண்கவற்றில் கட்டுகின்றது. இதன் மூலமேற்புறிய லெந்தியின் வலையைப்போல் அவ்வளவு அழகாக இருக்காது. இது வலையைக் கட்டியவுடன் அருகிலுள்ள ஒர் சிறிய துவாரத்தில் மறைந்திருக்கும். இவ்விதம் இது மறைந்திருப்பது மற்ற பூச்சிகளுக்கு ஒர் சிறிதளவுத் தெரியாது. வலைக்கும் மறைந்திருக்கும் இடத்திற்கும் தொடர்பு இருக்கவேண்டி ஒர் சிறிய தூலை பாலமாக அமைத்துக் கொள்ளுகின்றது. அவ்வலையில் பூச்சிகள் அகப்பட்டது தெரிந்தவுடன் மறைந்திருக்கும் இச்செவ்வித வெவியவ்ந்து அப் பூச்சிகளைக் கொண்டு அவற்றின் சாற்றை உறிஞ்சுகிறும்.

சில காடுகளில் சிரிக்கும் கழுதை என்ற ஒரு மிருகம் இருக்கிறது. (சென்னை மிருக காட்டு சாலையிலும் முன் ஒன்று இருந்தது.) இது சேய்மை யின் கண்ணிருந்த கத்தம் பொழுது பலர் ஒன்றுகூடி சம்பாஷித்துக் கொண்டும், சிரித்துக்கொண்டு மிகுப்பதைப் போலிருக்குமாம். மனிதர்கன் காட்டிற்கு வந்திருப்பதாக தவறாகக் கருதி “எமக்கு இன்று சரியான வேட்டைநாளென்று எண்ணி வரும் மிருகங்களை இக் கழுதை கண்டு விட்டால் அதற்கு அன்று சரியான வேட்டைநாள். இதைப்போல வஞ்சக ஐத்த பதவை இனத்திலும் இவ்வாமலில்லை.

ஆந்திரேலியா முதலிய இடங்களில் மிரிக்கும் பறவை இருக்கிறதாம். மிரிக்கும் கழுதைகளைப் போலவே இதுவும் பல பிராணிகளை ஏமாற்றும் தன்மை உடையது.

சில பிராணிகள் தங்கள் உணவையத் தேடும் பொருட்டுத் தங்கள் கிறங்குகளையும் உருவமைப்பையும் மாற்றிக் கொள்ளும் தன்மையினை உடையவையாகியிருக்கின்றன.

‘மடகாஸ்கர்’ சிலந்தி என்பது மாங்களில் கட்டி தொங்கவிட்ட சாப்பாடு மூட்டைகளைப் போல் காணப்படும். சில, பெரிய முடிச்சுகளைப் போல் தென்படும். இவற்றை ஏதோ புதுமையான இரை என்று சாடி வரும் பூச்சிகளை இது பழமையான இரை என்று கருதியே உண்டுகளிற்கும் எனக் கூறப்படுகிறது.

அலிலார்ட் என்னும் பிராணி மணலில் வசிக்கும் இயல்புடையது. இதன் மேல் பாகம் மணலின் கிறத்தை ஒத்திருக்கும். சிவப்பு கிறமுள்ள கீண்ட சதாங்கன் இப் பிராணியின் மேல் பாகத்தில் இடை இடையே காணப்படும். இது கருண்டு படுத்திருக்கையில் மணலில் சிவந்த புஷ்பங்கள் பூத்திருப்பதாக மல மூடப் பூச்சிகள் எண்ணும்படி செய்கின்றது. இப்போய் புஷ்பங்களில் தேனிருக்குமென்று கருதி இதனருகே வரும் பொழுது இப் பூச்சிகளைப் பிரசம் கலந்த உணவென உண்ணும் இவ் வலிலார்ட்.

கடலினுள்ள பல மீன்களின் கண்கள் அழிசப் பிரகாசம் பொருத்தினவாய் இருக்கின்றன. இது பாஸ்பரம் சேர்ந்திருப்பதால் உண்டாகுதல் கூடுமென அறிஞர்கள் கூறுவார்கள். இவை இரவில் பிரகாசம் பொருத்திய சிறு விளக்குகளைப் போல் காணப்படுகின்றன.

இங் வெள்ளியைக் கண்டு களிக்க வரும் சிறிய மீன்களைக் களிப்புடன் தங்கள் வாயில் அகப்படுத்திக்கொள்ளும் இந்தப் பெரிய மீன்கள்.

மாணிடர்களில் சோம்பேறிக ளிருப்பதைப் போலவே இந்தப் பிராணி வர்க்கங்களிலும் சோம்பேறிக ளில்லாம லில்லை.

டேனியா சோலியம் என்னும் ஜுத்த அனேக அடிகள் நீளமுள்ளது. இது காடா போன்றிருப்பதால் இதற்கு ‘காடாபூச்சி’ என்ற பெயரும் உண்டு. இது பன்றியின் இறைச்சியை உண்ணும் மனிதருடைய குடலில் இருந்து கொண்டு ஒருவித வேலையும் செய்யாமல் அவர்கள் உட்கொள்ளும் உணவை முதலில் இப்பூச்சிதான் ஜீரணஞ் செய்யும். இப்பூச்சி சோம்பேறியாக இருக்க வேண்டுமென்ற சாபத்தால் தான் ஆண்டவன் இது மத்திரே ரிடத்திற்கு உணவுப் பொருளைத் தேடிச் செல்லாம விருக்க கால்களையோ அல்லது ஒரிடத்தி லிருந்து வேறிடத்திற்குச் செல்லும் பாக்சியத்தையோ அளிக்கவில்லை போலும்.

இதுபோலவேதான் மலேசியா முதலிய கோயை உண்டு பண்ணும் கிருமிகளும், டேனியா சாப்பிட்டுவிட்டுச் சும்மாயிருந்தால், இக் கிருமிகள் ‘உப் பிட்டவர்களை உண்ணவும் நினை’ என்பதை அடியோடு மறந்து அவர்கள் உட்கொள்ளும் ஆகாரத்தை உட்கொண்டு தன் குடும்பத்தையும் விருத்தி செய்துகொண்டு, கடைசியில் அவர்களையும் உட்கொண்டுவிடும்.

டிஸ்டோமம் மேக்ரோஸ்டோமம் என்பதும் மேற் கூறிய சோம்பேறி இனத்தைச் சேர்ந்தவற்றில் ஒன்றே. இது திரவ் என்னும் பறவையினுள் சென்றால் தான் கீழ்த்திருக்க முடியுமாம். இதனோ கண்ணுக்குத் தெரியாத மிகச் சிறிய ஜந்து.

சூட்சும தரிசனியின் மூலம் இதைப் பார்த்தால் (400-மடங்கு பெரியதாய்) ஒரு கடுகு அங்ஙன விரும்பும். இத்தகைய மிகச் சிறிய ஜந்தையை அந்தத் திரவ் என்ற பறவை பார்த்தவேண்டும். பிறகு அதைக் கொல்லாமல் உயிருடன் உட்கொள்ளவேண்டும். இதற்காக இது செய்யும் யுக்தியைப் பாருங்கள்.

முதலில் இது ஒரு கத்தையைப் பிடித்துக்கொண்டு அதன் தலைவி விரும்பும் இரண்டு கொம்புகள் போன்ற உறுப்புக்களுக்குள் சென்று அந்தக் கொம்புகளை கடினமாகவும், உறுதியாகவும் செய்கிறது. இது இவ்வாறு செய்வதால் கத்தை அக்கொம்புகளை உள்ளே இழுத்துக் கொள்ளும் சக்தியை இழக்கின்றது. பிறகு அந்தக் கொம்புகளில் சிவப்பு, பச்சை இந்த இரண்டு நிறங்களையும் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக உண்டாக்கி அந்தக் கொம்புகளை அழகுறச் செய்கின்றது.

உலாத்தில் பறக்கும் திரவ் இந்த அழகிய நிறங்களைமீத கொம்புகளின் வஸ்ப்பிலே லயித்து அதனருகே வந்து அந்தக் கொம்பு போன்ற பாகத்தைக் குத்தி தின்றவியும். தின்னும் பொழுது இந்தச் சிறிய ஜந்து அந்தப் பறவையின் குடலுக்குள் சென்று அங்குச் சகமாக வாழ்கின்றது.

சோம்பேறிகளுக்கும் யுக்தியும், புத்தி சாமார்த்தியமும் உண்டென்பதை நான் காட்டுகின்றது இச்சிறு டிஸ்டோமம் மேக்ரோஸ்டோமம்.

மனித உடம்பிற்குள் செல்ல வேண்டுமென்பது டேனியா சேஜினேடா என்னும் பிராணியின் பேரவா. இருந்தாலும் இது மனிதர் உடலுக்குள் நோக்கச் செல்லக் கூடாதென்பது தேவ கட்டளை. என்ன செய்யும்? மனிதர்கள் மாட்டி னிறைச்சியை உண்பார்க்க மென்பது இதற்குத் தெரியும். ஆகையால் இது முதலில் மாட்டின் உடலுக்குள் எவ்வாறோ புருத்த கொள் குகிறது. அம் மாட்டி னிறைச்சியைப் புசிக்கும் மனித னுடம்பிற்குள் அது சென்றுவிடும் என்று எான் கூற வேண்டுமோ? கேண்டிரோஸ்டோமம் பிம்பிரியேடம் என்ற பிராணிக்கும் மனித உடம் பென்றால் உயிர். ஆனால் இது பெர்ச் என்ற சிறிய மீனுக்குள் இருக்கவேண்டு மென்பது இதன் தலை விலிட்ட அழுத்த. ஆனால் அதன் தர் அதிர்ஷ்டம் இந்தச் சிறிய மீனை மனிதர்கள் உட்கொள்வதில்லை. இதன் சாப விமோசன காலத்தில் பெர்ச்சை ரோச் என்னும் பெரிய மீன் உட்கொள்ளும். ரோச்சை "கேட்ச்" பண்ணுவதில் மனிதர்களுக்கு ஒரு தனி பிரியம். ரோச்சை உட்கொள்ளும் மனித குடம்பிற்குள் ரோச்சினுள் இருக்கும் பெர்ச், பெர்ச்சினுள் இருக்கும் கேண்டிரோஸ்டோமம் முதலியன செல்லும். சினாஜி பழக் கூடையினுள் புறத்து வெளியே வந்தாரென்றால் இது பெர்ச்சினுள் புருத்த உள்ளே செல்கின்றது. சென்று அவன் புசிக்கும் உணவைப் புசித்த தன் வாழ்க்கையை இனிது நடத்துகின்றது.

சூப்பிரிகா கண்டத்திலுள்ள பாலை வனங்களிலுள்ள பெரிய பரம்புகள் பறவைகளை வேட்டையாடுகின்றன. பாலை வனங்களில் மழைபெய்யும்

காட்சனில் பெரிய பாம்புகள் திறத்த வெளி யிடங்களில் சுருண்டு படுத்திருக்கும். படுத்திருக்கும் பொழுது சுருள்கள் ஒன்றன்மே லொன்றாக அமைந்து சமார் ஆறு அல்லது ஏழு அங்குலம் உயரத்திற்கு மேலிருக்கும். அப்பொழுது அச் சுருள்கள் பார்ப்பதற்கு ஒரு வட்ட வடிவமான தொட்டியைப் போல் காணப்படும். இத் தொட்டியினுள் நீர் நிறைந்திருப்பதைக் காணும் பதவைகள், அந்த நீரைப் பருக வரும் பறவைவின் குறுதியைப் பருவிடும் இரத்தப் பாம்பு.

இப்பொழுது வேட்டையாடும் பிராணிகளிட யிருந்து தப்பித்தத் கொள்ளும் பிராணிகளின் சமர்த்ததைக் கொஞ்சம் கவனிப்போம்.

சரி தன் விரோதிகள் தன்னை தாத்தி வருவதைக் கண்டால் பின்னல் கால்களால் மண்ணை வாரி விட்டுக்கொண்டே வரும். அவ்வாறு செய்தும் அதன் விரோதிகள் தாத்தமாயின் தன் உடலிலே அமைந்திருக்கும் ஒர் துர்க்கத்தம் சிறைத்திருக்கும் பையைத் திறத்த விடுமாம். இத்தத் துர்க்கத் தத்தைப் பொதுக்க முடியாமல் இதன் விரோதிகள் தாத்தத் தொழிலி னின்றும் விலகி விடுமாம்.

ஜியோ மெட்ரா என்னும் வெட்டுக்கிளி காய்த்த குச்சியைப் போலவும் அவ்வது மரப் பட்டையைப்போலவும் காணப்படும். இவைகள் செடியின் மத் தியிலிருப்பதால் இவற்றை இதன் விரோதிகள் காய்த்த குச்சி அவ்வது பட்டை என்றெண்ணிச் சென்று விடும்.

சிரியேலின் என்னும் வெட்டுக்கிளி இஃது வடிவமுன்னது. இது இஃ களின் மீது இருக்கும் பொழுது பச்சைநிறம், பொருத்தியதாயும், பட்டை களி விறங்கி வரும்பொழுது பட்டைநிறமாகவும், மண் தரையி லிருக்கும் பொழுது மண்ணிறமுன்னதாயும் மாற்றிக்கொள்ளும் சத்தியினை உடைய தாய் வினங்குகின்றது. இன்னும் அனேக வண்ணாத்திபூச்சிகள் உண்மை மலர்களைப்போல் இருப்பதால் இவைகளின் விரோதிகள் இவற்றை மலர்க் கென எருதி காணா சென்று விடும்.

இன்னும் ஒருவித பூச்சி காய்த்த இஃது வடிவமுன்னதாக இருக்கின்றது. விரோதிகள் வருவதைக் கண்டால் இது காய்த்த இஃது வடிவத்தை மாற்றிக் கொண்டு ஒரு காய்பின் வடிவை அடைகிறது. விரோதி சிறிது தூரஞ் சென்றதும் இது ஏதோ ஒரு வேலைக்கு மிகவும் அவசரமாக செல்வதைப் போல் அனேக குட்டிக்காணங்கன் போட்டுக்கொண்டே செல்லும். இது தன் விரோதிகள் பின் தொடர்ந்த வருதலைக் கண்டவுடன் குச்சியின் வடிவம் நீங்கப்பெற்று ஒரு பகம் இஃது வடிவை அடைகின்றது. இதைத் தொடர்ந்து அந்த இதன் விரோதிகள் தாங்கன் தேடிவந்த பிராணி அகப்படாததற்கு மிகவும் வருத்தி திரும்பிச் சென்று விடுகிறது.

கூசையால் கண்பர்களை! கேவலம் ஐத்தறியும், ஓரறியும் உள்ள பிராணி தாங்கங்கன் இவ்வவவு சாமர்த்தியமான தொழில்களை கெட்ட வழியிலே அவ்வது கண் வழியிலே செய்யும்பொழுது அரைடசன் அறியுடன் உடைய மானிடர்கள் ஏன் சமர்த்ததை எல்லவழியில் காட்டிச் சோம்பலின்றி இருக்கக் கூடாது?

சித்திரபாலுஸ்ரீ தைமீர் நவக்கிரக * நிராயன சுத்த ஸ்புடம்
(இந்தியா ஸ்டாண்டர்ட் கடியார மணி-சென்னை காலை 7-மணிக்கு)

செதி	சுக்ரத்திர ஹோரை	சூரி யன்	சந்திரன்	அங்காரகன்	புதன்	சூரு	சுக்ர ரன்	சனி	↑ராகு									
	ம	ச	பா	க	பா	க	பா	க	பா	க	பா	க	பா	க	பா	க	பா	க
1	730	18	270	01	609	235	34	285	00	85	12	282	01	43	11	123	18	
2	734	15	271	04	1839	236	15	285	51	85	04	283	31	43	09	123	14	
3	738	11	272	05	81	16	236	55	285	51	85	57	284	25	43	07	123	11
4	742	08	273	07	43	53	237	36	285	51	84	49	285	37	43	05	123	08
5	746	04	274	08	56	05	238	14	285	19	84	42	286	50	43	04	123	05
6	750	01	275	09	68	18	238	53	284	47	84	34	288	08	43	02	123	01
7	753	57	276	10	80	28	239	29	284	13	84	27	289	17	43	00	122	58
8	757	54	277	12	92	39	40	06	283	38	84	19	290	31	42	58	122	55
9	801	50	278	13	104	42	240	42	283	04	84	12	291	45	42	56	122	52
10	805	47	279	14	116	45	241	19	282	29	84	04	292	59	42	54	122	48
11	809	43	280	15	129	07	241	55	281	55	83	57	294	13	42	52	122	45
12	813	40	281	17	141	29	242	32	281	20	83	49	295	27	42	50	122	42
13	817	36	282	18	154	18	243	08	280	45	83	42	296	41	42	49	122	39
14	821	34	283	19	167	07	243	45	280	10	83	34	297	55	42	47	122	35
15	825	30	284	20	180	25	244	23	279	36	83	27	299	08	42	45	122	32
16	829	27	285	22	193	44	245	02	279	02	83	20	300	21	42	42	122	29
17	833	23	286	23	207	30	245	43	278	29	83	14	303	33	42	40	122	26
18	837	20	287	24	221	16	246	24	277	55	83	07	302	45	42	37	122	22
19	841	16	288	25	235	25	247	05	277	22	83	01	308	57	42	35	122	19
20	845	13	289	26	249	34	247	46	276	48	82	55	305	10	42	32	122	15
21	849	09	290	27	263	53	248	27	275	15	82	48	306	22	42	31	122	12
22	853	06	291	28	278	13	249	08	275	41	82	41	307	35	42	30	122	09
23	857	02	292	29	292	29	249	49	275	08	82	35	308	47	42	30	122	06
24	900	59	293	30	306	45	250	30	274	34	82	29	309	59	42	30	122	02
25	904	55	294	31	320	41	251	09	273	36	82	23	310	11	42	30	121	59
26	908	52	295	32	334	38	251	48	272	37	82	16	312	24	42	30	121	56
27	912	48	296	33	348	04	252	30	271	56	82	10	313	36	42	31	121	53
28	916	45	297	34	135	25	312	27	271	14	82	04	314	49	42	32	121	49
29	920	41	298	35	14	27	253	56	271	46	82	58	316	01	42	34	121	46
30	924	38	299	36	27	24	254	40	272	18	81	51	317	14	42	37	121	42

ஆகாயக் காட்சி.

இம்மாதம் 5௨ பின் இரவு (17-1-48 காலை) மணி 2 நிமிஷம் 50-க்கு வடக்கில் பாகை 3 எண் 30-ல் சனி-சுந்திர சமராகம். 7௨ (20-1-43) மணி அந்தமனத்திற்குப் பின் மணி 7 நிமிஷம் 20-க்கு வடக்கில் பாகை 8 எண் 30-ல் தரு-சுந்திர சமராகம்.

* அபஞமசம் பா-22 எண்-47 வட்ட சாயன ஸ்புடம் வரும்.

↑ ராகு ஸ்புடத்துடன் பாகை 180 வட்ட கேது ஸ்புடம் வரும்.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

சித்திரபாலு வைச்—கலியுகாதி 5044, சாலிவாசனம் 1865,
பசுவி 1352, கொல்லமாண்டு 1118, விஜயரா 1362
இங்கிலீஷ் 1943ஆ ஜனவரிச்—1943ஆ பிப்ரவரிச்

நாள்	ஜனவரி	வாரம்	திதி.	சுதந்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	14	வியா	சு60	அசு33-37	அ83-37	பொங்கல் பண்டிகை
2	15	வென்	சு0-2	பா36-1	சு60	மாட்டுப்பொங்கல்
3	16	சனி	சு1-48	சு39-36	அமி60	கரிகான், கிருத்திகை
4	17	ஞா	சு7-47	ரோ44-25	சு60	விதை விதைக்க
5	18	திங்	சு8-25	மிரு50-23	அ50-23	உதம் தவாததி
6	19	செவ்	தி18-18	திரு56-24	சு60	வியாபியஸ்தர் குளிக்க
7	20	புத	சு18-36	புன60	அமி60	திருவிளம்பிருக்
8	21	வியா	பெ24-1	புன3-0	மர60	தைப்பூசம், பேணர்ணமி
9	22	வென்	பிர38-49	சு9-1	ம9-1	புஷ்ய பஞ்சம்
10	23	சனி	துதி33-1	சுயி14-25	ம14-25	வெங்கைகார்தி செய்ய, வீடு சட்ட
11	24	ஞா	திரு36-35	மக19-11	சு60	கரிகான் [விருதம் 22-சாழி
12	25	திங்	சு38-25	ஞா28-24	அ23-24	வாஸ்துபுருஷன் சித்திரை
13	26	செவ்	பஞ்39-37	உத்25-47	ம25-47	
14	27	புத	சு39-1	அத்27-0	ம27-0	
15	28	வியா	சு37-11	சுத்27-1	சு27-1	
16	29	வென்	அ34-13	சுவா26-25	சு60	
17	30	சனி	சு30-35	வி24-36	சு60	
18	31	ஞா	சு26-23	அ21-37	சு60	
19	1	திங்	சு21-37	சு18-1	அ18-1	
20	2	செவ்	து15-35	சுல14-25	அமி60	
21	3	புதன்	தி9-37	சுரா10-13	சு60	மாச சிவராத்திரி
22	4	வியா	சு3-36	உத்6-1	ம6-1	அவமரகம், கர்வத்திர அமர வாதை
23	5	வென்	பிர52-48	திரு1-48	ம1-48	மாசசுத்தம், அவமரகம், வீடுகட்ட
24	6	சனி	துதி48-1	சு55-13	அ55-13	வியாபியஸ்தர் குளிக்க
25	7	ஞா	திரு43-47	சு52-47	சு52-47	மாடுவாக்க
26	8	திங்	சு40-49	உத்51-36	சு60	மாச சுதந்திரி விததம்
27	9	செ	பஞ்38-28	ரோ51-36	சு60	மாண பஞ்சமி
28	10	புத	சு37-48	அசு49-49	ம49-49	சுஷ்டி விததம் [விததம்
29	11	வியா	சு37-49	பா54-35	சு54-35	சுததந்தமி, சுத்திராக்க
30	12	வெ	அத்40-11	சு58-12	சு58-12	கிருத்திகை, விஷ்ணுபாத புஷ்யகாலம்

திருவிளையாடற் புராண வசனம்

64 திருவிளையாடல்களுக்கும் ஐதீகப் படங்கள் உள்ளன.

காலிகோ பைண்டு செய்தது விலை கு. 2.

சிவபெருமான், சோமசுந்தரன் கடவுளாக மதுரையம்பதியில் எழுத் தருளி அடியார்க்கள் உய்யும்பொருட்டு கடத்திக் காட்டிய அற்புதத் திரு விளையாடல்கள் அறுபத்துகான்றும் இதில் அடங்கி யிருக்கின்றன. இத் தால் சிவபெருமானுடைய மகிமைகளைத் தென்னிதில் உணர்ந்தும். இன் னும் சிவபெருமான் அடியார்க்கெனியன் என்பதையும், அவர் தம்மை சம் பிஷ பத்தர்களை ஆட்கொள்ளுதற்கு எத்தகைய தொழிலையும் புரிந்த அவர் களுக்கு உதவிசெய்வான் என்பதையும், சிவனடியார் நிறப்புகளையும், எம் லோருக்கும் வினக்கமாகத் தெரிவிக்கும்.

ஞானசெல்வாம்பாள் அகதை

இரண்டு சகோதரிகள் (5-பாகங்கள்.)

ஞானம்பாள் செல்வாம்பாள் என்ற இரண்டு சகோதரிகளே இந்த காவலில் கதாநாயகிகள். இந்த கன்னிகைகள் மேலதிகாரமின்றித் தங்கள் பிரியப்படி கடக்குமாறு விடப்பட்டனர். அன்னிய வரவிபரிடம் தாபாள மால்ப் பழக்கப்பட்ட விடப்படுவதே சல்ல காகரீகமென்று கருதுவது முந விய ஆசாரங்கனால் விளையும் தீங்குகள் அனுபவமாய் விளக்கப்பட்டிருக் கின்றன. அதோடு பெரும்பாலான கன்னிகைகள் உலக அனுபவமில்லாத அந்தப் பருவத்தில் தங்களுக்குத் தருதியான கணவர்களைத் தாங்களே தேர்ந்தறித்துக்கொண்ட சக்தியற்றவர்களென்பதும், அயோக்கியர்களது வஞ் சக விலையில் அவர்கள் எளிதில் சிக்கிக்கொண்டு தங்கள் வாழ்க்கை முழு வதையும் பெருத்துன்பத்தை யனுபவிக்க கேருமென்பதும் இக்கதையால் எங்கு விளங்கும்.

இக்கதாநாயகிகளின் கடக்கைகளால் அச்சம், மடம், காணம், பயிர்ப்பு என்னும் குணங்களைக் கைவிடாமல் கன்னெறியைக் கடைப்பிடித் தொழு கும் கன்னிகை முடிவில் சல்ல பலன்களையும், மேலான பதவியையும் அடை வாளென்பதும், அற்ப போகங்களிலும் பட்டாபாப வாழ்க்கைகளிலும் இச்சை வைப்பவன் துன்பத்தையே யடைவாளென்பதும் தெளிவாய் திரு பிக்கப்படுகிறது.

இக்கதையில் சம்பந்தப்பட்ட முச்சியமான ஆடவகுதியே தேவராஜா என்பவனுடைய சரித்திரத்திலும், திருஷ்ணராஜா மச்சகாதன் என்பவர் கள் சரித்திரத்திலும் மிக்க ஆச்சரியமும் மனதை யடியோடு கவர்ந்து கொள் ளத்தக்க அபூர்வ சம்பவங்களும் நிறைந்திருப்பதோடு பல அரிய நீதிகளும் கன்னெறிகளும் அனேகம் பொதித்து கிடக்கின்றன என்பது காசிப்போர் க்கு எங்கு புலப்படும். 5-பாகங்கள் விலை 9—10—0.

சூனத்தபோதினி சூபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 1877, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு ! இன்றியமையாத
சங்கபலத்தைத் தருவதேது?

முறையாய்ச் செய்த அபக்காரத்திடுசெத்துரத்தைக்காட்டிலும்
[தேகபலத்தைத் தரும் ஒளடதம் வேறொன்றுமில்லை.

விளம்பரம். ஓதைக் கண்ணாறும் கணவன்களே! இந்த லேசிய செத்
துரங்கள் சாமான்யமானவையல்ல. அபாரமான பலத்
தைத் தாக்கடிய சத்தி அமைத்துள்ளவை. உறுதியாய் இவற்றை எம்பி வரம்
கிச்சாப்பிட்டால் ஒரு நடவணியிலேயே இவற்றின் குணம் என்னு கிளங்கும்.

இந்த லேசிய செத்துரங்களால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய விபாதிச
களாவன :—

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்கா
ளும் அவருக்கு உண்டான 20 வகை மேகரோசெக்சை, லூகரோசெம், குன்ம
ரோசெம், பித்தபாண்டு, கை கால் முடக்கு, ஓடுவாய்வு, பித்த அப்பம், கொஞ்
செ தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம் அஜீரணம், பசியில்லாமை, நாது
லீனம், தேக உணர்ச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்தினாயில்
லாமை, தலை சுழற்றல், நீர் இறங்கும்போது பொதுக்கமூடியாத பாதையைத்
தரும் நந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீங்கி
வீடும். பவங்கரமான மேக சம்பந்த விபாதிசைப் பத்தே வேளையில் போக்கி
சுந்த காமபுகளுக்கும் முதுங்கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப்
பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்குமிஞ்சின இலேசிய பண்பம் வேறொரு
கில்லை என்று காம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இவ்வளமல் தேகத்தைத்
புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு எகெகன் பெருத்திருத்தல் முதலிய விபாதி

களைக் கண்டித்து தினந்தோறும் மலத்தை தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்தலேகிய செந்தூரங்களை முதன்மையானது யென்பதை நாம் எமது அது வகத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க இந்தலேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட சியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரிசீலார்த்தமாக முதலில் 48-காணாவது வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபராத குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்தவம் பொருத்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு நிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை சோய் உன்னவரே நான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். சோய் உன்னவர்களைவிட சோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-காள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு எல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து எண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-காளைக்குக் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் எட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய சோய்கள் உடையோர் 48-காட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கிக் குணம் ஏற்படாவிடில் காங்கள் அதற்கு உத்தரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பெர்ன்மெடல், வென்னிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக் கணக்கான யோக்கியதாம்ச பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றன. ஆதலின் எமது லேகிய செந்தூரங்கள் நாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாக பிரிக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தூரப்பியாசத்தினாலாவது, அதிக களைக்கலியினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோயிலாவது, மற்றெந்த காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையிலலை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு கம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரிசீலிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. ஈர்தம் கைகாங்கனையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருத்து சாப்பிடும்போது மல அதிகமாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பழத்துக் குழம்பு, கறி, மார்க்கண்ட ரூபு, இவைகளை அதிகமாகப் பரிசீலித்த தணிச்சக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும் போதெல்லாம் பலகாராதிகள சாப்பிடல் வேண்டும். தவிர, பால் முதலியவைகள் எவைகளாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றி சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-காள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஊற ஊற, மேகமெல்லாம் ஓரியிணக்கண்ட பணிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது துணுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவி தன் வாழ்க்கை பரியந்தம் இனக்காமவிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் எககைத்தில் ஒற்றை வாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக் கும் டிசென் டியூசு

தேஜலோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுததல் அனாவசியம். இந்தியா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப் பிடக்கூடிய வேகியமும் செத்தாழமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அனா 8. ஒரே தடவை 48-நாள் மருத்து வாக்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உட்பட ரூ.4.

பர்மா, பினாக்கு, கிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24 நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து விலை ரூ. 1-12-0. தபாற்கூலி ரூ. 1-4-0.

48-நாள் மருத்து வாக்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உட்பட ரூபா 5-8-0 கிங்கப்பூர், பினாக்கு, மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருத்து அனுப்பப்பட மாட்டாது.

**விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,
நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.**

நரை மயிர் கருக்குந் தைலம்

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும், பசுமை நிறமாகவும், சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. எமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3 மிமிஷத் திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத் தையும் பண்பண்பையும் உண்டுபண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா. இதைப் பூசிய பிறகு முகவட்சணமும் வசிகாழு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்

லோடு தெரிவிக்கப்படும். இதன் விலை ரூபா 1.

கர்ணபிந்து

காதில் சிழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளா திருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருத்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவா, காதினுள்ள நோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும். புட்டி 1-க்கு அனா 4. வி. பி. தபால்கூலி வேறு.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பு மயினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், இரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகாசங்களின் ரோகத்தை குணப்படுத்தும், சளிச் சத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைச் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1-8-0.

நனைக்கமி கம்பெனி, 6, ஷாயர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளானும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான வஸ்துக்களானும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்கானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் அடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுசோய், தலைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் சிரோகக்கன், சரீரதாபம், மூளைக்கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆகச் சரியப்படும் விதமாய்த்தீரும். தொடர்ச்சியாகச் செய்துவரும் இதன் ஸ்கானங்களினால் கரைத்த மயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டு பண்ணுவதில் இது நிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை (கிழங்கு புல்) முதலிய இந்திய வாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரி வருவதினால் மயிர் கருப்புப் பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம் விழுதுபோல் கிண்குணரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சக்தியையும், மூலவீகரத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உன்னங்கை உன்னங்கைகளில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது நிரோகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துளி

இதை கல்வெண்ணெய் அல்லது தேங்காய்யெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசுவந்தால் உத்தமமானது ஆலம் விழுதுபோல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன் சேராது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது. வழுக்கை விழுந்த இடத்திலும் மயிர் மூளைக்கும். புட்டி 1-க்கு அணு 12. தபாற்கலி வேறு.

சூதக நிவாரணி மாத்திரை

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பழிஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலத் தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத்தல், வயிற்றுவலி, ஜூரம், மார்பு சோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறுநீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல்மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும், ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

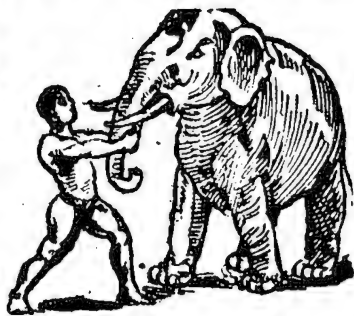

தனடைக்கமி கம்பெனி, 6, லாபர் சின்னதம்மி முதலி தெரு, மதராஸ்

ஜீவாதார சஞ்சீவி திராவகம்

இது தங்கம், அயம், மற்றும் சில சத்துப் பொருள்களைச் சேர்த்த அனுபோக முறையில் தயார் செய்யப்பட்டதாகும். சரீரத்திலுள்ள தச காமிகளும் தளர்ந்து பலம் குறைந்து அகால மரணத்துக் குன்னாகும் கொடிய விபத்துக்கு இத்திராவகம் கைகண்ட சஞ்சீவியைப் போன்றது.

இது சரீரத்திற்கு சுகத்தைக் கொடுத்து, ஆயுளை விருத்திசெய்து, பலவினம், கைகால் ஒய்ச்சல், சோம்பல், தேகம் மெலிதல், ஜீரணக் குறைவு, புளியேப்பம், மெயின்மை, ஞாபகக் குறைவு, நைரிய மின்மை, தாது கஷ்டம், கண்டமாலை, மலச்சிக்கல், கரம்புத் தளர்ச்சி, மாசு கோய், சரீரம் வெளுத்தல் முதலிய வியாதிகளை ஒரு வாரத்திற்குள் மாந்திரிகம்போல் குணப்படுத்தும். இது

கரையில் எந்த வைத்தியர்களாலும் கண்டுபிடிக்கப்படாத அடிக்கடி இதுவே என்பதை இதை உட்கொண்ட ஐந்து நிமிஷத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம். குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரையிலும் உபயோகிக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. புட்டி 3-க்கு விலை ரூ. 2-8-0.

மோஷினி பரிமள கூந்தல் தைலம்

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக கொண்டால் அன்று மலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக் கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. இதன் விலை அனா 12.

சுகபேதி மாத்திரை

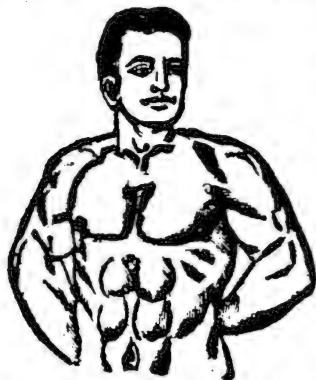
இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 4-வரையில் தேகநிடமறித்து சாப்பிட்டால் சுகமாய்ப் பேதியாகிவிடும். இம் மாத்திரையை சிறு குழந்தைகளுக்கு 1-மாத்திரை முதல் திரேக நிடமறித்து முலைப்பாவில் உபயோகிக்கலாம். வந்திக் கசப்பு, கொமட்டல், கொஞ்ச காகாப்பு, வாந்தி, வயிற்று வலி முதலிய எவ்வித கெட்ட குணம் கிடையாது. உபயோகிக்கும் விதம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

24-மாத்திரை புட்டி 1-க்கு விலை அனா 4.

தலைநகரம் கம்பெனி, செ. சீலாயர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களை இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியிலாவது வேறு ஊத்தக் காரணத்திலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டி யாக்கி பலவிருத்தி தருவதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய

முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை யான மருத்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்ம மாயிருக்கும். இருமல், கோய்கண்டு அவன் தைப்படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுக த்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டா கக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கி மான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

இது, ஈரைந்த மயிரைக் கருப்பாக்கும், உஷ்ணத்திலாவது, புழு வெட்டினாலா வது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் திரும். கண்ணெரிச்சல், கைகால் கார்த்தல் இவை திரும். இன்னும் இது மூக வசிகாரத்தை உண்டாக்கும்.

தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், எல்ல பசியையும் உண் டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், சரம்புகளுக்கு அதிக வலு வைத் தரும், தேகத்தில் எல்ல இரத்தத்தைச் சரப்பிக்கும், ஆயரோகத்தை ஆணத்தில் தீர்க்கும், சந்த தா துக்களுக்கும் எல்ல பலத்தைத் தரும், மூலச் சூசி, மூலவாய்வு, மலச்சிக்கல் ஆகியவை திரும்.

இரத்தச் சஞ்சிவியை எல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேக திடத்தைப் பழையபடி யுடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவர் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும்படித் தில் அவனுடைய தேகம் வலுஜீரமேயாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருத்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருத்து விலை ரூபா 1-12-0.

காசா காசம், இருமல், ஆயம் முதலிய வியாதிகளுக்கு தலை நிறத்த ஒள்தமமாகும். (இம் மருத்து மலையான அஷ்டாங்க முறைப்படி) மலையானத்தில் அநேகவிதமான வனமுவிதை உலோக வந்துக்களைக் கொண்டு முறைப்படி தயார் செய்தது. பத்திய மின்றி சாப்பிடலாம்.

30 நாள் 60 வேளை மருத்து விலை ரூபா 2-8-0.

எலிக்ஸ்ரைன் பத்தியம் கிடையாது. குறிக்கமானது. இரத்த சத்திக்கும் இரத்த விருத்திக்கும், தசை விருத்திக்கும், தாது பலத்திற்கும் இது ஒரு அமிர்த சஞ்சிவியாகும்.

20 நாள் மருத்து 40 வேளைக்கு உபயோகிக்கக்கூடியது. பூரண குணத்துக்குப் போதுமானது. விலை ரூபா 2-4-0.

தனலட்சுமி கம்பெனி, 6, லாபர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்.

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆண்புருஷர் முதலியார்		ஆ. அ.	
இயற்றியவை.		ஆ. அ.	
ஞானசெல்வாம்பாள் 5பாகம்	9 10	துயரானன் கதை.	... 0 12
சுப்பகச் சோலையின் அற்புதச்		பூலோக லக்ஷ்மி கதை	... 0 10
கொலை	... 1 4	கனகாத்தினம்	... 0 8
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2பாகம்	8 4	கண்டிராஜா நாடகம்	... 0 12
மதனாம்பாள் 2-பாகம்	... 3 0	சுனின் சுந்தரி	... 0 10
லோகநாயகி	... 1 0	கம்பராமாயண வசனசங்கிரகம்	2 0
வினாயாட்டுச் சாமான்	... 1 6	குசேலோபாத்தியாயன் வசனம்	1 0
பவனத்திலு 2-பாகங்கள்	... 3 0	ஸ்ரீபாலன்	... 0 8
தபால்கொள்ளைக்காரர்தன்	... 0 14	உதயணன்	... 0 7
அமராவதி 2-பாகங்கள்	... 4 0	தசக்கிவன்	... 0 14
மஞ்சள் அழையின் மர்மம்	... 1 8	போஜு சரித்திரம்	... 0 5
சுற்கோட்டை	... 2 0	சதானந்தர்	... 1 4
பூங்கோதை	... 0 10	ஜீவகன் வசனம்	... 1 0
வீரகாதன்	... 0 12	கர்ணன் சரிதை	... 0 12
கனகபூஷணம் 2-பாகமும்	... 8 8	பீஷ்ம விஜயம்	... 0 10
கமலசேகரன்	... 1 12	கீர்த்திசிக்ஞன்	... 0 8
தினகரசுந்தரி	... 1 0	முப்பெருந்தாசர்	... 0 10
சுத்திபுரிசுபகம் 2பாகமும்	18 2	அரிச்சந்திரன் சரிதை	... 0 8
சுந்திராபாய்	... 2 0	சீலக்கொடி	... 0 5
இராஜாமணி	... 2 0	மணவானன்	... 0 8
இரத்தினபாய்	... 1 12	பரகராமன்	... 0 8
மதனபூஷணம்	... 1 0	செபாலன்	... 0 8
சுயர்ணமாம்பாள்	... 0 12	அக்கதன்	... 0 4
தேவசுந்தரி	... 1 4	தசாவதாரம்	... 0 6
குணசுந்தரன்	... 0 12	கிருஷ்ணன் துது வசனம்	... 0 8
பத்மாஸனி	... 0 14	சண்டோபாத்தியாயன்	... 0 6
ஆனந்தவிகி	... 2 0	கருணாகாரும் சத்தியவேலும்	0 8
மின்சார மாயவன்	... 1 8	சத்தியவசனி	0 4
ஆனந்தசிக்ஞன் அஷ்டஜயங்கன்	1 12	விமலன்	... 0 4
அரகுர் இலக்ஷ்மணன்	... 2 0	கண்ணபிரான்	... 0 4
கவலவ்வி வலித வசனம்	... 1 8	செய்யுட்பாடத்திரட்டு	... 0 4
சுசோதாநாயகன்	... 0 7	நாதுமத்திரி கதை	... 0 4
		மங்கலேசுவரன்	... 0 6
		தக்கன்	... 0 6
		சீமந்தனி	... 0 8
		நான்குகோடி	... 0 4
		மதிமோசவினக்கம்	... 1 0
		மெய்க்காதலி	... 0 8
		மேனாமினுக்கி கதை	... 0 8
		வீணகானன் ஞானேத்திரி	... 0 8
		மஞ்ஞமணி கதை	... 0 8
		கோமளவல்லி கதை	... 0 8
		விசுவவல்லி கதை	... 0 6
		தாலிகட்ட மறத்த கதை	... 0 5

ஆனந்தபோதினி சூயின், துயர் பெட்டி 187, மதராஸ்.

“பிரசண்ட விகடன்”

மாதம் இருமுறை வெளிவரும்
ஒரு ஹாஸ்யப் பத்திரிகை.

இதில் சிறப்பாக அரசினர், சமூக
விவரம், சமஸ்திவம் சம்பந்தமான
எல்லா விஷயங்களும் விரைப்
புடைக்கச் சிரிக்கச் சென்பும் தோர
ணியில் தமாஷாகவும், வேடிக்கை
வாகவும், விநோதமாகவும், கேலி
வாகவும் வெளிவரும். ஏராளமான
அபூர்வ அபி விசித்திரப் படங்கள்
பத்திரிகையை அலங்கரித்து வரும்.
தேச சமூக விநோதங்களுக்கு உழைப்
பது. இன்றே சந்தாதாரராகச்
சேர முத்துங்கள்.

ஆண்டுச் சந்தா தபால் உலி
புட்பட உள் காடு ரூ. 2—0—0.

வெளி காடு ரூ. 3—0—0.

தனிப்பிரதி விலை அரை 1½.

குறிப்பு:—ஏஜன்டுகளாக விரும்புவோர் மத வாரியாலப்
பித்து எழுதி விவரம் தெரிந்தகொள்ளலாம்.

ரவில்கே ஸ்டேஷன்களிலுள்ள 'ஹெக்ஸின்பாதம்
புஸ்தகசாலைகளிலும் "சுதேசமித்திரன்" புஸ்தக சாலை
களிலும், எல்லா வுட்களிலுமுள்ள ஏஜன்டுகளிடமும்
"பிரசண்ட விகடன்" 1½ அனுவக்கு விற்கப்படும்.

ஏஜன்டுகள் இல்லாத வுக்கு ஏஜன்டுகள் தேவை.

மாணேஜர், "பிரசண்ட விகடன்" ஆபீஸ்.
கெ. 6, லாபர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்.

அநேக நன்மைகள் உண்டாகும் வரை (சிறிதளவு.)

“சகுந்தலா” கூந்தல் வளரும்

பரிமாசு தைலம்

ஆழாக்கு எண்ணெய் துடக்கிய

டி-ன் 1-க்கு விலை அனா 12.

இந்தைவந்தின் பரிமாசு எவருக்கும் நுள்பத்தை யளிக்கும். இது உக்
தலை நீளமாக வளரச் செய்யும். மூலையின் கொதிப்பைத் தணிவச் செய்யும்.
கண்ணாக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும். சிரசிலுள்ள பல வியாதிகளையும் நிவர
ந்தி செய்யும். கண்ணில் நீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர்வெடிப்பு, மயக்கம்,
தலைச்சுற்றல், தேக கைமச்சல், சொறி, சிரங்கு, கற்றாழை வார்ப்பு, மரு
வியாக்கம், ரூபகமரதி துவைகளைப் போக்கடித்தத் தேக ஆரோக்கியத்
தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். இந்தத் தைலம், பல வனமுலிகை
களால் சாஸ்திரப்படி தயார் செய்யப்பட்டது. இதில் ஒரு டின் தைலம் வாங்
கிப் பார்த்தால் இதன் அருமை விளங்கும்.

கிருஷ்ண சஞ்சீவி

தலையோம், பரிசு அளவு, சகுந்தா, புன்சன்,
காய்கள், கீச்சங்கள், கொப்பளங்கள், எட்டிகள்,
இருமல், மூச்சடைப்பு, தேன் கொட்டின விஷம்
தவையைத் தீர்ப்பதில் இது முதன்மை பெற்றது.
நோய்க்கண்ட இடத்தில் இந்தக் கருஷ்ண சஞ்சீவி
உடைய எஞ்சும் இரண்டு மூன்று நிமிஷங்கள் வரை
தேய்த்தால், அது மாயமாய் ஒடிவிடும். இவ்
முத்தகைக்குக் காணும் கைத்தய நோய்களுக்கும்
ததை உபயோகிக்கலாம். இதன் புட்டிகள் ஜங்கி
கைக்காகக் செவ்வழித்து கொண்டு வருகின்றன.

ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரயாணிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவி
இருந்தே நிரவேண்டும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அனா 8. டஜன் 1-க்கு ரூ. 5.

விவரம்:-தனலட்சுமி கம்பெனி, துணைப் புட்டி கே. 167, மதுரை

